

پیشبینی لیزانه قهرجه که

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

عەبدولەجید لوتفی

پیشینی لیزانە قەرەجەکە

شوکور مستەفا
کردووێه بەکوردی

ناوی کتیب: پیشبینی لیژانه قه رجه که - رۆمان
نووسینی: عه بدوله جید لوتفی
وهرگیرانی: شوکور مستهفا
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۶۳
دهر هینانی هونه ریبی ناوه وه: ئاراس ئه کرهم
به رگ: مه ریه م مونه قبیان
چاپی دووهم، هه ولیر - ۲۰۱۰
له به رپوه به رایه تیبی گشتیبی کتیبخانه گشتیبه کان له هه ولیر ژماره ۱۷۸ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوه تی

لەم دوايي دوايييانەدا، کاتى مامۆستا عەبدولەجيد لوتفيى کورد، ئەدييى بەناويانگى بەعەرەبى نووسم ناسى، نە من هيندم بە بەرەوه مابوو چى وام بۆ پى بکرى، نە ئەويش ئەوەندەى پى مابوو لە نوێژنەوه تى هەلچیتەوه و پيدا بێتەوه. دەى جا چ بوو، پياو بەپاشەرۆکيشدا بگا هەرخۆشه، گوتى، رۆمانىکم هەيه، حەز دەکەم بەکوردى بخویندریتەوه، بەزمانەکەى خۆم بناسریتەوه. دياره ئەم پياوه هەر لە مندا ليرە هەستى کوردهوارىيانەى ماتەى دابوو، بەلام زۆر درەنگ گەيشت. لەم دوايييانەدا تەواو گەيبوو. رۆحى پى دووگان بوو، ژانى هاتبووى. خۆشه پياو بەغەربى نەمرى، هەر کاتى ئاوەکيش کەوت نامۆيى لە شوانەيلەى خۆى نەکا و زوو مل بۆ قەلانگى بدا. بۆ نيوگە لە گەرانهوه خۆشه. ئەوى لە گەله دابرى گورگ دەيخوا. بەئاوەکى ژيان بردنە سەريش خۆزگەم وەجەهەنم.

مەبەستم لەو قسانە بەشاخ و گوپيانە ئەوه نييه، ئەوهى مامۆستا عەبدولەجيد بەعەرەبى نووسيوه جى ريز و پەسن و شانازى نييه. نووسينەکانى مامۆستا لوتفى، هەموو شتى پرۆيوختە و بەهيز و پيز و دار و بار و روختەن. ئەم رۆمانەى دەيخوینييهوه، بەعەرەبى نووسيوه. بەبرواى خۆى يەک لە شاکارەکانى بەهره و هونەرى رۆماننووسىيەتى.

شوکور مستەفا

جوامیر چالکی چکۆلهی له بهر پیدایا هه لکه نه، ویستی نهختی قوولی کا، که دلی به قوولاییه که هی داکهوت مژیکی دریزی له جگه ره که هی دا، له پاشان به پاژنه ی پیلاره لاستیکه که هی، کوژان دییه وه و قونکه جگه ره که هی هاویشته ناو چاله که هی بهر پنییه وه، به بن خۆله وهی کرد و شار دییه وه.

خۆی عاده تی وا نه بوو. ئەمه یه که م جار بوو وای ده کرد. که جگه ره ی زۆر کیشابا قونکه جگه ره کانی ده کوژانده وه و له و سه ر زه وییه وشکه ی توو پ هه لده دان و پییه کی پیدا ده نان و دریزی به کاری خۆی دها. که له کاریش دهستی بهر ده بوو که می سه ری هه لده بری، نیگای بهر هه نییه ی ئەو کیوه ده کهوت که ئەفسانه و پروووچیکی زۆری له ده ور ته ندرابوو و شتی سه یر و سه مه ره یان له مه ر ده گپرایه وه.

کیوکی تا بلپی بلیند بوو. سه بارهت به ترس و سامیکی، که به ئەفسانه و پروووچی لادییان له ده وری ته ندرابوو، هیندی جار هه یبهت، هیندی جار کوئۆلی و خه مباری دای ده گرت.

له نزیکه وه شتی له بهر زارکی ئەشکه و تیکی تاریکدا ده بیندرا، له گوڕخانه ده چوو، سه ره رای ئەوهی که گوڕخانه ی کهس نه بوو، به پیی ئەفسانه و پروووچ به گوڕخانه ی مردووکی نه ناس، که له و شوینه دا کوژرابوو ده زاندرآ.

روحیانه تی شه وانه، به سه ر ناوچه که دا ده خولایه وه، به رۆژیش که سیکی به سه ر ترۆپک که وتبا سزای دها. ئەم کیوه به که لکی چی دئ؟ جوامیر ئەمه ی له دلی خۆیدا چه ند جارێ دوویاته کرده وه. هاتبا ئەم کیوه له شوینه که ی خۆی نه بویه، یا نهختی کشابایه پاشه وه زه وی و زاره بهر ته سه که م پان و به رینتر ده بووه وه. ئەم کیوه به کهش و فشیکی به تره فه وه خۆی هه لخستوه و زه وی و

زار پروت دهکاته‌وه، خۆزی لاکه‌وتبا، لاکه‌وتبا، کیلگه‌که‌ی له‌بری چوار دۆنم زه‌ویی به‌به‌رد و چه‌و، که‌به‌ه‌زار ناری عه‌لی خه‌له‌ودانیک‌ی هیچ و پووچی ده‌هینا و خه‌له‌ودانه‌که‌یش به‌ه‌زار شه‌ره‌شه‌ق به‌شی خۆی و خیزانه‌که‌ی و هه‌ردوو و‌لاخه‌کان: هه‌ستره‌ نیوه‌ پرست لی‌ براوه‌که‌ی و مانگا دۆشه‌نییه‌که‌ی، که‌ چه‌وری زستانی خیزانه‌که‌ی بۆ دا‌بین ده‌کرد، ده‌بوو به‌بیست دۆنم. هاتبا کیوه‌که‌ پاشه‌وپاش ک‌شابه‌یه‌وه و کیلگه‌که‌ بیست دۆنمی به‌رینتر بوایه‌وه ئه‌وسا ده‌چووهریزی ده‌وله‌مه‌ندان و دوو جاش هه‌ستری به‌گور و مانگایه‌کی تریشی ده‌کری.

له‌ پاشان خۆی له‌ قه‌پیلکی قه‌ناحت پتچا - چ پتویستییه‌کم به‌وه‌مووه هه‌یه؟ خیزانه‌که‌م ده‌لی، چکۆله‌یه، ئه‌وه‌ندکۆکه‌ زه‌ویییه‌ی به‌ش ده‌کا و سه‌روزیا‌دیشیه‌تی. بی‌ له‌وش هاتبا، له‌ جیاتی ئه‌وه، کوریکیشم له‌گه‌ڵ هه‌ردوو کیژه‌ باشه‌کاندا هه‌بوایه، به‌لام ناشکوری نه‌بی، خوا نیرینه‌ی نه‌دامی، ئه‌ویش ئیراده‌ی خۆیه‌تی، هاتبا دایکه‌ش له‌ ناساخ‌ی به‌دوور بوایه ئه‌ویش له‌ کاروباری به‌ره‌جوته‌که‌دا، وه‌ک چاران یاره‌متیه‌کی ده‌دام، ده‌بوو به‌یاریکارم، به‌لام ئامینه‌ ده‌بی وه‌ک کچه‌که‌ی س‌ال‌ج ئه‌فه‌ندیی دراوس‌تیان، که‌ له‌ سه‌روبه‌ندی پیریدا برديه‌ کن خۆی، له‌ناو شار پتکه‌وه‌ بژین، بی‌ به‌فیرکار. به‌لام گه‌وره‌که‌یان به‌ختی وای هینا. ده‌بوو واز له‌ فیرگه‌ بی‌نی و به‌خزمه‌تکردنی دایکه‌ نه‌خۆشه‌که‌یه‌وه‌ بگلی، که‌ زۆر جار وای لی‌ پیس ده‌کرد، ده‌یگه‌یانده‌ حالی گیانه‌ل‌لا و سه‌ره‌مه‌رگ. گو‌تی، شه‌رمین کچیک‌ی چاکه‌، وای به‌په‌سند زانی خوشکه‌که‌ی بی‌ به‌فیرکار، که‌ له‌ کن ده‌وله‌ت بوو به‌فیرکار، ئیتر پتویست به‌وه‌ نا‌کا پیاو له‌وه‌نده‌ پتر داوا بکا. جا ئیستا ده‌بی خۆ ئاماده‌که‌م، بگه‌ریمه‌وه، پایزان رۆژ هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ ئاوا ده‌بی، ده‌ترسم خیه‌که‌ی چیا بۆرم لی‌ په‌یدا بی، ده‌ست‌ی مه‌ستیکم لی‌ بوه‌شینتی، چیم له‌ ئازار به‌خۆ گه‌یاندن داوه. هه‌ستره‌که‌ له‌ نزیک به‌ردیک‌ی ره‌ش ره‌شه‌وه، له‌ به‌ردانه‌ی ئاگرپژین هه‌لیان ده‌دن، به‌مه‌ت‌سه‌که‌یه‌که‌وه‌ به‌سترا‌بووه‌وه و تیر و پر بۆ خۆی له‌وه‌را‌بوو، به‌چاوی نیوه‌ قووچاوه‌وه‌ بۆر‌ابوو و خه‌ونی ده‌دیت.

هەرچی مانگا به بشیره دۆشه نییه کهیش بوو، که سی سالان له سه ره یه ک
گویره که ی به مردوویتی ده بوو، بووبوو به شتیکی شووم و به دووم و ده بوو
به جوژی خۆی لی قوتارکا، ئیستا قه له وه و بۆ زاین ئاماده و ته یاره، بیت و
گویره که یه کی تری له بارچی یه کراست بۆ لای قه ساو.

مانگا سست سست به لاپاله که دا هه لده که را، له بهرماوه پووش و په لاشی
ده که را خۆی پی تیرکا، ئه میس له سه رخۆی چاودیری هه نگاوه ئینانی
ده کرد. به وه پری دنیاییه وه دهیزانی خۆی چیا که دست له به سته زمانان
ناوه شینی... ده بی بگه ریته وه با نه ختی به ره لالا کری. مانگیکی خشت، هیشتا
زگی بهرز نه بووبوو وه، بی وچان، شان به شانی هیستره که زه بیان ده کتلا.
دوو دۆنم و نیوی، پژد پژد، دوو گاسنه وهد درابوو وه. ئه مهش وه نه بی ئه رکی
سه رسانی مانگا بی، به لام که هیستره که به ناو سالدا چوو، ئیتر هه و جاری
به کیشکردنی وه ک هه پرتی جارانی له کیشدا نه بوو.

ئهو دۆنمه که ی تری، ئهو دۆنمه ی له مه زراکه مابوو وه، بۆ تووتن چاندنی
ته رخان کردبوو. جوامیر و ناوی ده رکردبوو که تووتنه وانی هه ره چاک و
لیزانی ئهو ناوچه یه یه. له نیوه دۆنمیکدا چاکترین جوژی تووتنی ده چاند و
زۆریش به په ره شه وه بوو چاکترین دا هاتی زه ویی به برشتی به چهنگ که وئ.
ئهو ته نیا دۆنمه بۆ تووتن چاندن له بارترین شوینی زه وییه که ی بوو. خا که که ی
فشه ل و بی چه و به رد و خرک بوو، به م رۆژگاری هاوینه هه میسه خه ریکی
ئهو وه بوو په ینی هه ردوو و لاخه کانی بۆ خو شه ده کرد و په ینی ده کرد.

سالی پار دا هاته که ی چاکی نه هینا. نیوه ی راستی به فیرو چوو. ژهنگ
به جار لی له وه لاسکانه ی دا، تووشی به له کییه که ی کرد، ده تگوت
به خۆ له میشت نه خشان دووه. تووتنه که بۆ خۆی تیدا چوو و برایه وه، سه ره رای
ئهو هس کاتیک ژهنگ له کیلگه تووتنه که ی حسین لوتفولای دراوسی پی دا.
حسینی به گه ل خۆ دا، چوون بۆ شار. چاوساخیکی دایه ره ی کشتوکالیان
هینا، ئه سپاب و ئامیری نه خو شی قه کردنیان هینا، به لام بی سوود بوو.

چاوساخه پسپۆره که هه ر هینده ی پی گوتن، که گه لا پرپوخته و به هیز و

دار و بار روختەن. ئەم رۆمانەى ژەنگدارەكان لەبەنەوه بچن و لە جیگەیهكى دووریان بسووتین، ئەوێش كاریكى بەئەرك و ئورك بوو. دەبوو ژنە نهخۆشەكهى بەتەنیا بەجى هێشتبا و هەردوو كیژەكهشى: شەرمینی كارامه و ئامینهى بى تاووتوان و خۆى، گەلاتووتنى ژەنگدار خڕكه‌نەوه. گەلاتووتنەكان بەشى زۆریان وشك هەلگەرابوون، چونكه كاتىكى ژەنگەكهى لى دان دەمەدهمى تووتن چاندن بوو، بەدریژایی مەزرا تووتنەكانى دیکه كۆمەلە گەلاتووتنى ژەنگاوى كۆپەى كرد و بلیسەى ئاگر بەرزبوووه. وەرزی ئامۆژگارى كران كه ئیتر لەمەوپاش زۆریان ئاگا لە زهوى و زارى خۆ بى و چاكی وەرد و شوڤەن، یا ئەوێتا چەند وەرزانى لى گەریڤ، چى لى نەچین، تا ئەو ئاهۆ پیسه لەكۆل دەبیتهوه.

سەبارەت بەوه كه زهوییهكهى جوامیر لە تەنیا دۆنمى زیتەر نەبوو، دەیتوانى بەپى ئامۆژگارى پسیۆرە لە كشتوكال زانەكه بەسووك و سانایى زهوییهكهى بۆ چاندن ئامادە كەربا. سى جارانی وەرد دایهوه، بۆ خۆى خۆشەى كرد و ئامادە و تەیار بوو بۆ وەرزی نوێ.

ئىستا مانگایهكهى چكۆلەتر دەهاته پىش چاو، لەمەيش وا تى گەيشت كه تەواوى سەرکه‌وتوو و لە داوینى چیاكهى تى پەراندوو و ومخته سى یهككى بیری.

بە سستییهكهوه هەلستا، چوو بۆ كن هیسترهكه، لەگەل دەمەدهمى ئیوارەدا خاوبووبوووه، لە مێخسكهكهى كردهوه، سواری بوو، بەرهو مانگایهكهى رانى. بەدارهكهى دەستی، كه ماندوو دەبوو خۆى بەسەریدا دەدا، چوار پینچ دارىكى پىدا كىشا، گورجى هینایهوه. ئەمەى بۆ چاوترساندى كرد. بەمە هیسترهكەیشى نىگەران كرد، چونكه مانگایهكهى راو نا و بەربوو و یزەى، بى بەزە، لى دە كویت دىشى.

ئەوجا شمه‌كه‌كانى كۆكردوه، وەكو هەموو جارێ، كه هەموو رۆژێ دەيكرد، لیژنەیهك گزەردارى وشكى لەسەر پشتمى مانگایهكه دابەست و بەسواری هیسترهكه وەدووى خۆى دا و بەسەر هیسترهكهوه كوور بووبوووه،

ماندویتی ئو رۆژه بهجاری برستی لی بریبوو.

له ریگه رووانی، جوگه له لاوازهکه وا خهریکه وشکاو دینۆ و ئو جویره ئاوهشی که پیتدا دهروا ناگاته مهزایهکهی یوسف بابک، ئو پیاوهی که بری خیزانی بهملهوه بوو و رزق و رۆزییهکهی زۆر قوت بوو و ههرچهندی دهکرد، بهشی نهدهکردن.

جوگه له که ئاوی له شوینیکه وه بۆ دههات، له سههر چیاکه، له پشت ئو گلکۆ بهئفسانه و به بهندویاوهکهی کابرای پیاو خراپه وه. ئه مهش واته:

جوامیر وهلامیکی دهردهست نه کرد دلی پی داکه وی. تۆ بلتی خیه کهی ئو کیوه زۆریه ی ئاوه که هه لئه لووشی، یاخۆ رک و تووره یییه کهی به تۆ له یه کی کاری وهر نه گپیری و ئاوه رۆی کانیواوه که به رهو رووکاریکی دیکه وهر نه گپیری و به وه داوی بۆ وهر زیرانی ئه م ناوچه یه نه نیتته وه و تووشیان نه کا.

له ریگه تووشی دراوسیه که شی هات، ئه وهی که زهوی و زاره کهی له پیش زهوی و زاره کهی ئه وه وه بوو. سللویان لیکنتر کرد. باسی که موکوورپی ئاویان کرد. کابرای دراوسیه به مهی دهزانی، به لام هیچ پی نه ده چوو له که م ئاوی به گازانده پی، چونکه زهوییه کهی ئه وه له سهرووی زهوی و زاری هه مووانه وه بوو و ئه وه نده ئاوه ییش که ده گه یشته زهوییه کهی به شی ئه وه مهزرا تووتنه یی ده کرد که به پیچه وانه ی جوامیره وه، بۆ خۆی زۆری به تهنگه وه نه ده هات.

- ئه وه چه ند رۆژیکه جوگه که ئاوی زۆر که مه.

- ده زانم، زستانی رابردوو به فره کهی که م بوو. هیندی کانیواو نه ته قینه وه.

هیشکاو یان هینا.

- یه ک دوو دارم به لاته نگه ی مانگا که دا دا، چاوتر سینی که م، که چی ئه ویش وا بۆ خۆی ده سه لی، تۆ بلتی تووشی شتیکم نه کرد پی. بی به زهم داپلۆست.

- جا بۆچی داپلۆست جوامیر، خۆ مانگایه که مانگایه کی به زاوژی و شفته ژییه، خوانه گرتوو.

- به لام،

- ئەم جاره پېش ئەوهى بىزى بېبە بۆ شار، با لە بەيتالخانەكە بىزى. ورد و درشت، باسى زاوژىيەكانى تىرىشى بۆ بەيتالەكە بگىزەوه.

- رەنگە بېكەم. خوا حافىز.

جوامىر دەبوو بەلاپالى كىتوھكەدا بەرەو ئاوايى بوايەتەوه، ھەرچى كابراي دراوسىيى بوو بەدەشتە چكۆلە پر كەند و لەندەكەدا بەرەو ئاوايى دەبوووه.

گوندەكەي جوامىر لە دوورەوه بەديار كەوت، زنجەكەي خۆيان و زنجيرەيى زنجى پەرت و بلاوى بەو قەدپالە رەقەنەوه كە بۆ كشتوكال دەستى نەدەدا، بەدى كىرد. چەند دىيەكەي دىكەي ئەو دەوروبەرهشى دىت. لە دوورەوه دووكەليان لى ھەلدەستا، ئەو گوندە گەورەيەي سەر گەردەكەشى دىت، كە فىرگەكەي لى بوو و ھەموو سبەينانى ئامىنەي كچى كتىب و دەفتەر و خۆراكەكەي: ھىلكەيەك، لەتە پەنيرىكى وشك، سەرکە پىيازى، يەك دوو ئەستوركى بەبن ھەنگلەوه، بۆ ئەويى دەچوو.

كاتىكى گەيشتە سەر گەردە تاوژەكان كە لەوتوھ بەرەو ئاوايى شوڤر دەبوووه، تەماشاي كرد ئاوايى چكۆلەيە، ئاوايىيەكەي چەند زنجىي پەراگەندە و پرش و بلاوى بى سەر و بەر، لە شوڤنىكى وشك و برنگى بەردەلانى ئاوسوودا و كەندىكى وشك لە پشت زنجەكانەوه بەدەوريدا پىچى دەكردەوه و باراناوى كىتوھكەي بەرەو شىوڤنىكى دوور دەبرد و گوندەكەي لە لافاوى دەپاراست.

جوامىر بەدەنگىكى بەرز، وەك لەگەل برى خەلكى بى. دەستى بەقسان كرد:

- پىم گوتن وريابن. ھاوينى پىم گوتن، پايزى پىم گوتن. كورە، ئەم سىلاوى زستانەي، ئىستا بەر دەرکەي لى گرتووڤين، لە كىشدا نىيە. پىم گوتن، ئاوپروى ئاوايى لە زۆر شوڤنەوه پىبووتەوه، بىت و شەستەبارانى ببارى ئاوايى سەرلەبەر نوقم دەبى. گوتم، كورە، پىاوى چابن، وەرەن بەدەستاوى و گەلەكۆمەگى ھىندى شوڤنى ئاودرۆكە، كە وەختە پىپىتەوه، دەردەين، جۆمالى

كەين. گوٲيان ئەدامى، گوٲيان ئەم سال باران ئەوئندە نابارى، وەك لە ئاسمانەوہ نامەى تايبەتيان بۆ ناردرايى. ئەخٲىر بارانتيكى زۆر دەبارى و سٲلاويش بەكەيفى تۆ ھەلئەستى، تەئانەت نەمدەزانى بەژئەكەشم و ھەردوو كەنيشكەكەشمى بسەلئىم. چاويان پى دەكەويئەوہ، خۆيان دەبينئەوہ. مانگا زەرد بەرەو گوند شوۆر بوو بوو وەوہ، بەكول و كەسەريكەوہ قۆراندى، ئەلھاي پشتير و ئاخورى شەويى دەكرد، غەريبيى كاويۆى دەكرد. خواخواي بوو ھەرچيى لە گواندا ھەبوو دادۆشري و گوٲرەكەيەكى پى گوش كرى، بەتوروييەوہ بەسەر مانگا كەيدا قيژاند، راي كيشا:

– وەرە خوراي مەلەوون، لە گوٲرەكەى مردوو و لەبارچوو بەولاوہ چيى ديكەت دەبى! ئەم مانگرتنەت لە چى، بەچيتەوہ! وەحە وەرە خوراي! كابرا مانگاي تايىنى وا رادەكيشا، ناچار ملي دا، سەر بەرەوخوار دواى ھيستەرەكە كەوت.

رۆژيش خەريك بوو لە بليندايييان سەرەوخوار دادەكشا و دەرەتاني بۆ شەويكى پايزەى كزە زستاناوى چۆل دەكرد، كابرا گەيشتە زنجەكەى، يا ھەرسى چاوخانە زنجە ديوار بەديوارەكەى. جواميەر چەند سالى لەمەوبەر تا بلٲى بەگور و توان بوو. دلى زۆر بەدنيا خوۆش بوو. زۆر بەھەويا و ئاواتەوہ بوو. ھەرسى زنجەكەى بەدەستى خوۆ بنياى نابوو و بەجوۆريكى لە پال يەكدا دروست كردبوون، يەكەميان بۆ ھەردوو كەنيشكەكەى و دووەميان بۆ خوۆ و ژئەكەى كە ئەوساكە، ھيشتا نەخوۆشيبى تەنگەنەفەسييەكەى بەبارى پەژارە و خەمى رەزا قورسەوہ وا سواری كوۆلەى سينيگى نەبوو بوو. ھەرچى زنجى سٲيەم بوو، ئەوہ گەورى مانگا كە و ھيستەرەكە بوو. ھيستەرەكە ئەو سەردەمە لە ئىستاي بەتوان و گورتر بوو. تەنورەكە شيان لەو بەرايبيەوہ دروست كردبوو، سەرى وەتاك بوو. كەيوانوۆكەى كولٲرە و ئەستوركى پف ھەلاتووى ھەلتوقيوى خوۆشى دەكرد، بەحەوتوو ھيچى لى نەدەھات.

جواميەر ھەناسەيەكى بۆ ئەو رۆژانە ھەلكيشا، لە ژئەكەى، بۆ چاوترووكاندى، دەستى لە كار و فرمان ھەلئەدەگرت، كەچى ئىستا شەرمين

نانه‌که‌ی ده‌کرد، به‌لام ئەم له‌ کوئ و دایکی له‌ کوئ، کئ ده‌سکی له‌ دووی ئەو ژنه‌ چاکه‌ ده‌کرد.

شهرمین گورجئ به‌پیری‌وه‌ چوو، هه‌وساری مانگا‌که‌ی له‌ ده‌ست ساند، بردیه‌ گه‌وره‌که‌وه‌، که‌ هه‌شتا تیریژی تیشکی زه‌رده‌به‌ری تی نه‌خزایوو، لیژنه‌ سووته‌نییه‌که‌ی داگرت.

- باوه‌ سووته‌نییه‌کی زۆرمان که‌له‌که‌ کردوو، ئەمه‌ به‌شی دوو سال زیتتر ده‌کا، ئەم هه‌موه‌مان بۆ چییه‌.

- شهرمین ده‌بینی، زستانی ئەم سال زۆر سه‌خت و تووش ده‌بی به‌فریکی زۆر ده‌بارئ، لافاو به‌جاری دنیا راده‌مائی، دوور نییه‌ ئاوا‌ییش رامائی، به‌لام که‌س پروا نا‌کا.

ته‌نانه‌ت ئیوه‌یش هه‌روه‌ک ئەوانی تر پروا نا‌که‌ن، به‌لام ده‌بینن. ئاگات له‌ سووته‌نییه‌که‌ بی، له‌وانیه‌ به‌حه‌وتوو نه‌توانین سه‌ر له‌ کۆلیته‌که‌مان ده‌ریتنن.

کابرا به‌دوا‌یه‌وه‌ بوو، ریشمه‌ی هه‌ستره‌که‌ی گرتبوو، به‌ره‌و پشتیره‌که‌ی راده‌کیشا، گوتی:

- ئەی ئەو دوا‌ی زه‌خیره‌که‌، ئارد، پۆن، خوئ، پیان، هۆره‌ هه‌رزن و گاله‌که‌، ئەوه‌نده‌ کا و جۆیه‌ی له‌ پاره‌وه‌ بۆ ئالیکی و‌لا‌خه‌کان مابوو‌ه‌وه‌.

- هه‌مووی له‌ شوین خۆیه‌تی، چۆن مابوو‌ه‌وه‌، هه‌روا ماوه‌ته‌وه‌. به‌لام ره‌نگه‌ پتو‌یستمان به‌هیندئ گۆشت بی، وشکی که‌ینه‌وه‌، خۆ تۆ، ناشکوری نه‌بی، نیتچیریکی وا گه‌وره‌شت راو نه‌کرد، گۆشته‌که‌ی وشک که‌ینه‌وه‌، پاره‌که‌، له‌ بیرت دئ؟

- ئانا له‌ بیرمه‌. کتۆیه‌کی فره‌ به‌غه‌ز و به‌ز بوو، دوو شاخی که‌وانیی پتوه‌ بوو، که‌ولیکی قاو‌ییی زبری هه‌بوو، به‌راس‌تی چاک بوو، به‌ته‌له‌وه‌ و هه‌تنامه‌وه‌، به‌لام ئەم سال نیرییه‌ کتۆی، بگره‌ بزنه‌کتۆییش ئەو ترۆکی چیا‌یه‌ به‌جئ ناهیلی. ئەو جیی، خۆه‌ به‌سامه‌که‌ له‌ ترسی به‌فر و به‌سته‌له‌کی زستان خۆی له‌و ژیر مه‌رمه‌ره‌ شینانه‌یدا هه‌شار داوه‌. له‌و رۆژانه‌دا

بزنه کئیوی و مامز لهوئی مۆل دهخۆن، دهآیی پهنايان بۆ بهر گۆرخانه بهسامه که بردوو له گهروبه لای راووشکار و مه رگیشیان بپاریزی. بزائم نیچیریکی زه لام راوناکه م، گۆشته که ی بۆ وشکر دهنه وه بشی. ئه ری ئه وهنده مان خوئی هه به بهش بکا.

- ئا ئا، بهش دهکا.

مانگا که ی بهسته وه، گوئی:

- و لآخه کان تیروته سه لن. با بچم په کجاری مانگا که ش بدۆشم، ئینجا دوا یی دهچم به لای دایکه مه وه، باوه، شوکور ئه مپۆ ژۆر چاکه.

- نامه خوا چهند دلنهرم و به به زه ی شه رمین گیان، قژ خورما ییبه وهک گری ئاگره که م. تۆ بیر له هه موو شتی ده که یه وه.

به ره و کۆلیته که چوو، هه والێکی ژنه دهست و دل چاکه که ی بپرسی. وهختی خوئی دلی لێ چوو بوو، په دووی که وتبوو و بۆ خوئی به کامی دلی شووی پێ کردبوو. ته ماشای کرد، له بهر تیریژی هه تا وه که ی درزی ده رکه وه خزا بووه ژوو ره وه، هه لکۆر ما بوو، پشتی به دیوار هکه وه بوو.

- ئیواره ت به خیر ئافره ت، چۆنی ئه مپۆ؟

- چاتریکم، ئه ی تۆ چۆنی؟

- هه ره که خوۆم، ماندوو و شه که ت.

پێلا وه کانی دا که ند، گوئی:

مانگا نه حله تییبه که گووم بوو، هینده ی له دوو خولامه وه، خوۆشم و هیستره پیریش به هیلاک چووین. پووشی ئه م مله و یا لانه تامی تامی دابوو.

- ده بوو له جیگه یه که ت به ستبایه وه، زۆرت لێ دوور نه که وتبایه وه.

- من بۆ ئه وه ی ده به م بۆ خوئی بله وه ری. هیستره که وهک ئه و نییه، به قنیاته، به و به شه گیا و گۆل و پووشه ی له چارده وری په ت و میخسه که ی به ری ده که وئی قایله.

- كهواتا چاكتر ئهوه يه مانگاگه ليره بهجى بئلى.
- ئهوهى بۆ زستانى بۆ پاشهكهوت دهكەين دهخوا.
- هەرچييهك بى، بۆيه سهركهوت. وهك بلىي، شتى كامى كامىي پى دهکرد و
دنهى دها، كى نالى بۆ ئهوه نهبوو بهرهو ههلدير و دوو بهختييهكم نهبا.
- بۆچى تا ئىستاكەيش گۆرخانهكه ههروا بهسام و ترسه؟
- وا دياره له نيهوروان بهپاشهوه له جاران زۆر بهسامتره. هيندى له
مهزرا دراوسىكانمان دهلئين، خىوهكه بهپۆزى نيهورۆ دهبينين. زۆر
بهپهريشانبيان باس دهکرد.
- كابرايهكى چهتهولى دريژى سينگ و بال رووت بئنهوه پيش چاوت، برينتىكى
قوول بهلاكهلهكهيهوه بى و خوينى لهبهر بروا و بهمستهكۆله ههپهشه له
وهريزانى نيو كينلگهكان بكا.
- چياكهى له وهريزهكان قهدهغه كرد، وا دياره ئهم جاره ديههوى له
مهزراكانيشيان دهر كا. لهو پۆژهوهى پهيدا بووه بهروبووى دار ههمووى
بهسهر يهكدا كهلهكهبووه و بۆگهنى كردووه. ههروا كۆمهله گۆيز و ههرمى و
گۆيز و دار و دهستهكى سهربان دارهراکردن بۆ خويان لهو ناوه بى ناز
كهوتوون و پزيون.
- جا بۆچى، بيريكى لى بكهنهوه، چارهسهرىكى بكهن.
- جوامير ههستا، وربهكهى بهمىخىكهوه، بهديواركهى ئهويههره ههلاواسى.
- دنيا سارده.
- دهسا من گهرمامه، وا له ژيرهوه ئارهقه دهردهدم. زهنگه نهخوش يم.
ئهرى چت گوت چت گوت؟
- گوتم، شهوهنگهكه، خىوهكه دوورخهنهوه، چارىكى كهن.
- چۆن؟ ئهوه خىوه، خو ههروا گالته نيهه.
- كهواتا دهبى پياوانه و كهلهميردانه له گزى راجن. نهكهن مهزراكانى بۆ

بهجی بیلن. ژیان له پارووی دهمه وه دهست پی دهکا. ئیمهش بهو چهند دۆنمه زهوییه کهم و بی برشته بهرپوه دهچین، که ههموو شتیکه بۆ ئیمه، ههموو شتی.

دنیا زوو تاریک داهاات. ههور و ههلا بهری ئاسمانی گرتبوو.

– ئای که چهندمان پیویست بهیارانه.

– ئەم سال پهلهکهی دواخست. باشه که له وادهی خوئی دهترازی، دهبی،

چاوهپیتی چ بکا؟

– بهلام ههورهکهی تونده، بۆنی تهپایی دهکهم، ئهی تو؟

– منیش دهیکهه، پيشم ناخۆشه.

وا پی دهچی بباری. خوۆزی ههر ئیستا دای کردبا، بباریبا، خاک و خوۆل، ئهو تۆوه جوانهی تهیروتووی بی فهرد دهیچنهوه، داپۆشن.

– بۆ نایچنهوه، که ئیوه نهیانترسین. دهشیانچنهوه و بهزیادیشهوه تهیروتوو ئاشقهجی هیمن و بیدهنگن.

– بهکیلگه و مهزراکانی ئیمه دهژین و لهو کیوه هیلانه دهکهن. ئای له بهدفعی تهیروتووی وا، بی کهلک، کهم گوشت، ههموو لهشیان په ره. پۆلیکی خشتیان چارهکی ئهو ئهرکه ناهینن بۆ راوکردنیان بهخهرج دهدری.

ههلاستا، چراکهی پی کرد، فوویهکی له گری دهنکه شقارتهکه کرد، کوژاندییهوه، بهسلۆکی و وریایی وهرزیریکهوه له کوژانهوهی دهنکه شقارتهکه دلتیا بوو و بهرهو دهرکهی توور ههلا. دهرکه دوور نهبوو، زنجهکه چکۆله بوو. نزم بوو. وا نهبوايه زستانان، بهوشه وگاره سارد و سهرما دوور و دریزه چی گهرمی دادهینا. تهماشای کرد ئاگرئ له حهوشه کراوتهوه. حهوشهکه بهدیواریکی بهرد و قور شووره درابوو. تهماشای کرد، با ئاگرهکه بهراست و چهپدا دههینن و دبا. شهرمین شییوی لی نابوو، زۆری پی نهچوو، بهتهوهقتیکهوه چوو ژوورئ، شییوی بهسهروهو بوو، تهوهقهکهی بهکاوهخۆ، لهو سهر زهوییه رووته دانا.

به‌دهنگی نزم و پر به‌به‌زه‌یییه‌وه بانگی کرد:

– ئامینه، وهره شیو بکه‌ین، ئەم شه‌و زۆر سارده، ده‌بی چاک بخۆی، جارێ له کتیب خویندنه‌وه گه‌رێ. وهره به‌لای شیوه‌که‌ته‌وه.

باوکه‌ دوا‌ی ده‌ستنوێژ شوشتن و نوێزی ئیواره‌ دانیش‌ت‌بوو چاوهر‌پتی ئامینه‌ی کچی ده‌کرد.

– کچه‌که‌ تا دێ باریک و بنیستر ده‌بی. ره‌نگ و رووی هیچ پی نه‌ماوه. زۆرم پی ناخۆشه. نازانی وای لی به‌سه‌ر هاتوه‌ شه‌رمین.

– به‌لێ، چونکه‌ که‌م ده‌خوا و پێگه‌که‌شی دووره، به‌زه‌حمه‌ت ده‌گاته‌ فێرگه‌. ئامینه، که‌ هات هه‌ردوو چاوی بووبوون به‌کاسه‌ی خوین. ده‌تگوت یه‌ک دوو سه‌عاتی به‌کول گریابوو و هه‌ر ئیستا چاوی سڤی بووه‌وه.

جوامیتر سه‌یرتیکی سفیره‌وخوانه‌که‌ی کرد. به‌وردی چاویکی به‌نان و پێخۆره‌که‌ی سه‌ر ته‌وه‌قه‌که‌دا گتیرا. شه‌رمین گوتی:

– هه‌ر ئەوه‌نده‌ په‌رژام، شوڤرای برجه‌که‌ بۆ دایکم زۆره، به‌شی هه‌موومان ده‌کا. ره‌نگه‌ هێلکه‌کان به‌شی هه‌موومان نه‌که‌ن. مریشکه‌کان ماوه‌یه‌که‌ له‌ هێلکه‌ چوونه‌ته‌وه. دۆشاوی میوژه‌که‌یش ئەوه‌یه‌ که‌ پلکم له‌ جیژنی رابردوووه‌ بۆی به‌دیاری نارادووین. ئەوجاره‌ که‌ باوکم کیسه‌ هه‌رزنه‌که‌ و چوار مریشکه‌که‌ی بۆ نارد، پیتی لی له‌کۆشی کردین: ئیلکه‌م و بیلکه‌م ده‌بی ئەو ده‌فره‌ زله‌ پر که‌ین له‌ دۆشاوی میوژ و بیبه‌ین. له‌ بیرت دێ باوه‌؟

جوامیتر گوتی:

– له‌ دۆشاوه‌ زۆر بخۆ ئامینه، بۆ تۆ زۆر چاکه‌. دۆشاوی میوژ بۆ هیژ و گوری بیبایی چاکه‌. زۆر ده‌خوینیه‌وه‌ تۆش. ئەوه‌ی تی بکۆشی به‌ئامانج ده‌کا، ده‌ستی ماندوو له‌سه‌ر زگی تێره‌.

شه‌رمین گوتی:

– که‌ ئاوه‌که‌ به‌کول هات چایه‌که‌ش لی ده‌نیم. چه‌وت جۆشه‌که‌م له‌ په‌خ ئاگردانه‌که‌ داناه‌وه‌ سووته‌نیی زۆری ئەمه‌ساله‌که‌ وا له‌ پیاو ده‌کا، ئەم شه‌و

نەبىي كە زۆر سەرمايە، ئەو ھەندە گۆي بەزىيادە سووتىنى نەدا . دايە، ھەر ئىستا سيلىي پىر ئاگرت بۇ دىنم .

دايكە بەھەراسانىيەو بەدەنگ ھات:

- نا نا، نامەوي كچم، ئەگەر خۇشت دەويم ئىتر ئەو ھەندە ئاگر مەھىنە ژووي، زۆرم ئازار دەدا .

- دايە ئەو ھى ئازارت دەدا دوو كە ئەكەيە، من ئاگرى كل و كۆت بۇ دىنم .

جوامير گوتى:

- دە شۆربايەكەت بخۇ، شۆربايەكەت بخۇ، با سارد نەبىتەو، بەراستى خۇش و بەتامە، جاريكى تر كەوچكە دارەكەي بۇ دەمى برد، كە دەستيان بەنان خواردن كرد، كر و كىپىيەك داي گرتن .

بەرەو مەززا دەچوو، لە پىچەكەدا تووشى ھەمىد خۇشناوى دراوسى ھات . ھەندىكيان راز و گلەيى لىك كرد:

- ئەم سال سالەكەي پشوو كورت بوو، ئەو ھەندەي بەبەرەو نەبوو بەشى كىلان بكا .

- باو، تۆ زەويەكەت دوو گاسنە شۇ دەدەيەو، ئەمەش كاريكى ئاسان نيە .

- كاكى برا، نامەوي تۆو كەم بەفیرۆ بچى . شۆو وەرددانەو ھى چاك گاسنى رژدى دەوي، ھىلى قوولى دەوي، بەلام تۆ بۇ خۇشت لە كەلەكبازىي ئەو تەير و توو لە ھەنەتییانە بەئاگاي، جاويان ھىند تىژە دەنكە مرۆر بەمرۆريى خوى نابویرن .

- دوینى پاش نيو ھەوي نەختى باران بارى .

- دەبو قائىتر بارىبا . ئىستا وا دەبىنى ئاسمان چ ساما ئىكە . بەلە ھەور مانا بەئاسمانەو نەماو، ئەو ھەموو ھەورەي دوینى شەوي چى لى ھات؟

جوامير بەپشتى نيو ئاورىكى پاشەو ھى دا و بۇ ئەو ھى مانگا تەو ھەزەلەكە لە دواي بارگىرەكەي ژىريەو، كە ھاوشانى ھىستەرەكەي خۇشناوى

دراوسپى دەرۆيشت، بەلەز و خىراتر پى ھەلگرى بەومحە ومحە کہوتە دنەدان
و ھانەھانەى.

– ھىندەى زۆرى لى مەكە، ئاوسە.

– مانگى خۆيەتى.

– ديارە.

جوامىر ھور و ھەلای خەم و پەژارە رەنگ و پرووى تال و ترش کرد:

– لە گوپرەكەيەكى مردارەھوبووى وەك ھاوپرېيەكانى بەولاولە چىيى دىكە
دېنى.

– ئەمە زۆر ناخۆشە جوامىر. ئەم مانگايە ئەم چەند ساللە ھەر گوپرەكەى
مردارەھوبووى يەك لە دوو يەك دېنى.

– باشە ئەمە چارەسەرىكى نىيە؟

– پىيان گوتم، بۆ بەيتالخانەى بەرم، بۆ شار، مەسەلەكە لە پزىشكى بەيتال
راگەيىتم، داواى ئەھوى لى بکەم لە بەيتالخانە بۆ.

– جا، رېگەيەكى چاكيان بۆ كيشاوى. ئەمە ئامۆژگاريەكى چاكە. بەجىي
بىنە.

– ئەو خوا دەكا بارانەكە دەبارى، تۆۋەكە دەشارىتتەو. لە رەگ داکوتانى
دلىيام، سى و دووى لى ناكەم، يەك راست دەيىم. بۆ بەيتالخانەى دەبەم.
ئەرى لای ئېۋە چۆنە؟

– ھەرۋەك خۆيەتى. كورگەل پارەى چاك بۆ كەس و كاريان دەنېرنەو.

– ئىش و كار لە شارە گەرەكان زۆرە.

– تەنانەت خۆشم. خۆ تۆش دەزانى، من كورم نىيە لە شاران كار بكا. من
خۆشم ويستم بچم لەوى كار بکەم.

– ئەم زەويىە لەم پرزقە كەمە بەولاولە چىيى تر دەدا.

– مندالەكان گەرە دەبن.

- هيشتا زور وړدن. ژنهكهي پيشووم مندالی نهبوو. ده سالی خشت چاوهروان بوو، هيچ، تاوهكو كهنيشكهكهي وهاب قوماندارم هيتا. ئەمیان ژنيكي به بهر و شفته ژي بوو. ئيستا سي مندالی چكوله م لي هه ن.

جوامير له سه ر بليندايييه كاني كيلگه دريژه بهرتهسكه رننگ قاوهيييه تيژهكهپهوه سهيرتي كه ژهكهي كرد. زهوييه كوستانيهكه سه بارهت بهوه كه هه مو سالی دهچيندرا و پشوي نه ده درايي، ته واو له برشت كه وتبوو، گوتي:

- ئەي دنگ و باسي ئەوهي ئەوي چييه؟

خوشناویش سهيرتي تروپكي كه ژهكهي كرد، رواني بهو پروناكيي پوژه بهرزه له گه ل كيلگه كاندا سه ر تانكيه تي. گوتي:

- ده لئين پاش نيوهروان به ديار دهكه وي.

- تق دبتت؟

- من نه مديت، به لام بهو كه سه ي خه بهري دامی پروا دهكهم، ئەو ديويه تي جا چ بوو، وا پاش نيوهروانانيش به ديار كه وت، زياني چييه؟ ئەو خوئی بو شوه و ده نيته وه. ئاي لهو پاسه وانه به سامه. پاس له هه موو شتي دهكا له وي.

جوامير گوتي:

- گاسنه كه ساووه، زهوي رهقهن ئاسني ئاساييش دهخوا. پيوستم به گاسنيكي تازه كووره ي تيژتر هه يه.

- ئەي خو تق دوو جارت زهوييه كه وهر دايه وه.

- دهمه وي جاري سييه ميش زهويي تووتنه كه وهر دهمه وه. ده ليم بهشكو له ژهنگ و نه خو شييي پاره كه ي پاگژ كه مه وه.

- تق زور ناچيني.

- نيو دنميكي چاك له پينچ دنمي بي سه روبه ر چاتره.

- ئەي درد و سه ريشه ي ئاو؟

- ئاوه رو كه زور پريووه ته وه، ته نكاويكي پيدا دي و چيي تر، به لام كه لاسكه تووتن دست به فرا ژيبوون دهكا و هه لدهدا، ئەويش پر ده بي. ئەمه

خووی کانیاوہکانہ. ناخر و ئوخری هاوین دەدەنە کزی، کە زستان داھات
بەبەفر و باران زیاد دەکەن و بۆ سالی دوایی دەتەقنەوہ.

خۆشناو گوتی:

- بەخوات دەسپێرم. کارم ھەیە، دەڕۆم، دەمەوئ ھیندیکی دی تووتن
بچینم، دەلێی چی؟

-چەندت زەوی بۆ تەرخان کردوہ؟

-دۆنم و نیوئ.

- نیو دۆنمی دیکە ی باوئیتە سەر خراب نییە، لەوانە یە نرخێ داھاتی
ئەمسال چاتر بێ.

جوامیر لە ھێستەرکە ھاتە خوار، پیرە ھێستەر ھیز و گوری پاش
حەسانەوہی دوئ شەوئیی ھیشتا تیدا مابوو، بردی، لە بناری نشیوہ
چکۆلەکە ی بەستەوہ. پوووشەکە ی بەشی رۆژئیکی دەکرد. ھەرچی مانگاکەیش
بوو ھەوسارەکە ی گرت، قەیرئیکی تئ راما.

- ئەمە چاترە، باش بوو ئەم پەتەم دیتەوہ و ھەوسارەکەم بۆ درئژتر کرد، تا
ئێوارە ھەر ئەوہەندە لەوہرە ی بۆ دەخوئ. نامەوئ بکەومە ھەلەکە ی دوئنیوہ.

کاتیکی لە بەراییی کێلگەکەوہ، لەسەر قەمە تاوئیرئ دانیشت، راھاتنە،
جگەرە یەکی پئ کرد، کێلگە تووتنی وەرزی تازە ی بەبیرھاتەوہ.

- دۆنمئ بکێلم زۆرە، ئەو بەشە زەوییە ی بۆ تووتنم گلاوہتەوہ بەکەلک
ناپە، زەوی لێرە، ھەمووی درشت و کئوییانە ھەلکەوتوون، چونکە خاکەکە ی
سەرلەبەر لەو کئوہ تاریکە رەنگ و روو گرژوہ داشۆریوہتە خواری. با ھەر
بەنیوہ دۆنمئیکەوہ تئوہ گلئیم، چ دەکە ی ئەوہی کەلکی تووتن لئچاندنی پئوہ
ھەبئ ھەر ئەوہ ماوہتەوہ.

جوامیر سەری بەلووتی بەرزییەکەوہ بەرەو کەژکە ھەلئیری، بلنداویی
گۆرخانە بەسامەکە ی بەر دەرکی ئەشکەوتەکە ی دیت.

- ناشئ ئەمە گۆرخانە بئ، تا ئئستا کەس دووئیی نەھاوئشتووہتە سەر

ئەو دوندە. كەس بستیكى لى داگىر نەكردووه، بەلام ترس، ئەمنیش وەك خەلكى تر دەترسم. دەنا بى سى و دوو لىي بەسەردەكەوتم. بەر لە چەند سالى ئەو دوندە بۆ ھەموو كەسى چوونىەك بوو، بەلام ئىستا خىوئەكە بوو بەپاسەوانى ئەوئ و بۆ خۆى داگىرى كردووه. چ دەلىي خىو، باشە خىو ئەم ھەموو دوندە پان و بەرىنەى بۆ چىيە؟ چ پىداوئستىيەكى پىيە؟ كەواتا ئەم خەلكە بەخەيال ئەم خىوئەيان دروست كردووه.

ھەرەك خوى پىو گرتىوو، چالىكى لەبەر پىدا ھەلكەند، وئستى بەدىلى خۆى قوولئ بكا. ئەوجا جگەرەكەى كوژاندەوھ و قونكەكەى تى ھاوئشت و بەخۆل پرى كردوھ. لە پاشان كە راست بووھ، لە سىبەندە و كلۆترا ھەستى بەبرىسكەى نازارئ كرد، گوتئ: «مادامىكى ھەر نىوھ دۆنمئ بچىنم بۆچى زەوييەكە سەرلەنوئ دىراو نەدەمەوھ. خۆ دەتوانم بۆ ئەوئندە زەوييە بەرتەسكە شوورە بەردئ لە پائىن لىژاييەكەوھ ھەلچنم و بەرى بەباران داشۆرانى خاكە بەكەلكەكەى پئ بگرم. چاكە كارەكە ھىند زەھمەت نىيە. دەمپەرئ بىكەم». دەستى بەبەرد و خىرك كۆكردنەوھ كرد و بەكاوھخۆ بەوشكە كەلەك شوورەيەكى نزمى ھەلچنى. نەيدەوئست خاكە زەوييەكەى بۆ تووتن چاندنى تەرخان كردبوو، بەدەم سىلاو و بارانەوھ داخوئتتە خوارئ، لە پرىكدا ھەستى بەتۆقبنئ كرد، وەك بلئى يەكئ شەپلەيەكى وەك شەقازىلەى لە پشتى مىلى سەرھاند، ئاورى دايەوھ چىي نەدئت. بەلام دامركانەوھى پۆژ وائ لئ كرد، لەناكاو چەند دلۆپە بارانئكى درشت درشت ببىنئ و قىرئوھ و ھەلھەلە لىدانئكى بەر گوئئ كەوت، ھەرايان بۆ باران بارىن دەكئشا و شمەكىيان خردەكردوھ، بەرەو ئاوايى بگەرئنەوھ.

جوامىر چوو، ھەوسارى مانگا بارگرانەكەى كردوھ و سوارى ھىستەرەكە بوو. ھىستەرەكە ئو پۆژە لە ھاتنە سەرمەزرا و لەوئرانئ بەيانىان بەولاوھ چى دىي نەكردبوو.

لە گەرانەوھدا بارانەكە بەتاوتر دەبارئ، بارانئكى كلۆبەسەرەى شەستە و رەھىلە بوو، كە بەردەم و چاوى پىاو دەكەوت ھەر دەتگوت شەپلە و

شەقازیلەى سارده، ئا ا ا ا ا . كەواپو ئەوهى بەپشتى ملیدا كیشام باران بوو. باران، شتیکى تر نەبوو.

دەنى ھىستەرەكەى دا خىراتر بروا، بى سوود بوو، ھىستەرەكە زۆر بەتەنگ رۆحى خۆیەوه بوو. دەیزانى بەھەر ھەلخلیسكانى لەوانە بوو دەستیكى یا پاشوویكى بشكى و ژيانى بېریتەوه و دوايى بى. بەلام مانگاگە لەبەر قورس و گرانى و سم بلاوى لە ھەلخلیسكان بەدوور بوو.

كاتىكى گەيشتە بەرايى لىژايىيە تاویرەكەى بەرەو ئاوايى و زنجەكان، ئاوپىكى پاشەوهى دا، تەماشای كرد ھاوپىيەكانیشى وا خەرىكن دەگەرپنەوه و سەر و پۆتەلاكيان تەر بوو.

بەتوورەيىيەكەوه ھاوارى كرد:

– كورە ھۆ گەمژە و گەلۆزانى گوند وريا بن. خۆ لەم بارانە بپاريزن، خۆ تەنيا شەوئ، بى پشوو ببارئ، لىمشت و سىلاوى لووتكە و دوندى كۆ و كۆساران بەجاری پراتان دەمالئ.

پىم گوتن، ئەگەر ئاوەرپۆكە پانتەر نەكەوه، جۆمائیكى چاكى نەكەن دەبن بەژىر لافاو و لەھىيەوه و نوقم دەبن، كەس گوپی نەدامئ، ئەمشەوھەكە، یا سارەشەو ھەرىنا لافاو پای مالین. بەلام كە زانىى باران، تنۆكى چىيە، لەسەر كەژەكە نەبارىبوو و بۆ ئەوهى تۆوى بە شۆمەوه وەرکراو بشاریتەوه و بۆ خولى تازەى ژيان گيانبان بەبەردا بكا، گالتهیەك بوو لەگەل گوند و زەوى و زارى بى پیز و كەم برشتدا كردى.

ئامینە:

– تۆ زۆر تەر بوويت باوه. وەرە ژوورەوه، لای ئاگرەكەوه. جلە وشكەكانت لەبەر كە، خۆت پۆشتەوھەكە، دانیشە، چایەكى زۆر بەتەمام بۆ دەم كردووى. ئامینە گوتى:

– دەلئى كاریكى تازەت كردووه، باوه زۆر ماندووى؟

– ھىچم نەكردووه، ئەو سەر مەزرايە پىویستی بەھىچ كاری نییە، ھەروا

راها تووین، هه‌روا له خوږایی بۆ ئه‌وێ ده‌چین. له بێ کاری و خوڵسته‌نه‌وه چاتره. داوی بێ کاری چی لێ شین نابێ.

کلاشه‌کانی له‌به‌ر ده‌رکه له پێ داکه‌ند و ریشمه‌ی هه‌ستره‌که‌ی دا به‌ده‌ست شه‌رمینی کیژییه‌وه و داخلیسکایه ناو زنجه‌که‌وه. هه‌رچی مانگا‌که‌یش بوو هه‌وساره درێژه رێخاوییه‌که‌ی په‌لکێش کرد و به‌ته‌نیا به‌ره‌و گه‌وره‌که‌ دای کێشا. جوامێر دایه بۆله و له‌حنه‌ت باراندن.

– ئاوا‌یی وا لافاو رای ده‌مائی، به‌ژێر سی‌لاوه‌وه ده‌بێ.

ئهم سوێله سوێلی من نه‌وێ ئه‌گه‌ره‌که وه‌هانا‌ی که‌سه‌وه بچم. ئاوه‌رۆکه به‌رگه‌ی سی‌لاوی ئهم هه‌موو بارانه‌ی ئه‌مشه‌وه‌که ناگرێ.

به‌لام که بارانه‌که لێی کرده‌وه و هه‌ور و هه‌لا به‌ده‌م با‌ی تیژ و تووره‌وه هه‌لی پرێواند و ره‌وییه‌وه، ناهومێد بوو. له پاشان زۆری نه‌خایاند مانگ هه‌لات و گه‌واله هه‌ورێ به‌ده‌م باوه هه‌لده‌هات و ناو به‌ناو به‌ری لێ ده‌گرت.

– مادامێکی باران لێی کرده‌وه باوه،

– ئه‌وه ده‌لێی مه‌ترسی له سی‌لاو ناگرێ؟

– جا بۆ ده‌بێ سی‌لاوی ئه‌مسال توند و تیژتر بێ؟

– نازانم، به‌لام من له‌وه دلنایام کاتیکی خه‌به‌رم دانێ هه‌ستیان به‌مه‌ترسی و دووبه‌ختی کردبا، کاتیکی پێم گوتن ئاوه‌رۆکه ده‌ردن و جو‌مائی که‌ن، با به‌شی هه‌موو لافاوه‌که بکا، ره‌نگه له بۆرانیکی که‌ دێ، رزگاریان بوايه.

ئامینه بۆ ئه‌وه‌ی ئازاری دلێ باوکی نه‌دا له ژێره‌وه دایه پرمه‌ی پێکه‌نین، شه‌رمین تێ گه‌یشته به‌چی پێکه‌نی.

هه‌ردووکیان ته‌وسیان به‌پێشبینی باوکه پیره‌که‌یان هات که پێشبینی خه‌ون و خه‌یالێکی ده‌کرد له روودان به‌ده‌ر بوو و به‌ده‌م ترس و سامه‌وه ده‌که‌وته و پێنه‌کردن.

هه‌رچی جوامێر بوو پاش ئه‌وه‌ی که جله وشکه‌کانی له‌به‌ر کرد و دووهم پیا‌له‌ی چای خواره‌وه هه‌ستی به‌گه‌رمبوونه‌وه کرد.

له ژیر ئاسمانیکی گرز و مۆندا، ناویهناو به لاسامه و لیزمه وه، ژانی هاتی. شهرمین راپه‌ری باوکی وه‌خه‌به‌ر هیتنا. جوامیریش، وه‌ک خه‌لکه‌که، ئه‌ویش وازی له چوونه مه‌زرا هینابوو، مه‌زرا هیچی وای تیدا نه‌مابوو پتویستی به‌کار بی. دایکه له پیش ئه‌ودا به‌خه‌به‌ر هات، گوتی:

- جوامیر، هه‌سته. شهرمین ده‌لی، ژانی هاتووته‌ی. جوامیر چاوی هه‌لینا، ته‌واشای کرد، شهرمین به‌به‌ژنه باریکه‌که‌ی و قزه سوور کاله‌که‌یه‌وه، که له‌به‌ر رووناکیی چراکه‌ی، خۆی هه‌لی کردبوو و ده‌بریقاییه‌وه، راره‌ستابوو و هه‌راسانییه‌کی بی سه‌ر و شوین له ناو چاویدا په‌پکه‌ی خواردبوو، دژمن وه‌جه‌سته‌ی نه‌وی.

- تۆ بلیی راست بی؟

- قۆره‌قۆری به‌خه‌به‌ری هیناین، ئه‌وه چۆن له‌پیش ئیمه‌وه به‌خه‌به‌ر نه‌هاتی؟ جاران خه‌وت ئه‌وه‌نده سووک بوو، له‌گه‌ل ترپه‌ی پتدا به‌خه‌به‌ر ده‌هاتی. - که‌واتا برۆ ئاوی گه‌رم فریاخه، له‌وانه‌یه پتویستمان بی. باشه بۆ وه‌سه‌ر هینه‌که‌ی،

ژنه له‌ش به‌باره‌که هه‌لی دایه:

- ئه‌ری ده‌به‌سه‌ به‌دبینی حا، مالتان نه‌شیوی، له‌وانه‌یه گویره‌که‌که‌ی ئه‌م چاره‌مان خوا بۆی نووسی، بمینی و نه‌مری، لای خوا چیه؟ - ئه‌ی ئه‌گه‌ر مرد؟

که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه، خۆی وه‌لامی خۆی دایه‌وه، گوتی:

- ئه‌و ساکه‌یه‌که‌راست بۆ لای قه‌ساو.

- به‌لام له‌بیرت نه‌چی مانگا‌که‌مان زۆر به‌شیره، ئه‌مه‌ به‌دنامه‌کی و

سپله‌یییه، هر ته‌نیا بیرکردنه‌وه‌ی پروت له‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یینی که هیچ شتی به‌لای تۆوه نرخی نییه.

جوامیر تیلاییی چاویکی به‌سه‌رزنه‌نشته‌وه له شه‌رمین گرت، ئیتر وه‌ک هه‌موو جارێ که تووره ده‌بوو، سه‌رکۆنه‌کردن و جنیو بارانکردنی به‌دوودا نه‌هات. دووباره گوتی:

– ده‌برۆ ده‌ی، ئاوه گه‌رمه‌که ئاماده که. چرایه‌که باش ده‌سووتی له پشتیره‌که؟

ئامینه به‌ترس و له‌رزه‌وه چووه ناو زنجه‌که‌وه.

– شه‌رمین خیرا که، رای په‌رینه، زوکه.

– ئه‌وه له چی زراوت تۆقیوه؟ ده‌ بلێ. له چی تۆقیوی ئامینه؟

– هیسترمه‌که، هیسترمه‌که له ترسان ئارامی لی هه‌لگیراوه. هه‌روا به‌دهوری خۆیدا ده‌خولیته‌وه و ورتنه‌ ده‌کا، ده‌لێی ژانی مانگا که ته‌نیویتییه‌وه ئه‌ویش. باوکه گوتی:

– چاکه، وا ئه‌م هیسترمه‌ ترسنۆکه راده‌گه‌یزمه ده‌رێ.

با جینگه‌که بۆ مانگایه‌که په‌هه‌ت بی. هه‌ی له‌و هیسترمه‌ گه‌وجه له چی تۆقیوه؟ قابیله ئه‌و گۆیره‌که‌ی مردووی بی. ژنه نه‌خۆشه‌که هاواری کرد:

– تۆ ئه‌و هه‌قه‌ی له‌سه‌رته ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌دبینییه‌ی له‌ که‌له‌ی داوی، لیمانی دوور نه‌خه‌یه‌وه.

جوامیر کلشه‌کانی بی گۆرییه له‌پێ کرد. له بیرى چوو بوو. نه‌یده‌زانى گۆرییه‌کانی ئیواره، له کوێ دانابوو.

به‌سه‌ستییه‌که‌وه، چووه ده‌رێ، رووی له ئاسمان کرد، گوتی:

– ئه‌مشه‌و به‌ری ئاسمان زۆر تال و تاریکه.

– دوو سه‌عاتی ریک باران بارى.

– دوو سه‌عات؟

- بگره پتریش .

جوامیر سه پریکی لای چه په وهی کرد، بزانی کیوه که چیی لایه، له تۆپه له
رہشاییه که له شهویکی ئهنگوست له چاودا ده بینه چی تری نه دیت، له
باشان رووی کرده گه وره که و هیستره زراوت قیوه که ی راکیشا، دیار بوو
نه ختی هیمن بوو بووه رای کیشا، بر دیه ده ری و جله شره که ی به سه ر
پشتیدا دا و له حوشه به ره لای کرد: «خوی کوئی پی خوش بوو با له وی
بچه و پته وه».

- هیچ نیشانه ی ژان گرتنی پیوه دیار نییه .

- ئه ی بوچی وا به نازاره وه ده تلپته وه .

جوامیر وهر سوورایه وه، سه پریکی بن کلکی کرد ته ریوو، گوئی:

- ئه ری، زور نابا، هه ر تۆزکی تر ده بیی. شه رمین به تاسه و سامه وه

قرویاندی:

- گۆلک؟ ئه وه سه ریته ی باوه .

جوامیر دانه وییه وه، له گویره که ره شه به له که که نه وی رای کیشا، تووره که

گه رم و گویره که ی سر پیه وه، گوئی:

- بتره ژم، جا بزانه چون که لکی لی ده ده چی، گه وره بی بو جووت له بار

ده بی. مانگا که به که ساسییه وه ئاوریکی پاشه وهی دایه وه و قوراندی، ده تگوت

شین ده کا. گویره که که دوو جار جوو لایه وه، به سه ر پیوه بوه ستی نه پتوانی،

سییه م جار به پیوه راوه ستا و یه ک دوو جار چوار په لی له رزی، که وت. ئیتر

به سه ر پی نه که و ته وه .

شه رمین دایه شین و گرین:

- گویره که که باوه؟ مردار بووه وه. ژنه نه خوشه که دهنگی به حال هات:

- گویره که که باوه؟ مردار بووه وه. ژنه نه خوشه که به ته کییه وه بی، لای

گه رین، با نه ختی بیبا بیی و هه ست به دایک و فرزند ی بکا دل ره قینه .

- هه ر ئه وه نده مان به خت لایه ئافره ت، کی دل ره قیی له گه ل مانگا دا کردووه؟

شهرمین کچم، ناگایهکت له دایکت بی. با گه وره کهیش تا سبهینی گهرم و گور دابی.

- ناگرهکه بی سووتهنی ناکه م.

جوامیر چوو ده ری، دهستی شوش، سهیریکی ئاسمانی کرد و هه روا له بهر خۆیه وه دایه بۆله و خوته:

- بای وهشت ئەم هه ورانه بۆ کوئی راده مائی؟ بۆچی زهوی و زار تیراو بوو وا بار و بنه یان پی ده پچیتته وه؟

ئامینه له نزیك جیی ژنه نه خۆشه که وه راکشابوو، هاواری کرد:

- ئەهی چۆن باوه؟ ئەدی به درێژایی دوو هه وتوو نه باری هه چیش به هه یچ نه بوو.

جوامیر ههستی به جۆره ههست به خۆداشکانه وهیه کی سارد و سپی کرد، چونکه نه لافاو ههستا و نه هه یچ.

- ده زانم ده تهوئی چیم به بیر بێنیه وه. ده زانم نه باران له چیا باری و نه سیلاویش ههستا. به راستی زۆر سهیره باران له بلیندایییان نه باری، رهنگه له بهر ئەوه بووی که ئەمسال هه وره که زۆر بهرز بوو.

- بی بارانی سهر بلیندایییان نوخشانه ی لی ناکری. سهر کپوه کانیشتی وایان ئیبه پتویستی به ئاو هه بی، دار و درهخت، کانی و کانیوا، باوه.

- ئامینه، تۆ کیژی چاک، راسته تۆ له فیترگه شتی تازه فیتر ده بی، به لام من زۆری لی ده زانم. باوکم هه موو لی زانییه کی له باری بارانه وه فیتر کردوم. من که به خه لکی ئاواییم ده گوت پتویسته ناگاداری ئاوهرۆی لافاو بین، به راستم بوو. ده بوو ئاوهرۆکه جۆمالی کری، خاوین کریتته وه.

ژنه ناساخه که هه لی دایه، گوتی:

- زۆر بهی دۆسته کانت به قسه ی وشک و رهق له خۆ زیز و زویر کرد، ئاوهرۆکه شتله و لافاوکه بیله، بی به لای، جوامیر تۆ له زۆر شت نازانی، تۆ له مه ر لافاو نازانی، چی تی ناگهی. کاتیکی دی بۆ خۆی ده زانی چۆن ریگهی

خۆی دەبرێ و دەروا، بۆ خۆی دەزانێ چۆن ئاوهپرۆکە دادێ.
- ئا ئەمەیه گێلی و گەمژەیی، خۆ کەس نایهوی له وه بگا لافاو کوێره و پرو
له لیژایی دهکا. خه لکه که نازانن ئەو به رایبیهی له که ژه که وه به سه ره گوندا
دهروانی خۆله و لافاو پرو له که ند و له ند دهکا.

شه رمین به هه لچوونه وه، گو تی:

- چاره نووس چۆنه بام وایی. ئیمه مانان له وه بی ده سه لاتترین، شتیکی له
وزه و کیشماندا نه بی بیگۆرین، نه خوازا شته که هیش له ئاسمانه وه چاره نووس
بی.

- ئامه نتویلا. به لان،

پیره مێرده که بێ ده نگیه که ی هه لاوارد:

- گوێره که که رهنگی چۆن بوو شه رمین؟

- ره شتیکی په له په له، سپیی ره شباو بوو، پتر به لای ره شیدا دهروانی.

- هینده ی گوێره که ی خواسایی گه و ره ده بوو؟

- ناوه ل لا ئەمجاره زۆر ریوه له و لاواز بوو. به لام پێش ئەوه ی چاو لیک نی
چه ند جوان و ژیکه له بوو، جا ده بی سبه ی بینێژین؟ خۆ گوێره که یه کی به کا
ئاخر او مان هه یه، گوێره که که ی پاره! با بیایی نی.

- گوێره که یه کی ژیکه له بوو. بۆ ده بوا پێش له دایک بوون بمری، باوه؟

جوامیر ته ماشایه کی ئامینه ی که نیشکی کرد، گو تی:

- ده بی خه ریکی ده رز و ده وری خۆت بی. ده بی و ده بی هه زار جار ده بی
بی به فیترکار. له دل ره قیی زه وی برستم ل برا و وا پیری قه له می ئە ژنۆم
ده شکینی، یه کی له م خه زانه بۆ دوارۆژ ئاماده نه کری که فته کاری سواری
ملمان ده بی.

ژنه نه خۆشه که سه ریکی راوه شانند، گو تی: «خوا له به نده و ئەفرانده ی خۆی
روو وه رنا گێری. کابرا نه یویست دلێ ژنه به قسه یی، به ئیشاره تی بره نجینی.

له‌وانه بوو ژن له‌بهر په‌ژاره‌ی نه‌خوښی به‌باریکي خراپیدای لیک دابایه‌وه، دلی
بیتشی.

بۆ سببه‌ینئ شه‌رمین لئی دا چوو له‌زه‌وییه‌کی نه‌رماندا چالئیکي بۆ
گوږه‌که‌که‌هه‌لکه‌ند، پر به‌خوښی و ناشتی و به‌خه‌مبارییه‌وه‌گه‌رایه‌وه، هه‌ر
ده‌تگوت جگه‌رگۆشه‌یه‌کی مردوه.

کاتیکي شه‌رمین گه‌رایه‌وه‌ته‌ماشای کرد، باوکی له‌گه‌ل مانگا‌که‌دا خه‌ریکه.
به‌روویکی خه‌مناکه‌وه‌لووتی به‌سه‌ر کابرا‌دا داژهن‌دبوو.

– من ئەم کله‌له‌په‌قییه‌چاره‌سه‌ر ده‌که‌م، ئەم مانگایه‌شیره‌که‌ی هه‌روا له
گوانیدا بیلئیته‌وه‌خوښی ده‌کوژئ، ده‌بی بدۆشرئ. ئەم مانگا‌گه‌مژیه‌ده‌بی
بدۆشرئ. نه‌ک له‌بهر ئیمه، له‌بهر خوښتی.

شه‌رمین له‌سه‌ر کۆمه‌له‌پووشه‌که‌سمکۆلئ ده‌کرد، گوتی:

– لئیی گه‌رئ باوه. ئەنگوسته‌کانت زۆر زبرن. لئیی گه‌رئ، من له‌تۆ
به‌به‌زه‌میترم له‌گه‌لئ. تۆ برۆ، به‌سه‌یوه‌بۆ خوښتی باوه.

هه‌ور و هه‌لای لیک دوور لیک دوور به‌ری ئاسمانی نه‌نی. ئەمه‌یش شتیکي
خواسایی بوو. وهرز وهرزی بارانی پاش په‌له‌بوو، باربیا، نه‌باربیا، بارانی
پیشوو ره‌گی به‌تۆو داکو‌تابوو، بنجی به‌ستبوو.

جوامیر له‌دلی خوښیدا گوتی:

– ده‌بی سببه‌ینئ بچم بۆ کێلگه‌، هه‌ر هێسته‌ره‌که‌ده‌به‌م، سواری ده‌بم،
ده‌رۆم، پتویست نا‌کا مانگایه‌که‌ش به‌رم، کۆستکه‌وته‌یه. جه‌رگسوتاوه. هه‌ر
حه‌وتوویه‌که‌، له‌بیری ده‌چیته‌وه. پاشانه‌کونئ به‌خۆ دیته‌وه. چ ده‌لئیی، ئەمه‌یه
ره‌وشتی رۆژگار، ئەمه‌یه‌ره‌فتاری ژبان، ئیمه‌خۆشمان و ره‌شه‌ول‌اخیش و
هه‌رچی هه‌یه‌و نییه‌بۆ ئەوه‌ده‌ژین، وهرگرین و به‌خه‌شین. ره‌نگه‌ئهمانه‌م پئ
خۆش نه‌بن، چونکه‌له‌وه‌ندی ده‌یده‌ین که‌متر وهرده‌گرین، جا ئەمه‌چ ره‌وای
هه‌قه. ئەی دل‌ره‌قی و نار‌ه‌وایی چۆن ده‌بی. به‌لام پیاو به‌چ روویکه‌وه‌ده‌توانئ
ناره‌زایی ده‌ربرئ. نار‌ه‌زایی له‌کئ ده‌ربرئ و لای کئ؟ له‌پاشان وای زانی

كفرى كردووه، له قسهكهى په ژيوان بووه وه و تۆبه و ئسته غفاريكى كرد،
ئعجا به خه م و په ژاره و ته نيابيهه كى زوره وه هوشه ي به جى هتشت. چوو بۆ
كن دۆستىكى، دمگۆيه كى تازه ي له مه پ خيوى كيوه بۆروه جار دابوو.
ئهم دۆسته له وانه نييه درق و ده له سه هه لبه ستى. ئه گه ر ئه و گيراييتيه وه
مه سه له كه راست و دروسته.

جوامير چوو بۆ زجه كهه ي پيرۆتى دۆستى. زجه كه به سه ر قه مه تاويزيكي
زه قى تيزه وه بوو، ده يروانييه شيوه كه، ته ماشاى كرد، پره له خه لك، جمه ي
دى.

كابراى دۆستى پاش خيراتنيكى گه رم و گوړ، گوتى.

- جوامير ده زانم توش هه ر بۆ سه ر و سوڤاخى ئه وه هاتووى، ده وه ره وه ره
له وپه و دانیشه.

دوو زه لام جووله يه كيان كرد و به يه كه وه نووسان، جوامير بۆن و به رامه ي
تووتنى بۆندارى هه لبژارده ي وه رزيرانى به لووتدا چوو، زۆرى نه برد پيال ه ي
چاى خه ست و كلۆ شه كرئى له پيشه خو ي ديت.

كلۆ شه كه كهه ي خه سته زاربه وه، يه ك دوو جارى خلمانده وه، ئعجا فريكي
له چا كه دا، يه كسه ر نيشانه ي ته مه ره وينه وه له ره نگ و روويدا، كه تۆزى
له مه وپيش گرژ و لئاييه ك داى گرتبوو، به ديار كه وت.

ميردمنداله كه پيال ه به تاله كهه ي گه رانده وه.

جوامير گوتى:

- هه ز ده كه م، دمگۆيه كه له زارى خو ته وه ببويه م.

- دمگۆى چى جوامير، دمگۆ نييه. تۆ چۆن ده بينم ئه ويشم به و
ئاشكراييه ديت.

- رووت و قووتيش بوو. واين گوت.

- نه خي ر نه رووت بوو و نه هيچ. نه برينيش به هيچ كوئيه كى له شيبه وه
هه يه و نه هيچ. تا ده ست هه لپرى كه له گه ت بوو. شه كه ي وه ك مه مانانيشى

لهبهردا بوو. تهنيا كهپه نه كه شړه كه هی نه بی، ئهوانی تری له هی خو مان دهچوو.

جوامیر هه لی دای:

جا تۆ چۆن وا له م دوره وه به م وردییه ت به دی کرد؟ ئه و له وسه ر لووتکه یه و تۆ له خوارئ، ئه مه چندی به چنده؟

- له سه ر لووتکه که نه بوو، لووتکه که ی به جی هیشتیوو.

- چۆن؟

- که لیم نزیك بووه دهسته وسینه سه رم بۆ دانه واند و سلّوم لی کرد. تا بفره مووی سه رگران و به وبقار بوو. نیشانهی هیچ جوړه شتیکی، لهوی ترستۆکان به ملیاندا بریوه، پتوه دیار نه بوو. سلّوه که ی وه لام دامه وه و به دار ئاساکه ی دهستی دیاردی بۆ روژه لات ده کرد.

- دیاردی بۆ روژه لات ده کرد، ده بی ئه وه ی بۆ چی کرد بی؟

- ویستی تیم گه یینی کۆچی له به ره و ده روا، دیاردی بۆ دوور کرد. بۆ روژه لات ی کیوه که.

- یانی چی؟

- یانی چی؟ هه یه نه زانی یانی چی؟ خپوه که به وپه ری هیمنی و بی نه فسییه وه دیاردی بۆ ئه و رووکاره کرد بۆی ده چی.

هه رچییه ک بی ئه وه فالکی خراب نه بوو بۆ کیلگه کانمان. ده رده تووتنه که ی سالی پار به سه رمان هات گونا هی ئه وی تیدا نه بوو، تووتنه که هه ر به شه تللی ئه و ده رده ی گرت.

- ئاوا وایی کۆچی کرد.

- ئه ی چۆن، ئه ری وه لا کۆچیشی کرد و به مالوایی و دوعاخو زیشه وه. وا منیش مالواییه که یتان راده گه یینمی.

جوامیر به دلخو شیییه وه گو تی:

- ئەگەر راستە، با بچین دیدەنییەکی بکەین، دیدەنییەکی ئەو سەری تروپکی کێوہ بۆر بکەین، ئەو جیتی زارکی ئەشکەوتەکە و تاتە مەرپەرە شینباوەکە سەر گلکۆکەیی لێیە.

یەکی تى هەلچوو، گوتى:

- واتا خێوہکە لەو سەر کەژە بوو و ئەمە سوور راست بوو.

- دەبى وايى. مادامىكى من بەچاوى خۆم دیتم دەروا. هەرچى بەسەر چیاکەوتنەکەشە ئەوہ بۆ خۆم زۆرم حەزلیتیه و کى دیشمان لەگەڵدا دى؟
کەس وەلامى ئەو خولککردنەى نەدایەوہ. هیشتا ترس بەقەلاندۆشکانى هەمووانەوہ بوو.

کابرا گوتى:

- کەواتا جوامیر، هەر خۆم و خۆت، لە سبەینى زووتر نییە، وەسەر دەکەوین.

مقۆمقۆ و دمگۆ و بانگەشە بەنێو ئاواييدا بلأو بووہوہ و ئەفسانەییەکی تازەکوورەى تری پتوہ پێچرا، چییە، دەلێن، جوامیر و دەستەبیراکەى بەسەر چیاى دەکەون و بەتەمان بچنە بەر مەیدانى خێوہکە و وەدەرى نین، ئیدی هەتا هەتایە چاوى بەم دەوربەرە نەکەوتنەوہ.

جوامیر هیندەى نەمابوو بگاتە دیوى زنجەکەى لای خۆیان، تەماشای کرد، شەش چاو بەتوورەیییەوہ ئالْقەیان داوہ.

هەرسىکیان لەو ژوورە بوون کە دایکە نەخۆشەکەى لى کەوتبوو، هەولیان دەدا خاوى کەنەوہ.

- ئەوہ چییە؟ مانگاگەش مرد.

- کار لە مانگا مردنى زۆر گەورە و بەرەژوورترە جوامیر.

ژنە ناساخەکە دەنگى پى بوو لە توورەیییەک کە هیزی ترستیکی بەترەف پالى پتو دەنا.

- من له هیچ ناگم، ئەوہ بۆچی ھەموو وا ھەر یەكە چاویکتان لی کردووم
 به سی چاو و سەر و چاوم ئاگر باران دھكەن؟
 پتلاوھەكانی داكەند، چوو لەسەر جیگەكە ی پاكشا .
 - به چ ھەقتیکەوہ ئەمە دھكە ی، كۆ وەسەر ئەم كەلكە لەیە ی خستی، پیاوھكە .
 جوامیر لاقی راستی ھەلكیشا و نووشتان دییەوہ، گوتی:
 - تۆ ناگم، جارئ ھیشتا له هیچ نەگەیشتووم .
 شەرمین زۆر بەشپرزەبییەوہ گوتی:
 - بۆ پیاویکی وەك تۆ و یەكیکی ھاوتەمەنی خۆت چۆن دھكرئ بەگژ خییوی
 كیوھكە دا چی، له چیا ی دەرپەریئن؟
 - كۆ گوتی؟ من ئیستا له كن پیرۆتی دۆستم دھگەر پیمەوہ، چما ئەو پیاوہ
 پیتان وایە چۆنە؟ پیرۆتی وربا و دریا و ئازا .
 - له زنجەكە ی ئەوہوہ خەبەر بلاویووہوہ . ناویەناو ھیندی دانابش وربایی و
 دانایی خویان ون دھكەن . نەكە ی بەسەر چیا كەوی، باوہ نەكە ی، كەس
 ناتوانئ ختو ببەزینئ . ئەگەر ھەر لەسەری سووری بەلانی كەم، بەئاوہن
 شیواوی لەوئ دھگەر پییەوہ ھا، ئەقلت تیک دەچی .
 - من پیم گوتی؟ پیم گوتی ختوھكە كەژەكە ی بەجئ ھیشت؟ پیرۆت بەچاوی
 خۆی دیویە، سەری بۆ نەوی کردووه، ما لاوایی لی کردووه، ختوھكە رۆیشت،
 رووی له خۆرھەلات کرد، بەدار ئاساكە ی دەستی دیاردی بۆ ئەو روو كارە
 کردووه بۆی چووہ . ختو بۆ خۆی رۆیشت، كەس دەری نەكرد .
 - ئەمە راستییەكە ی نییە . تۆیش وەك مام پیرۆت زۆرت رك له ختوھكە یە،
 ھیندە ی لی ھەراسان بوون تا كارتان گەیاندە رادەپەك بیر لەگژراچوون و
 وەدەرنانی بكەنەوہ .

- نەخیر، ئەمە راستییەكە یەتی، شەرمین . ئەمە راستییەكە یەتی و بئ كەم و
 كورتیش . دەبئ بەسەر لووتكە ی چیا كەوین، منیش و پیرۆتیش، پیرۆت
 پیاویکی ئازایە و ھەرچیپەكی دەیلئ و دیویە راست دھكا، من له قسەكانم

دانیام و قهتی دست بهرووه نانیم، ئەمه دوا قسهی بنبرمه و نامهوی
برپاریکی دابیتم که له وهکیشیهکی تازهی تیدا بکهه. برپاری خۆم داوه و شان
بهشانی پیروۆت بهسهه لووتکهی چیا دهکهوین. له سهپهینی زووتر نییه بهسهه
دهکهوین. جا بۆ ئەوهی وچانی بدهم کهس نیگهرا نهکا.

پیش ئەوهی پیلووی لیک بنی و سهردره ئەستورهکه بهلهشه لاوازهکهی دا
بدا، گوئی:

– مانگا که حالی له چدایه شهرمین؟

– چاکه باوه. نالفیکی زۆری خوارد و گوانیشی شیریکی زۆری دا.

– کهواتا که لۆره ناخریهکهی له کهلی شهیتان هاتهخوار، دهیویست ئەوه
ههموو شیره له گوانیدا رهق بیی.

– ئەری وهللا باوه چاوی کهشایهوه، که دۆلکه ئاوهکهه بۆ برد، له من وابوو
بهپیرمهوه دی و خیرانتم دهکا.

– دهئیر بهسه، مادامیکی دهتهوی بهسهستییهوه. بخهوه بۆ خۆت جوامیر، بۆ
ئەوهی دهروستی خپوهکه بیی.

جوامیر پیی ناخۆش نهبوو، بهلام رووی بهلای دیوارهکهدا وهگتیرا، ها مانا
گوئی بهو قسانه نادهم.

بۆ سهبهینی ههتاوهکهی وهک پۆژانی بههار تا بلایی خۆش بوو، بهری
ئاسمانی سامال و بی گهره، بهههوتووێک بهشی مانگی باران باریوو،
ئێستا که بی له بایهکی سارد که له پۆژاواوه ههلی کردبوو و ههپهشهی
بهزستانیکی تووش دهکرد، چیی تر له نیشانهی زستانیکی دشوار
نهدهبندرا.

جوامیر بهرگه ئەستورهکانی له بهر کرد، گۆرییهکی زێدهی له پی ههلهکیشا،
لاپچینه ئەسکهرییه کۆنهکهی له پی کرد، بهگۆرییه ئەستورهکانیهوه
بهرههتی بهپتوهی چوو. شالهکهی توند توند له پشتی بهست. ئەنجا روانیه
تفهنگهکهی که له ژوره سهرییهوه ههلاواسرابوو، بلمه بلمیکی لیوه هات:

- ئېستاكانى تەواو لەبار و ھەموارە. تەنەنگ يا داستانى ئازايەتى و گەرناسىيە، يا دىرۆكى ترسنۆكى و نامەردىيە. من باوكم وەك ھەموو ناوچەكە دەزانى، ئازا و كەلەمىرد بوو و ئەم ئازايەتى و كەلەمىردىيەم لەو ھەو ھەو ماو ھەتەو. و پىراى ئەو ھى كە چاوتىژىيەكەم نەختى داوتىيە كزى، بەلام لەو ھە دىنيام كە ھەموو نىشانى دەپىكم.

ئافەرەتە دەردەدارە توورەكە بەدىوى چەپدا وەرگەر، دەم و چاوى پكى لى دەبارى:

- كەواتا لەسەر ئەو ھە سوورى بەسەر چيا كەوى و لەگەل خىو ھەكەدا بەشەر پى جوامىر؟

- بەلى بۆ ئەوى دەچم، لەگەل پىرۆتى دۆستەدا دەچم، ناشى ئازايەتى ئەم پياو ھە سەرراستەت لەبىر كەردى. جا خۆ ئىمە بۆ ئەو ناچىن لەگەل خىو ھەكەدا بەشەر پىن. بۆ ئەو دەچىن، بزانىن راستە كۆچى كەردو ھە. پىرۆت بەچاوى خۆى دىويە رۆيشتو ھە. سالاوى لى كەردو ھە، مالاوايى لى كەردو ھە. بەدار ئاساكەى دىاردى بۆ بەرەو رۆژاوا كەردو ھە. ئىستا سەلمانەت؟ من دەزانم تۆ لە ترسان نايسەلمىنى، ترسىش وەك ئازايەتى ئاكارىكە لە باو و باپىرانەو ھە بەجى دەمىنى. ناشكورى نەبى خۆ مالا باوانە زل و زەلامەكەت پىاوچى ئازاى لى نەكەوتەو ھە.

شەرمىن گوپى لە ھەموو دەمەتەقى و مشتومرەكە بوو، ئىستا و ئەوسا تىبىنيەكى دەرنەبرى. دوپكە تا نىو ھەشەو، چەندى لەگەلدا كەرد و كەرانە، نەيتوانى پەشىمانى كاتەو ھە. ئەو ھەتا ئىستا ناچار مى بۆ باو ھى پىر خەوانە.

تەنەنگەكە بەدىوارەكەو ھە لاواسرابوو، لە مېخەكەى كەردو ھە، گوپى:

- پىرە، لەسەر پىيە. ھەر ئەو ھەندى پەنجە بەپەلەپىتكەكەيدا بەنىم يەكيان لار دەپىتەو ھە و لە خوینی خۆيدا دەگەوزى. يا پرووى لە سىنگى خۆم بەكەم ھەموو شتى دەبرىتەو ھە.

- ئەرى دوپنى ئەو ھەندەت ئالف بەھىستەرەكە دا تىرى پى بخوا؟

شهرمین شالینه‌یه‌کی خوری شینی به‌سه‌ر قژه خورماییه‌که‌یدا دابوو،
به‌سه‌ر راوه‌شانده‌وه گوتی:

– به‌لئی و ورته‌نه‌کردنی ئه‌وه‌ی گه‌یاند هاما نا نه‌یتوانی له‌وه‌ترسییه‌ی
به‌ژیوان کاته‌وه.

– هه‌موو شتی ئاماده و ته‌یار بوو.

– له‌ زنجه‌که‌ به‌ده‌رکه‌وت، ریشمه‌ی هه‌ستره‌که‌ی کرده‌وه، سواری بوو و دای
کیشا. ژۆر نه‌رۆڤڤشت. به‌سه‌ر پشتی هه‌ستره‌که‌وه لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی نه‌ختی
به‌لارییه‌وه رووه‌و ئاسمان گرتبوو. له‌ نا‌کاو تووشی هه‌یت و هووتی پیاو و ژن
و زارۆکان هات، ورد و درشت به‌چوار ده‌وری پیرۆتی هاوړییدا ئالقه‌یان
به‌ستبوو و ئه‌ویش وه‌ک خۆی کۆک و ته‌یار به‌سه‌ر ئه‌سپه‌ ره‌شکوێته‌که‌یه‌وه
شنگلی له‌ خۆ دابوو و ئه‌فسانه‌ تازه‌کووره‌که‌ بیانگه‌ی بۆ ره‌خسا، سه‌رله‌نوێ
ده‌ماوهم بکا و به‌سه‌ر زارانوه‌ بگه‌رئ.

– دوو که‌سه‌ له‌گه‌ڵ خپوه‌که‌دا به‌شه‌ر دین و له‌وه‌ سه‌ر چیا به‌دار و دره‌خت و
به‌روبووه‌ قه‌وه‌غایه‌ی دوور ده‌خه‌نه‌وه.

– پیاوی گه‌رناس و ئازا به‌سه‌ر چیا ده‌که‌ون و له‌گه‌ڵ خپودا به‌شه‌ر دین.

– ده‌بوا وه‌رزیره‌کانیش هه‌ر که‌سه‌ لای خۆیه‌وه ئه‌مه‌ی کردبا. خپوه‌که‌
ده‌ستی به‌هه‌ره‌شه‌کردن و هه‌ر و گیف کردوه، گوايه ئه‌وه‌ جوگه‌له‌ چکۆلانه‌ی
له‌ کانیه‌که‌نه‌وه ئاویان پێدا دئ، ده‌گرئ و وشکاو به‌مه‌زرا و کێلگه‌کانیان
دینئ.

– ئازا و مه‌ردانه‌ به‌ پیرۆت.

– جوامی‌ر مه‌ترسه، دوودل مه‌به، هۆ به‌نیچيروانی هه‌ره‌ چاکی ئه‌وه‌ کپوه
ناسراو.

کابراگه‌ل هه‌ر له‌ خۆیانه‌وه ته‌زووی فیز و شایی به‌خۆبوونیکیان پێدا هات.
هه‌ر له‌وه‌ ریتگه‌ی کێلگه‌یه‌وه که‌ هه‌موو جارئ پێیدا ده‌رۆڤڤشتن، به‌ره‌وه‌ کپوه‌که‌
به‌رئ که‌وتن.

جوامير پيش نهوهی له چاو ون بئی، هر که لای تاویرهکان پېچيان کردهوه،
ئاورتيکی پاشهوهی دایهوه، قاقا دایه پتکهنين.

– به چی پئی دهکهنی جوامير؟

– پيم وابوو هينديکيان به پيش بوايه، تا ويروتر له دوومان دههاتن.

– لهوه ترسان نهکو بهتوبزيان بهرين. دياره هيشتا خه لک ترس و بيمی له
خپوهکه، هرچهند کوچيشی کردووه، نهشکاوه.

دويکه بهديژايی شوگار بهگومانهوه تلامهوه و هم دیو و نهی دیوم کرد.
تو لهوه دلنيای خپوهکه کوچی کردووه پيروت؟

– زوريش، نهی لات وایه نهوهنده نهحمقم ههروا له خوړايی مل لهو
دوبهختیبه دهنيم و ههروا کويرانه بهسهر کهژئی دهکهوم خپو داگیری کردبئی.

– له مالهوه زوريان هول لهگهلم دا هم خپودیتنه بهدرو بخه موه.
ديهانگوت پياو له خه لووت و تهنياييدا خيال له زور شت دهکاتهوه. دهشی.

– بهائی، دهشی جوامير، بهلام من بهراستمه و کاتيکی خپوهکيش کوچی
کرد من ناگادار بووم. خو هيچ نهبئی تو بق خوت دهزانی من ترسنوک نيم.
ترس خيال پلاو بهبنيادهم دهکا.

– راستت دهوئی، دهبئی تو لهسهر ههق بی.

پروانه جوامير، بارانهکهی دوايی چيی لهو زهوی و زاره کردووه؟

– ديتم ديتم چی رووی داوه. نهوه ههموو سالی رووده، نهو تووهی
بهديکه زهوييانهوه ناچهسپين ورده سيلاو بهرهو نشيوان رايان ددهن، له
خواری کهلهکه دهن، کيلگه تووتنهکهی منيش برئی لهو تووه گهنههی تی
دهکهوئی. دهبوو بهستيکی ترم له سهرووی کيلگهکهوه ههلبهستا، بهری گرتبا.

– جا نيستا؟

پيروت گوتی:

– نيستايش نهوه سهر چياکهيه، روژيش قهت لهم روژه خوشتر نابی.

- جا به راستی رۆژئیکی خوۆشه، په له هه ورئیکی چكۆلهی هه ور ئاسایی به ئاسمانه وه نییه. ته نانهت زاركی ئەشكه وته كه یش.

- پووناك دیاره، رووهو رۆژه، بهم رۆژگار هه بهر تیشكه وه یه تی، سومای چاو دهبا.

- ئای له وه هه موو به روووهی، خه لك له و بن دارانهی ده بیننه وه، هه ر وا ده كه ی به روووه. ئەی ئە وه هه موو دار و دهسته كه وشكه ی بۆ داره را و په رژین و ته یمانمان پێ دهوین.

پیرۆت مامزیه کی له ئەسپه كه وه ی ژهند و جلهوی به ره و سه ر چیا كه بۆ شوژ کرد، قهیرئ كړوكپ، كشو ماتی دای گرتن.

تاشه به ردی گه ره گه ره خوا بۆ خووی ده زانی له چه ند هه زار ساله وه به دم داخو ران و دارووخانه وه له سه ر را غلۆر بوونه ته وه. له تارمایی زه لام و ده عبا و مه عبا ی سهیر و سه مه ره ده چوون، پیاو پتیه نینی پتیا ن ده هات و لیشیا ن ده ترسا. هیستره كه له ریتچكه ی ته سك و بز نه ر ئی به سه ر كه وتندا له ئەسپه كه به گوپ و توانتر بوو، به له د و شاره زاتر بوو. هه میشه هه ر ئە وه له پێش ئەسپه كه وه ده رۆیشت.

- له ریتچكه كه ی تره وه. با روو به رووی زاركی ئەشكه وته كه نه چین.

- به ئی بیرم لئ کردووه ته وه. كاتیکی دئ، له ئەشكه وته كه بچیته ژووره وه یه كراست به ره و رووی دئین.

- پیم گوتی، رۆیشت. بۆ بر وانا كه ی، ئیمه هه ر بۆ ئە وه به سه ر ده كه وین، بۆ ئە وه ی هینده ی تر دلنیا بین. ویستم به پشت لووتكه كه دا وه رچه رخی مه وه، گوتم، بز انم چ ده بینم.

هه ردوو زه لام له ولاخه كانیا ن په لاو ئیژئ دوور كه وتنه وه، سه نكه ریا ن گرت و ئەنگوست له سه ر پیتكه ی تفه نگ.

هه ر هینده ی چاوتروو كاندن ئیکیان مه گه ر خوا بۆ خووی بزانی، چو ن لئ به سه ر چوو، سه خت و هه سته م، مه گه ر هه ر ئە وه كه سانه بیزانن كه به سه ریا ن

هاتووہ. چند ہناسہیہ کی بہسام وک تارمائیہ کی سہرتاپا رہشایی بہ
تریفہی مانگہشہو.

سہرئ لہ پشت گاشہ بہردیکہوہ، کال و سپیواس بہدیارکہوت، جوامئیر
مچورکیککی بہلہشدا ہات. نالہی گوللہیہک دووان نہبواہہ جوولہی نہدہکرد.

دہنگی بلئند بووہوہ، لہ زریکہ دہچوو.

پیاوہکان پشوویہک ہستیان راگرت، قہدہرئ بیدہنگ بوون، سہیریان
کرد، وا پئ دہچوو کہیفخوٹش بوون. ہہر کہ زریکہ و قیزہکہ نیشتہوہ
ہہردوویکیان یہکراست ہہلیان کوتاہہ سہر نیشانی تاین. بہلام چی ببینن. لہ
پشت ئەو گابہردہ زؤیہی نزیکہ کہلہکہ بہردہ شاخاویہکہوہ کہ پیدیان وا بوو
گورخانہ و مالی ختوہکہیہ، خوئنی گہرم و گہش ہیشنا پچاوپیچ پئی
دہکرد. کہللہ سہرئکی زل بہسہر گابہردیککی زؤیہوہیہ و چوراوگہی خوین
نہخشاندوویہ.

جوامئیر ہہلچوو:

- ئەمەت بۆ کرد پیرۆت خواکە ی نہتگرئ، تەماحت چوو بووہ کہولہکہی؟ بۆ
ئیمہ بۆ راوی ئەم ورجہ پیرہ بہسہر چیا کہوتین؟ ئەمہ ورجہ و ہیچی تر.
جوامئیر ہہولئ دا، پەنا گابہردئ بدۆزیتہوہ، کہلاکی ورجہکہی بۆ پەلکش
کا، لہ پاشان گوتی:

- ئا تۆیش دەستیکی بدہیئ، زۆری دوور ناخہینہوہ، ہہروا لہوئ، بہگہلا و
چوکل و چئوی رزیو، دەیشارینہوہ. کارہکہ براہوہ. بہراستی زۆر گیل و
گہمژہ بووین.

- بۆچی گیل و گہمژہ بووین، پیرۆت؟

- چونکہ ترسنۆک و بوودہلہ بووین. بہسہر چیا نہکہوتین، بزانین ئەم ختوہ
چیہ؟ تومەز ختوہکہیش لہم ورجہ پیرہ بہولاوہ چیی تر نہبوو.

جوامئیر ہناسہیہکی دا، گوتی:

- کہ ئاوہزپتہوی و ئازاہتہی ہہرتک لہ پیاوذا کۆبووہوہ، ئەوہ ئەوپہری

ژییری و کاملییه.

که لاکه که بیان به برد و گه لا و چوکل و چپوی رزیو وه شیرد، که لیبوونه وه به فیزیکه وه راست بوونه وه، تا چاوی تیز بربکا سهیریکی هه ره دوریان کرد.

- دوندی چیا زور چر و قه و غا تر بووه.

- به بار گوژی لی هه لگره وه.

- ئەمه هه مووی ترس لی قه دهغه کرد بووین. کار له وه به سام و هه سه ته متر ده بی هه ره ئازای خه لکه که نه یه وی به سه ر لووتکه بکه وی. زه وییه کی قورخ بوو، له خیتو ترسان پاسه وانیی لی ده کرد. ئەوه تا ئەوه ی به چاوی خوت دیتت، دیتت.

- به لام خو تۆیش زور جارت خیتو که دیتبوو، پیروت، هه ر خۆشت خه به ری کوچکردنیت بلاو کرده وه.

- باشه ئەگه ر بلیم ئەو خه به ره خۆم هه لم به سه تبوو، خو به چاویکی ترم سه یر ناکه ی؟ جوامیر ئەمه م به خه یال هه لیه ست، چه ند روژی له مه وی پیش به سو که وتم ئەو خیتو ی ده مان دیت خیتو نه بوو. گوتم هه بی و نه بی، شتی که ده جوولیته وه یا پیاوچاکی گرده نشینه له و ئەشکه وته، یا گیانله به ریکه له گه له دابراوه و ئاوه کی که وتوو، له م به گومان و به سوکه وتنه دا چیم بو نه مایه وه ئەوه نه بی کردم.

جوامیر ده سه ته به خوین و خو ره کزربوو هه که ی به به ردیکی زبر سه رییه وه و دای کیشا.

پیاوه کان هه چیان سواری ولاخه کانیان نه بوون، هه رکه سه جله وی ولاخی خو ی گرتبوو و وه دووی خو ی دا بوو. به بی ده نگی و له سه رخو هه ردوویان پیکه وه له راستانه به رده لانه ته نگه به ره رژده که گه شتته کلکه ی که ژه که.

جوامیر پرسی:

- باشه پرسیا ری زور و زه وه نده ی ئاوا یی به چی بده ی نه وه؟

- چا تر ئەوه یه یه کی کمان قسه بکا و ئەوی ترمان شایه تی بو دا،

حهکایه ته که پیش له جارئ زیاتر نه گپینه وه.

- ئه مه له هه مووی چاتره. جا له بهر ئه وهی تو له من زۆرتر ده زانی و له من به شان و شکۆتری تو ده که و بیه قسان، بو شایهت و ده ست به سنگدانان نه بی مته ق ناکه م.

- یا بو به بیر هینانه وهی ورده شتیک، خو م لیت ده پرسم.

- وهی به سه رچاو، هه رتو و ئه مه؟ جله وی ئه سپه که ت بو به ره لالا کرد پیرو ت تا جارئکی تری ده گه یی به هیلاک ده چی، تو ش وهک من به مشوور به، گیانله بهر به دوای هه وهس و ئاره زووی خو یان ده که ون.

- من ئه سپی خو م ده ناسم، زۆر هو گر و رامه، به ستیکم لی دوور ناکه و پته وه. نامه خوا له جوانی ئه م ناوه، ئه فسانه که ی تیدا مرد برایه وه.

- باوه ناکه م بمرئ پیرو ت. ئه و شتانه ی زۆر ده ژین وه ختیکی زۆریان بو له بیر چوونه وه ده وئ.

- ده زانم، به لام چاترین شتیک کردمان ئه وه بوو، ئه م ئه فسانه یه مان له بنه ره ندا رووخاند، ئه و دووا که ی، رو ژگار زامنیتی. له پيشان ئازا و که له میردان به سه ر چیا ده که ون، ئه نجا، به ره به ره، نه ختو ده مینئ و نه شوین و شوینه واری، خانه خو یی چیاکان ده ست هه موو خه لک و خوای ئه م گونده زۆر و زه وهنده پرش و بلاوه ده که و پته وه.

- به لی، له وانیه ئه مه به دی بی، به لام وه ختی ده وئ. کی نالی ئه فسانه یه کی تریش له مه ر چیا ناکه و پته وه و هه ر له سه ر ره گ و ریشه ی ئه فسانه ی ختوه که هه لناداته وه. ئه دی وه نییه پیرو ت؟

- له وانیه هه لباداته وه. زۆرمان له باو و باپیرانمان بیستووه، کوا چیا یان لی هات؟

- هه ر سه رده مه و،

- به لی ده بی ئه فسانه په یدای بو وه خت کوشتن.

جوامیر سووک راست بووه وه، چاوئکی به دوندی چیا که دا گپرا، ته ماشای

کرد، زارکی ئەشکه و ته که تاریکه، رۆژی لى ئاوا بووه، هاواری کرد:

– ئەوه خپوهکه یه. ئەوه تا چاریکی تر پهیدا بووهوه، بروانه،

پیرۆت به دهنگی خه مناکه وه گوئی:

– به لى ئەوه ئەوى تریانه، ورچیکى تره، له وه دهچى میچکه ی ئەو ورچه بى که کوشتمان، ئەمه راستییه که یه تی جوامیر. ورچ به تهنیا هه لئاکا. رهنگه بیچووشیان هه بن، ورده ورده هه راش ده بن. جا ده بی راستییه که ی له خه لکی ئەو دتهاته هه ژارانه راگه یینین که لیره وار و چیا جیگای هه شاماته که ی خویانن، هی خوی خویانن، چونکه له وى پهیدا بوون.

– ئەى ئەو ورچه ی کوشتمان، په له مان تیدا نه کرد پیرۆت؟

– بزانیبا ورچی تری لیه ئەوهم نه ده کرد، تازه را برد، په شیمانی ناگه ره که.

– گه شتیکی ناله بار و سهخت بوو، هه راسانی و غایله یه کی زۆرمان به دو او به، هیزه با خیرا که یین.

– بگه ریینه وه، که یین و به ینه که وه کو خوی له و خه لکه راگه یینین.

– هیندهش پرومان پی ناکه ن، وا ده زانن له ترسان به سه ر دوندی چیا نه که وتین و خو مان ئەم بهیت و بالۆره ی ورچ کوشتنه مان هه لبه ستووه، تۆش پیت وه نییه؟

– رهنگه، بۆچی نا؟ به لام مادامیکی ئیمه به ره رووی ئەو راستییه بوینه وه چاتر وا نییه به ره رووی خه لکه که یشی که ینه وه. یانه کو شتیکی ترت له دلدا یه؟

– منیش له مه به ولاره چی دیکه له دلدا نییه پیرۆت، چیی دیکه نییه.

پیرۆت هه لستایه سه ر پیدان به کاوه خو له ئەسپه که ی نزی که وه ته وه، ئەسپی تایه ن هینده هۆگر و رام رووی تی کرد بوو، دهنگوت خوی ریشمه که ی له ناو دهستی نا، هه ر وایه کی کرد به سه ر پشتی که وت، جوامیریش ریشمه ی هیستره که ی له میژ بوو به دهسته وه بوو، وهک ئەو خوی به سه ر ملیدا هه لدا،

سوار بوو.

- هیندی تۆو خهريکه گیانی تى دهگهړئ.

- دیتم.

- ئەم سال چەند تووتن دهچینی؟

- بیرم له دۆنمی کردبووهوه، له پاشان په شیمان بوومهوه. نیو دۆنم

دهچینم.

- بهلام تۆ زهویت پتر ههیه.

- زۆری چی خوا سهلامهتت کا، هه مووی بوو به بووره، که لکی تووتن

چاندنی پیوه نه ماوه، پیروئت.

- جا بیکه به دهغل و دان.

- گال و هه رزیم لی تاقی کردهوه دهسکه و ته که ی نائومییدی له دوا بوو، زۆر

خویری و مایه پووچ بوو. سه رو به ریشی نه هینا.

- من ده مزانی، بۆیه نه مچاند، ئه ری به راست که یوانۆت چۆنه؟

- وه لّلا هیشتا هه به نه خویشی سینگه وه ده تلپته وه. ناوبه ناو وای

ده تاسینی هه نه وه یه نایکوژی. له دووکه ل زۆر وه رمز و هه راسان ده بی. هه ر

له بهر نه وازم له جگه ره کیتشان هینا وه له زووری.

- ئافه رین بۆ خوۆت و ئەمه گداریت، به راستی ژنی چاک بوو به جحیل.

- برده باری و خوۆبه ختکردنی هه رگیز له بیر ناکرئ، به لام خوۆت ده زانی،

جاری وا له سه ره تای زستان داین پیروئت، سه رما و سوۆله بیش ئاورودوی ده بی،

ئه ویش به دووکه ل نیگه ران ده بی، سووته نی بی دووکه ل ده بی؟ ته نانه ت پاش

ئه وه ی که ده بی به سکل و پشکوۆی سوور و گه شیش.

- خوا هاریکارت بی جوامیر، ئەی شه رمین له چیدایه؟

- ئه ویش نه وه دوو ساله دهستی له خویندن هه لگرتووه.

هه رکه دایکی نه خوۆشییه که ی لی پیس کرد، ناچار وازی له خویندن هینا.

به لأم ئامینه هەر دهخوینێ، ئهویان به ته مایه ببی به فیرکار .
 - زۆر چاک دهکا . هەر چهنده بۆ تۆیش زهحمه ته . ئه ی شه رمین هیند توولهک
 نه بووه وهختی به شوودانی هاتبێ؟
 په سنی جوانی و شوخیی زۆر دهدهن . کهس خوازینیی نه کردووه؟
 - له م دووایینه دا دوو جاریان داخوازی کرد ، رازی نه بووین .
 - هیشتا زۆرم پێ دهوێ بۆ کار و فرمانی مائی .
 - به لئی ههفته .
 بلیندایی گوندهکان به زنج و کۆلیته نهوی و په رت و په راگه ندهکانییه وه ، له
 دووره وه به دیارکه وت . له پێشان پیروۆت خه لکه که ی به یانی به رییان خستبوون
 دیت ، گوئی:
 - هیندیکیان هیشتا هه روا چاوه ریۆ دهکه ن .
 - هه ر له و شوینیه یش .
 - ئاخۆ ئیستا دلایان چ پکا ، چه ند دلخورت و نیگه ران بن . وا گه راینه وه ،
 وه ک ته گبیرمان کرد ، تۆ قسان دهکه ی هه ر تۆ قسان دهکه ی ، پیروۆت .
 پیروۆت سه ری ئه سپه کویته که ی به چه ida وه رچه رخانه ده وه ، ملی کورته
 رتیه که ی به ره و مائی خوایانی گرت .

جوامپڙ له پاش نيوه شه وپيكي درهنگ به ترس و سامه وه له جي راپهري .
رووداوه كه ي دويني به سهري هاتيوو پرس و پرسياړي زور و زه وهندي له مهري
خيوه بوړ خويان لي هه راسان كړدبوو .

هه ردوو كچه كاني به هه له داوان به لايه وه هاتن .

شهرمين به چوونه بهر مهيدانه وه گوټي :

- باوه تو به ره وه هلدير دهچي ، بير له نيمه ناكه يه وه .

وشه تفت و تيژه كه ي قووت دايه وه ، گوټي :

- من له پيناوي ئيوه دا ژياوم و ده ژيم شهرمين . به دخوو مه به .

- نابم باوه ، به لام توش ده بي واز لهم به ره وه هلدير گلوربوونه وه يه بيني .

- من به ره وه هلدير ده روم شهرمين؟

- نه ي له وه ناچي باوه ، ته نانهت پله و پايت لاي نه وانه ي ريزيان لي

ده گرتي ده دوزي و به چاويكي كه مه وهت سهير ده كهن ، له داستانبديزي
كابرايه كي ملهورانه به ولاوه چيي ديكت بق نامينيته وه .

- كاريكي ملهورانه بوو شهرمين . نه فسانه ي خيوه كه ي نه و كيوه له وي

به سهركه وتين ، نه مهيش راستي به كه يه تي ، دروشمان له گه ل كه سدا نه كړدوه .

- خه يال به زاندي باوه .

ژنه ده رده داره كه هه لچوو ، گوټي :

- شهرمين بيبره وه ، نه وه تو ، له كه يه وه بووي به و كچه بهم زمانه بهر په رچي

باوكت بده يه وه . نه وه ناماقوولييه بو تو . باوكت خو ي له كاري خو ي ده زاني .

كه باوك به نيو ساآدا چوو ده بي پتري ريز لي بگيرئ ، ده ي جوامپڙ ، به ته ما

بووی چی بگئیریییه وه. له وه دهچی خه وه کهت زۆر ناخۆش بووی. گویم لی بوو
ورپینهت دهکرد، داوای کۆمهگت دهکرد. ههفته جوامیر.

- زۆر ناخۆش بوو، له گئیرانه وه نایه.

- چی ناخۆش بوو جوامیر؟

- ئه گهر راستیییه کهی وهک خۆی ده گئیریییه وه خه لک بروات پی ناکهن.

- چ ده لئی، خه لک هه روا فیدر بووه جوامیر، له خه لک گه ری بۆ خۆیان
بنوون، هیشتا به ره به بیان له کوئییه.

- نا کرئی به ته نیا بمینمه وه ژنه ئازیزه کهم.

- کهس به ته نیات ناهیلته وه جوامیر.

- که کهس بروام پی نه کا چیم دیوه و چی ده لئیم، به ته نیا ماومه وه. ئه ی
به ته نیا مانه وه شاخی هه به بالی هه به؟

- چۆنت له دل دی پیاومه که. هه تا هه تا به له گه لته دام.

- هه وه کو له سه ره تاوه، ده بلئی، ده ی، ده قسه بکه.

- خیر بی، خه ونیکی به سامم دیت.

- ئیمه ییش چاوه پروانی نه وه بووین. ماندویتی رۆژگار خه ونی ناخۆشی له
دووه، خه ونه که چۆن بوو، خو له بیرت نه کردووه؟

- شه رمین له پاینی دایکیه وه دانیشتبوو، ئامینه نه ته زانی له سه زمان، له
ترسان هه لده له رزی.

جوامیر گوتی:

- من به ده گمه ن خه ون له بیر ده کهم، خه ونیش تا قوولتر بی، هینده زیتیر
به بیر دیته وه.

- خه ونه که چ بوو؟ خو جارئی هیچت لی نه گئیرا وه ته وه.

- راست ده که ی، خه ونیکی پر کاره سات بوو. لافاوه گه وره کهم دیت، وهک

شه پۆلکی گه وره ی ده ریا به سه ر گونده که یدا داین، هه رچییه کی به رکه وت رای

مائی. چونکہ شہو بوو کہس فریای کہس نہ کہوت. لاسامہ و لافاو بہ قورہ لیتہ و ناوما آنکہوہ بہ جارئ ناوایی پاپچا، سہرلہ بہری پامالییہ ناو شیوہ کہوہ.

– ئەمہ خەونی رووتہ و ہیچی تر. ئەمہی بہ خەون دیوتہ لہ ترس بہ ولالوہ چیی تر نییہ. ہەر ئەو ترسہیہ سہرانسہری ژیانہ لہ کاتی بیداریشدا لئ تہنیوی، چونکہ ناوہ پوکہ بہو پییہ بی تۆ دەبیینی بەشی ئەو ہەموو سیلاوہی ئەمسال ناکا پیوہی بروا.

– بەئ.

– ئەی خۆ ہیچ رووی نہدا.

– ہەربینا بہم نزیکانہ رووی دا، چەند لہ ژمارہی ئەنگوستہکانی دەستم لہوہ دلنیام ئەوہ نەدەش لہوہ دلنیام. جا لہ بہر ئەمہ،

– جا چ دەئیی جوامیر؟

– دەئیم شہرمین و ئامینہ بۆ مہودای حەوتووہیک بنیترمہ کن پووریان بۆ شار، پیچی میژہریکە، ہەموو شتی دەپیتہوہ. تیم دەگەن چ دەئیم، ئەوہی دیتووہ لہ خەون گہورہترہ. ہەرہشہ بوو، ناتوانم ہەموو ناوایی رزگارکەم، چونکہ بروام پئ ناکەن، ہیچ نہبی با کہس و کار و خیزانہ کہی خۆم رزگار کەم.

بارانکی زۆر لہو کہژہ دەبارئ، لافاوکی وا ہەلدەستی ناوایی سہرلہ بہر رادەمائی، دەمہوئ لہ بارہکە سووک کەمہوہ، لہ لافاوہ کەت قوتارکەم ژنہ بہرژہکەم.

ئامینہ ہەئ دایی:

– ئەی خویندەنہ کەم؟

– لہ حەوتووہیک پتری لئ دانابری.

شہرمین گوئی:

– پیاو کە بروای بہ خەون کرد و لەسەر بەدیہاتنی سوور بوو، ئەوہش بزانی کە لہ پرپووچ بہوللوہ چیی تر نییہ، ئەوساکہ ژیان بہرہو...

- بهرهو چی شهرمین؟
- دایکه قیژاندی: به لای میژدهدا داتاشی، گوتی:
- دهی بزائم ژیان بهرهو چی دهروا شهرمین. ده بلی، دهی.
- بهرهو باریک له توانست بهدر دهروا.
- جا بۆ ئهوهی لهوه پرگار بین دهبی له دژ مهرگ خهبات بکهین، چونکه ههز له مهرگ ناکهین. تا قایمتر دهست بهقولفی ژیانهوه بگرین دهتوانین خهبات پتر بکهین. بهری به لای میژدهکهیهوه کرد، گوتی:
- به ته مای چی به کچه کاندای بۆ پووری بنیری، ناشکوری نه بی ئه ویش بیوه ئنکی که ساسه و بۆ پارووه نانی بۆ ههردوو سیوییه که به لاس و په لاسدا دهچی. به نانه وایی به پتوه دهچی. نان دهکا و به کارمه ندانی دهولهتی دهفرۆشی، ئه ویش به ههزار ناری عهلی نشوشتی پی راست دهکاتهوه و له گوزهرانیکی نه مر و نهژی به ولاره چیی دیکه ی لی هه لئاوه ری.
- دهزانم، زۆری له کن نامیننهوه، و پرای ئه وهش جوپکی هه رزن و هه رچییه کمان رۆن له مائی هیه و هیندی شتی تری، ئه وهندهی هه ستره که پتی بچی، بۆ ده نیرم.
- مادامیکی هه رتکتان وای به چاک دهزانن قسه بیهوودهیه. ئامینه هه سته با خۆمان کۆ کهینه وه.
- سبهینی زوو، که جوامیر بۆ ده سنوویژ شوشتن وه درکهوت، ته ماشای کرد بهری ئاسمان رهش و تاریکه، کزه پکی ساردیشی دههات. پشبینیه کانی هیندهی تر چه سپاند.
- کهواتا هه وره کهی تونده و خهونه که بهدی دی. نهزان و نه فام بریوا ناکهن، کاتیکیش په ژیوان دهبنه وه کار له کار ترازاه.
- نوپه کهی سبهینی کرد و سه ره له نوی پتخه و نوپه کانی به خویه وه، تا دنیا روون بووه وه، رۆژه لات، هه ور چنگ له سه رشان، دهتگوت دهودهوانی دهکه ن به کدییان راو دهنا.

شهرمین له دهرهوه بهدنگ هات:

- ئیمه ئامادهین باوه، چ ده لئی.

جوامیر له نیو جیگاگه‌ی وه‌در هات. دوو جاری کچه‌که‌ی ماچ کرد، به‌دهگمه‌ن وای ده‌کرد، شهرمین زانی باوکه له باریکی زۆر ناله‌بار و سه‌ختایه و نابیی چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکا.

زۆری پئی نه‌چوو جوامیر هه‌موو شتیکی ئاماده و ته‌یار کرد. جووکه هه‌رزنه‌که و تووره‌که‌یی پیاز و هیندی ورده‌واله‌ی تری له تیریکی زبر کرد و به‌سه‌ر پشتی هیتستره‌که‌یدا دابه‌ست، نه‌بادا له هه‌له‌ت و رکه به‌سه‌رکه‌وتندا له‌سه‌ر پشتی بخلیسکی. نوین و پیخه‌وی کچه‌کانیشی به‌سه‌ر پشتی مانگا‌که‌دا دابه‌ست. مانگای تاین پئی وابوو بو کتله‌گه‌ی ده‌به‌ن، داپه‌ری. ژنه دهره‌داره‌که پئی له به‌ره‌ی توان و تاوی خو‌ی پتر درێژکرد، له زنجه‌که هاته دهری، باوه‌شی به‌کچه‌کانیدا کرد، دایه کو‌ری گریان.

جوامیر به‌نه‌رمیه‌وه سه‌رکوتی کرد:

- ئەمه به‌فالیکی خیر ناگه‌ری له سه‌فه‌ردا. من ئەمه بو‌یه ده‌که‌م له با و

بو‌رانیا‌ن بپاریزم.

دوا وشه‌ی به‌گو‌یی شه‌رمیندا چریاند:

- له ئیستاوه ری هه‌مواره، ئەگه‌ر په‌له‌ش نه‌که‌ن به‌دوو سه‌عات ده‌گه‌نی. ئامینه له تو‌که‌م برده‌بارتره، ئەگه‌ر شه‌که‌ت بوو سواری هیتستره‌که‌ی که. هیتستری چاکه. هیتستا به‌گوره. هه‌وساری مانگایه‌که به‌رنه‌ده‌ی، زۆری که‌لک لی ده‌بین، کو‌ن دویه، تا چه‌ند مانگیکی تریش شیریکی باشی ده‌بی. بپیارم داوه، هه‌ر هینده له بو‌رانه‌که قوتار بین، ئەم مانگایه به‌و خوشکه بی‌وه‌ژنه پیتشکیش که‌م. شیرفرۆشی زیتری لی هه‌لده‌کری، نانه‌وایی چیی وای لی وه‌چه‌نگ نایی. هه‌ینی ئەو خیزانه کلۆله چاتر به‌رپوه ده‌چن، گوزه‌رانیان خو‌شتر ده‌بی، ئەو دوو منداله جوانکیلانه‌یه‌ش پاروویان نه‌ختی چه‌رایی تی ده‌گه‌ری. ده‌ی خوا ده‌ستی به‌بن بال‌تانه‌وه بی. رتیه‌که خو‌شه، هیتستا رو‌ژگار

هه وه لیه تی. هیستره که ی پیش خست.

نامینه به سه رداخستن و مل لارکردنه وه، دای کیشا، ده تگوت گونا هیکی هینده گوره ی کردووه پتی هه لئاگیرئ.

مانگا که له کن دهرکه به شله ژانیکه وه قوړاندی، ده تگوت ههستی به وه کردبوو، جاریکی تر ناگه ریته وه.

درفه تیکی به ژنه دهرده داره که دا تیروپر بۆ خۆی بگریئ. ده بوو گریبا و کوډ و کووانی دلئ هیچ نه بوئا نهختی سووک کرد با. که فرمیسکه کانی سرپیه وه. دهستی خسته سهر شانی، گوتی:

– ئه وه تا ئاوها ماینه وه ئیستا.

– دوو به دوو.

– چۆنمان دهست پئ کرد، ئاوها ژنه چاکه کهم.

– خو دلّت خو شه جوامیر؟

– ئیکجار زور ئازیزه کهم. من رهنگه بتوانم تو له بوړانه که پرزگار کهم.

– به لام؟

– توش بروام پئ ناکه ی، باو کم زوری به دنیا دیده یی خۆی گوش کردووم.

دهیگوت: «هه ر سالی باران له میرگان باری، له پیشان له سه ر کو و کو ساران نه باری، ئه و ساله زور به سام ده بی، به توفان و بوړان ده بی. هه ور و هه لایش وهک چه م و روویاران فهند و فیل و گزی و فزیی خۆی هه یه، خو رهنگ نییه گه ری له گه ری که سی بئالینئ و به عاریدیدا دا، له لافاو و سیلاو ناردنی به سامدا نوره یان لئ ده گری. کاتیکی نوره له سه ر چیا بارینی هات، هه ینی بوړان دئ و وای بو ئه و که سه ی خۆی له پاریز نه گرتیئ.

جا ده بینی، باو کم چه ند له سه ر هه ق بووه، که ئه و هه موو سر و رازی لیزانی و له دنیا دیده یی خۆی پئ سپاردووم.

هه رکه ئاسمان گرماندی بو سه ر گرده کهت ده رفینم، ئه و گردی فیرگه که ی

ئامىنەنى لەسەرە. ھەر بەكۆلى كۆل ئاسايى دەتوانم بۇ ئەۋىت برفىنىم. ئەگەر نەتتوانى بىرۆى لە كۆلت دەكەم. من ئەۋەى پىتويست بوو لەسەرم، كردم. زوو لە خەلكى گوندەم راگەيانە، لە مېژە پىم گوتوون ئاۋەرۆى ناو ئاۋايى پاك كەنەۋە، پان و بەرىنتى كەنەۋە. كەس بەگۆيى نەكردم.

– تەمبەلى و نەكارەيىيە.

– دەزانم، خەلكەكە زۆريان لە داو و دەستوور و پەۋشت و ئاكارى باو و باپىران لە دەست داۋە، بەلام دەبى ئەۋە بزاندن كە ھەرۋەكو ئەفسانەكە و راستى ئەفسانەكەى بەزاند، ھەرۋەكو راستى رېگەى ئازايەتى و چوونە بەرمەيدان و چاۋنەترسى بەدى ھات، ھەرۋەها راستىيەكەى تىرىش كە بەخەيالى پىرىكى زۆرھانى روو بەرەو خەلەفانىش دەزاندرە، بەدى دى. لەو سەرچىايە باراننى بىررى، تا ئىستا نەبارىيى.

– تۆ بلىنى ئىستا نەبارى. ئەو دوو كچەتپوھىش بەرپوھن.

– نابارى، تا دەگەنە بەرەژووركەكانى شار.

جارچار ھەوريش لەناو خۇياندا دەكەۋنە پىشپىركى و يەكدى راۋنان، كەچى لە چەند تىۋكە باراننى بەۋلاۋە چىي تىران لى ھەلناكرى.

– راست دەكەى، لە ھەوردا شتى وا ھەيە. باشە تۆ بەراستەۋە مانگاكەت بەخوشكت بەخشى؟

– زۆر بەراستەۋە. ھەتپوھەكانى زۆر كەساس، زۆر لەر و لاۋازن، ئەۋچارە كە سەرم دان، زۆرم بەزەيى پىدا ھاتنەۋە، زۆريان بۆ گىرام. تۆ بلىنى شايستەى خۆراكىكى كە لە گوانى مانگايەك ۋەبەردى و پىويستمان پىي نىيە، نەبن. خوا دەكا لەم پۇرانە رىزگار دەبىن، ھىستىرەكە تۆلەى ھەموومان بۆ دەكاتەۋە. خوا يار و ياۋەر بى مانگايەكى دىكەى لەو بەھىز و گورتر دەكرىم، مانگايەك دەكرىم، نەك ۋەك ئەو، گۆپرەكەى مردارەۋەبوۋى بىي.

ژنە نەخۆشەكە ھەردوۋ چاۋى پىرپوون لە فرمىسك، گوتى:

– ئەمەگ، ئەو ئافەرەتە بىۋەژنە زۆرى پىويست بەۋەيە، ۋەقادار و بەئەمەگى

له‌گه‌لدا بن. له‌وانه‌یه کچه‌کان لای پووری زۆرتر بمیننه‌وه. خو ئه‌مه به‌ش به‌حالی ئه‌وه‌یان که ده‌خوینتی ناچاریه. له‌م گوندانه‌ فیترگه‌ی ناوه‌ندی نییه، ئامینه‌ هه‌ر ده‌بوو بچی بۆ شار له‌به‌ر خویندنه‌که‌ی. له‌و پووهره‌ چاکه‌ی به‌ولاوه کچی تری هه‌یه؟

- ئه‌ی پاش ئه‌وه چیی تر؟ ده‌ بلێ، چیی تر؟

- چیی تر، ئامینه‌ خویندنی ناوه‌ندی ته‌واو ده‌کا و ده‌چیته‌ فیترگه‌ی مامۆستانیان، بۆ خوێ له‌ پاشان ده‌بی به‌فیترکار. کچی نالی، نابی به‌فیترکاری گوند، ئه‌و ده‌می له‌ خوێشمانه‌وه‌ نزیک ده‌بی. ژنه‌ دلی به‌قسه‌کانی جوامیر داکه‌وت، تا ده‌مه‌ و ئیواره‌ بۆ خوێ سره‌وت و داسراکا. هه‌رچی جوامیریش بوو هیلکه‌کانی خړ کرده‌وه، مریشکه‌کانی خسته‌ کولانه‌وه، بۆ سه‌ده‌مین جار له‌ ئاسمان پاما، بزانی چ ئالوگۆرپکی لی به‌دیار که‌وتوه. ته‌ماشای ئه‌و هه‌ورانه‌ی که‌ هه‌ر له‌ به‌یانیه‌وه‌ به‌کتریان راوه‌نا و له‌ ده‌وه‌وانیدا بوون هیتمتر بوونه‌ته‌وه‌ و له‌سه‌ر خوێان ده‌رۆن، ته‌نانه‌ت که‌ وه‌شته‌که‌یشی هیتواس ده‌بیته‌وه‌ به‌ره‌و لوتکه‌ی که‌ژه‌کان هه‌لده‌کشین.

جوامیر به‌خه‌مباریه‌که‌وه‌ سه‌ری راوه‌شاند و بۆلاندی:

- ده‌بی ئه‌مشه‌و وریابم. ئه‌مشه‌و سیلاو به‌سه‌ر گوندا نه‌دا، سه‌به‌ینتی به‌سه‌ریدا ده‌دا. خوێ بۆ نوێژی ئیواره‌ ئاماده‌ کرد، گوپی بۆ بانگ هه‌لخستبوو، بچی له‌ مزگه‌وت نوێژه‌که‌ی بکا.

به‌وریاییه‌کی زرنگانه‌وه‌ تیبینی چ پکا چاکه‌؟ بۆچی مه‌لای مزگه‌وته‌که‌یان له‌ کاره‌ساته‌که‌ به‌ئاگا نه‌هینتی. هه‌ر له‌پاش نوێژی شیوان ده‌بوو خه‌ونه‌که‌ی به‌گوپی مه‌لادا چرپاندا.

مه‌لا به‌قسه‌ی جوامیری نه‌ده‌کرد، گونده‌که‌ی به‌و خه‌لکه‌ چۆل نه‌ده‌کرد، ئه‌و خه‌لکه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و گرده‌ی فیترگه‌که‌ی لی بوو سه‌ر نه‌ده‌خست. هه‌روه‌ک جاری دی به‌رپه‌رچی ده‌دایه‌وه‌ و به‌ئایه‌تی قورئان تفی له‌ زاریدا هیشک ده‌کرد.

«وینزل الغیث ویعلم مافی الارحام» خوا هه‌ر بۆ خوێ ده‌زانی که‌ی باران

دەبارىنى و چى لە پزداندا ھەيە .

كەواتە چاتر ئەويە ھەر قسەى لى نەكا و بۆ نوپۆى جەماعەتەش نەچى
چاكە . ژنە نەخۆشەكەيش ئەم ئىوارەيە بەتەنيا بىلەتەوہ . ئىوارە نزيك
بووبووہوہ ، زۆر گرژ و مۆن بوو ، رەشەبايەكى قايمي دەھات ، زنجەكەى
ھىنابووہ زەلالەت . ژنە ھاوارى كرد .

– بارانە جوامپىر ؟

– ھىشتا نە ، بەلام ئەم جارە لەو كەژە دەبارى .

– دەبىنى ؟

– تۆ بلىي گەيشتەتتە مالى پوورى .

– ئەى چۆن ، دەمىكە گەيشتون ، ئەوان ئىستا خەرىكى قسەى خۆش
خۆشن و ئىمەيش تووشى ئەم شەوہ تووشەى زستان بووين .

پوورى زۆرى دل بەمانگاكە خۆش بوو . بۆ خۆى لە چاوخانى
دارسووتەنيەكدا نووست . خواخوای ئەوہى بوو نەختى بەسەيتەوہ ، دوو
سەعاتە پىي بەبار و بەستەيەكى قورس و گرانەوہ بريبوو ، كەى ئەمەى
دېتبوو . ھىستەرەكەيش لەولاوہ بۆ خۆى ھەلاژا . يەكى لە منداڵەكان گوتى :

– سارە شىرىكى خۆش دەخۆين . پوورە شەرمين گوانى مانگاكە ئەوہندەى
شىر تىدايە بەشى ھەموومان بكا ؟

شەرمين دەستىكى بەشانى پوورزاكەيدا ھىنا و ھەستا ، نەختى لە
ئاگردانەكە دووركەوتەوہ ، گوتى :

– ئىشمان دەمىنەتەوہ و دەشى فرۆشين . تۆيش لە شىر فرۆشتندا يارىدەى
دايكت دەدەى ، تۆ بەسەر مالانيدا دەبەشىيەوہ . جا شىرىكى چەند چەر و
بەتامى ھەيە . بەدرىژايى وەرژ شىر دەدا .

پوورى گوتى :

– شىرى مانگاكە بفرۆشين ؟

ئامىنە ئىفە كزىبوۋەكەسى، كە بەر بارانى رىگە كەوتىبوو، لە خۇيەۋە پىچابوو،
بىزىيەكى ھاتى، گوتى:

– ئەى چۆن پوورى، بەلى شىرەكەسى دەفرۆشىن. گوانى پىرە لە شىر،
شىرىكى زۆرىش، بۇ ھەمووتانە.

يەكى لە منداآلكان قىواندى:

– بۇ ئىمە؟

شەرمىن گەرايەۋە بۇ كىن ئاگردانەكە، گوتى:

– ئەى چۆن، ئەمە دەبى بە ھى ئىۋە. كە دەگەرتىنەۋە، لەگەل خۇمانى
نابەينەۋە، ئەمە دىارى مامتانە.

قەيرى كىشوماتى و واق و پىمان دەم و چاۋى ھەموۋانى داگرت، چونكە ئەۋ
خەبەرە كوتوپرىيان قەت چاۋەنۆر نەبوو.

شەرمىن تى ھەلچوۋەۋە، كە چۆنى گوت وايە:

– بەختىكردنى مانگايەكە كارىكى زۆر سانايە، مادامىكى ئەمەد، بۇ
فىرگە نەچى، دەتوانى ھەموو رۆزى بەگوان بەتالى بۇ لەۋەرتى ببا و ئىۋارى
بەگوانى پىر. بىھىنئىتەۋە.

منداآلكە قىواندى:

– ئاى كە خۇشە، رىستىكى قايشى بەكوۋزەكە و زەنگولەيەكى لەمل
دەكەين، ھەوسارىكى گورزەھۆنىشى تىۋە دەبەستىن.

شەرمىن كە زانىى كوپرە كارەكەسى بەدلە و خۆى لى نابوئى، گوتى:

– كەۋاتا مەسەلەسى بەختىكردنى مانگايەكە براپەۋە.

منداآلكەسى تىريان كە ھىچ دەنگى نەدەكرد، ھەلى داىى، گوتى:

– ئەم مانگايە ناۋى چىيە پوورە شەرمىن؟

– ناۋى؟ ناۋى نىيە خالىد گىان. ئەمە مانگايە. ھەر مانگاي پى دەلئىن و

چىتر. مەسەلا، مامت دەلى، مانگايەكە ھەوسارەكەسى لەسەر دامالە، ئەرى

مانگایه که تان دۆشی؟ ئه رۆ ئه مپۆ مانگایه که چۆن... ئیدی ناوی هه ر ئاوها بوو.

- نه خێر.

ئه حمه د که بریار وابوو ئه رکی گاوایی مانگایه که له ئه ستۆ گری، گوئی:

- نه خێر، ده بی ناویکی زۆر جوانی هه بی. ئیمه ته نانه ت مریشه که کانی شمان ناویان هه یه.

شه رمین ده لایی چی، ناوی بنیین چاوتیر.

- چاوتیر؟

ئامینه به له بزیکه به بریاره وه گوئی، «با ناوی وابی، با وه ک خۆت پیت خۆشه ناوی چاوتیر بی. مادام تو ده یله وه پیتی با ناوی وا بی.

دایکی گوئی:

- ئه حمه د وا پیت ده لیم ها، به ره لالی ناو مه زرا و خه له و ده غل و دانی خه لکی که ی ها، له پاشان خاوه ن مه زرا خراپت به سه ر دیتن.

- هه ر له سه به ینیوه،

شه رمین گوئی:

- له سه به ینیوه مانگا که به پیت خۆت ده ده ی.

ئامینه هه لی دایی:

- ئه و مانگایه ی ناوی چاوتیره.

ئیدی پووری ده ستی به هه وال پرسین کرد، له وانی له گوند به جیمان. «ئه ی بوچی ئه وانیش نه هاتن؟ باشه، کاکم ئه م سال تووتن چه ند ده چی نی؟ به داخ وه، پاره که، هیچی به ده ست نه که وت. تووتنه که ی هه مو له ناوچوو.» ئنجا پاش ئه وه ی دوو جار و سی جاری له هه مو شتی پرسی، به ری به لای مانگا که وه کرد، گوئی:

- ئی شه رمین، گووت، گویره که که زۆر جوان و ژیکه له بوو، ره شتیکی به له ک

بوو، خال خالی سپیی تیدا بوو. لهسه پش وستا؟

- هه هینده یهک دووچار چاو بترووکینی راوهستا، دوایی بهلادا هات و کهوت، ئیتر هه لئه ستایه وه. منیش هه بۆ سبهینئ، بردم له دوور له ژیر گلّم نا. به لای شوومییه که ی له گه لّ خوئی برده گلّه وه.

- چاکت کرد. له نزیکه وهت شار دبايه وه، له وانه بوو به دوومییه که ی بهردهرکه ی مالّی بهر نه دابای.

له پر ئاسمان دهستی به گرم و هۆر کرد، شریخه ی هه وه تریشقه و برووسکه هه نه وه بوو دنیای ژیر و ژوور نه ده کرد، برووسکه له ناو ژووره که دا شهوقی دایه وه، دم و چاوی مندا له کان بۆ چهند ترووسکه یی روون بوونه وه.

- وا باران دهستی پئ کرد.

- جارئ ورده ورده باران پوورئ.

- ورده ورده، له ره هیله و شهسته باران چاتره بۆ دهغلّ و دان، شهرمین.

- دهزانم، باوکیشم وای دهگوت. دهیگوت شهسته باران و ره هیله ده بی سیلاو و دهروا، هه رچی ورده باران و له سه ره خویه، زهوی و زار به ره به ره هه لی ده مژئ و پئی ده بوورئ ته وه.

مالّی پوورئ دوو چاوه خانووی پوخته ی مه که می تیدا بوون. هه ره که کاریتیه کی ئه ستووریان به ناوه نندا رایه لّ کرد بوو. ئه نجا به دهسته کی ئه ستوور ئه ستوور سه ریان داره را کرد بوو. په ردوویکی چیشیان به سه ره دهسته که کاندرا خستبوو. میرده دلّ و دهروون چاکه که ی له گه لّ دوو دۆستیدا هاوینتیکی دوور و درپژئی له گه لّدا خه ریک بوون ئینجا له دروستکردنی بوونه وه. پوورئ مندا لی دووه می له م خانووه دا بوو. ئیتر له پاش ئه مه چیی تر نه بوو. چونکه باوکه تیدا چوو بوو و برابوو وه. دهیزانی لاشه که ی جار یکی تر ناگه رپه ته وه، به ته مای نه بوو.

- گویت لی بوو شهرمین؟

- به لی پوورئ ورده باران بوو به کلاو به سه ره و شهست و ره هیله.

- من له شهست و رهپهله ترسم نيه، ئاوهپووى مالهكه مان دهرژيته ناو
شارهوه، شوينهكه شمان بهرزه.

شهرمين ههر ئهوهبوو شاگه شگهه نيههتئى، گوتئى:

- گوايه لافاوى باران ههموو بهيهك ئاوهپوودا دهرپوا؟

- نانا، ههر گهپهكهئى، ئاوهپووى خووى ههيه.

- باشه، ههموو سالتئى پيش تهروئوشى زستان ئاوهپووكان دهردهدن؟

- ئهئى چوئن، ههموو سالتئى كريكارانئى شارهوانئى پاكيان دهكهنهوه.

- ئيمهش له ئاوابئى ئاوهپويهكمان ههيه، جاران قوول و بهرين بوو. ههرچئى

سيلاوى ئهوه كهژ و كيئوه ههيه، بهوييدا دهچووه ناو شيوهكهوه، بهلام ئيست

پرووهتهوه. بهشى ئهوه ههموو سيلاوه ناكا.

- بهشى ناكا؟ چوئن شهرمين؟

- چهند سالتئى دهبيى وازيان لئى هيناوه، نهدهرى دهن، نهجوئالئىكى دهكهن.

له زور شوينهوه كهلئىنى تئى كهوتووه و دارووخواوه، زور جئى مهترسييه. باوكم

داواى له خهلكهكه كرد، دهستئىكى پيدا بهئىن، نهختئى مشورى بخوئن،

جوئالئىكى بكهن، پاكى بكهنهوه. دهتگوت لافاوى ئهه سال له كيش و توان

بهدهر دهبيى.

- كهس بهگوئى نهكرد.

- گالتهشيان بهقسهكانيدا هات. ههر لهبهه ئهوههيش، پورئى باوكم ئيمهئى

بوكن توئارد، ههوتوويهك، ده روژئى لئيره بمئينهوه. پورئى، باوكم خهونئىكى

زور ناخوشيشئى ديتبوو. له خهونيدا لافاويئىكى بيئى شومار له پشت كهژهكهوه

ههلهدهستئى، ئاوهپووى ئاوابئى نايگرئى و...

- خهون؟ ئهوه باوكميشئى ههروا بوو. دهتگوت پياوههروا له خوئرا خهون

دهبينئى، كه مندال بووم، لهسهه رانى خووى دادهنام، دهستئى له قژم دهخست،

دهتگوت:

- خوا بهخيئرى بگيئريئى، ئهه شهه له خهونمدا ئهههه ديت و ئهههه ديت.

خهونیکى دوور و دريژى بۆ گيرايينهوه و له پاشان هەر خۆيشى خهونهکهى بۆ لیک دهداينهوه. جوامير هەر که گوپى لى دهبوو، دهستى له ههموو شتى ههلهگرت، گوپى بۆ ههلهخست. بزانی ئه و خهونه چى بهداوا دى. باپيرتان پياویكى ژير بوو. له وهرزيرى دهلیى له خۆى ليزانتر نهبوو، له نيچيروانى دهلیى کهس دهسكى له دوو نه دهکرد. ئهري تا ئيستايش تفهنگهکهى هەر ماوه، شهرمين؟

- ئيمه لى ترانى له ههموو شتيكى لا خۆشهويستتره. پايزى رابردوو کهلهکيوپيهكى پى کوشت. جا، قهله و گوشتن بوو. هەر لهوئى کهولى کردبوو و بهکهولکراوى هينايهوه بۆ مال، ئيمهش جوان جوان کهرت کهرتمان کرد و بۆ زستانمان هيشک کردهوه. ئيتر لهوه بهولاوه هيجى ترى راو نهدهکرد. دهیگوت نيچيرى گورههيش وا لهو لووتکانه خۆيان ههشار داوه. پوورى بهههراسانيهوه گوپى:

- هيشتا خيوهکهى له گۆر دههاته دهر و ئه و کهژ و کيوهى دهخسته ترس و سامهوه له بير خه لک نهچوهتهوه؟

- با بوپى بگيرمهوه پوورى، له تاو پيکهنين خۆت بۆ راناگيرى. خيوهکه بارى کرد. باوكم خۆت دهيناسى چهند نازايه، بهسهر چيا کهوتن، ورچيکى زليان کوشت. تومهن ئه و خيوهى خه لکهکهى تۆقاند بوو، ئه م ورچه بوو، نهخي و نههيج.

- هيشتا نه هيندى کهس هيشتا هەر بهترس و سامهوه دهژى. برى راوکه بهسهر چيا کهوتن، گوتيان ميچکهکهى له ههرچى درندهى ئه و چيايه هيهه درت بوو، ههروا گهرا نهوه. جا تا ئه م ئهفسانه بهکلک و گوپيه له بير خه لک دهچيتهوه زۆرى دهوئى.

پوورى ههستا مندا له بۆ خه و کهشهنگهکانى لهسهر جيگهى خۆيان نواند و بهليفه و جاجم داى پۆشين. ئيتر سووتهننى ترى بهدم ناگرهکهوه نه دا. شهرمينيش پرسيارى لى کرد، ههرچهندى کرد نهيزانى چۆنى وهلام بداتهوه.

هەر ئەوشەوہ ئاواپی خەوی لئ کەوت. ئاسمان هەور و هەلایەکی ئەوتۆی نەبوو. گەوالە گەوالە، لە هەوری پایز دەچوو. بەلام جوامیتر خەوی لە چاو نەکەوت. لەناو جیگە هاتەدەر، بۆ چوارەم جار، سونەتی دواى نوێژی دا بەست، لە خوا پارایەوہ، بەدلۆقانیی خۆی بەزەى بەموسڵماناندا بێتەوہ و ئاواپی لە تۆف و بۆران بەدوورخا. وەیشووہ و فەرتەنەکە بئى وەى و گەزەن بېریتەوہ. بەلام پارانەوہ و لالانەوہ هیچی لئ شین نەبوو، نەختی بەر لە تاریک و لیلە رووی ئاسمان رەش و تال هەلگەرا. شەستەبارانی بەوہشتەوہ دای کرد، کەى کەم ئیستەکەم.

– ئاخیریەکەى بەدی هات، خەونەکەىیە. ئافرەت بەخەبەرئ؟

– پشووێک خەو لە چاوم نەکەوت.

– کەواتە لافاوہکە دئ. ئاوەرۆکە نایگرئ، ئاواپی بەوردو درشتەوہ وەک ئاوماک رادەمالئ. بارانەکە ترووکەیی لئى کردبا یەوہ، خۆمان دەگەیان دە سەر کردەکەى قوتابخانە، وەنەبئى نزیکیش بئى. دەبوو زووتر بەخۆکەوتبا یەن.

– چۆن، کار لە کار ترازاوہ؟

– وا پئ دەچئ.

– هەر هیچ هیچ، چارەسەرئ، بۆرە ئومئدئ.

– لە خەونەکەدا ئاکامى گوندەکە زۆر گورچوو بئو.

– جا تۆ بلئى وا بقەومئ؟

– خوا وای کردوہ.

– خۆ هەر هیچ نەبئى نیوہى خیزانەکە رزگاریان دەبئى، هەر باشە. جارئ خۆ ئەوہ هەردوو کیزەکە وا لای پوریان، لە وەى بەدوورن، شوکرانەبژیری دەوئ.

– دەزمانى چ دەقەومئ. باوکم فئیری ئەوہى کردبووم خەون چۆن لئک دەدریتەوہ و چۆن بەدی دئ. هئشتا لە قسەکەى نەبوو بووہوہ، لەناکاو بوو بە هات و هاوار و هیزە فریاکەون هیزە بمانگەنئ، لافاوہ. خەلکى نووستوو،

لافاو، له هه موو لايهك بوو بههرا و زريك و هوږ، لافاو گاشه بهردى زه لام زه لامي قهه پالى كه ژه كهى بهره نو اووه پړوى دهر نه دراو رامالى. زاق و زرووقى منداډ و ساوا و ورده ورده له نيو جهنگه سىلاوى هار و شيت كه دوو مانگ بوو، بهر ده باريه وه خوځى راگرتبوو، هه رچييه كى وه پيشى هات، هه ر كه سىكى بهر كهوت، كوتومت جوامير چوځى له خه ونيدا ديتبوو، نا بهو رهنه شه پوله كاني هه ريه كه هيندهى به ژنه زه لامى بلىند ده بووه وه. هه ر دهنگوت له دريايه كى هاروشيتته وه هاتبوو، شه پولى واى ددا، پياو چوځن چوله كه يهك بهسه ر ده ستييه وه دهگرځى، نه ويش گايه كى بهسه ره وه با، هه ر هينده ديار ده بوو.

زوريشى دريژه كيشا. تاريكايى تا ده هات تالتر و خهست و خو لتر ده بوو. باران به نامان و زه مان لپى نه ده كرده وه. شهسته ره هيله، تا دهمه دهمى تاريك و ليله بى وچان، هه ر لپى نه ده كرده وه. له ناكاو وهك يه كى له پلووسك و كوندهى سه بهره خواري راخوريپى بوهستن، بارانه كه وهستا.

شيوه كه هيشتا له گهرمى هاژدها بوو و هه رچييه كى، له نينسان و ناژهل و شمهك و بزگورى هه ژارانه بو ده هات هه لى ده لووشين و به پرتاو وهك تيسكهى تفهنگ در ده په پرى و نينجا له بهر ده م كوندريكدا پيچيكي ده دايه وه، هاژه كهى نه ختى خاو ده بووه وه.

پوژگار بهسه ر ديمه نى كار هساتيكا له ناوايى هه لات، له گيرانه وه نايه.

باوبوران و لافاوى به لووزه هيج شتيكى زيندوى بهسه ر پيوه نه هيشتبوو. دروديوارى به گل و بهر ده لچنراو به جارځ تليسابووه وه و بهسه ريه كدا رووخابوون. خانوبه ره بهسه ريه كدا داته پيبوون و هه رچييه كيان تيدابوو سىلاو راى مالىبوون.

كاره ساته كه، كاتى به ديار كهوت، دهستهى به دهنگه وه هاتن له شاره وه هاتن، گه يشتنه نه وى. به لام له پاش چى، هيجى نه و تو نه مابوو رزگار كرى. شيوه كه ورده سىلاوى دوروبه ر و پيچ و په ناي هه لده لووشى و خهريك بوو

هاژە و خورەكەى دەیدایە كزى.

پوورى بەسەر پشتى هێستەرەكەو، هێستى تاین بەگوێى شۆر و چاوى سێسەو، راولەستا، شەرمین باوہشى بەپووریدا كرد، دایە پرمەى گریان.

- ئە لێردا بووین پوورى.

- كەواتا هەر ئەوئەندەى لى ماوئەتەو.

- هێچ نەما پوورى. ئاواى سەرانسەر تیدا چوو. باوكم بەمەى دەزانى، دەگوت، هێندى جار خەون بەراست دەگەرى.

پوورى لەسەر پشتى هێستەرە بى چارەكە دابەزى، بەرەو شوینەوارى زنجەكان چوو. هێچى واى لى بەجى نەماوو. لە هێندى بەرد و كەستەكل و قور بەولاو، چى دیت لە ئاسەوارى زنجەكانى پێش نيوە شووى نەدەدیت.

شەرمین سەرپووتە لاكى لە هەشى باوانویرانى هەلینابوو، دابووێ شین و شەپۆر. دەستەى بەدەنگەو، هاتن خووى بۆ گەرانەو، ئامادە دەكرد. هەرچى خەلكى گوندەكانى تری دەوروبەر بوون كە بەر لافاوهكە نەكەوتبوون لەسەر ترۆپكى رەوژەكان ئالقیان بەستبوو، باسى كوستانە گەرەكەیان دەكرد.

- تازە ئیتر بەتەمى چى بین لێرە شەرمین، لە گەرانەو بەولاو، چى ترمان لە پێشە. خو ئەوئەتا بۆ خووت دەبینى دەستەى فریارەس هاتووئەتە سەر ئەو، كە هێچ نییە و نەماو، قوتار كرى.

شهرمین له مائی پووری باوهشی به خوشکه کهیدا کرد، تیروپر گریان. ههردوو مندال کهیش کړوکپ واقیان وړمابوو. پووری هیستره کهی بههرو پشتیره که برد.

ناسمان سامال و لیک و لووس بوو، به لام له ناکاو وهشتیکی ساردی بی سهرویهر هه لی کرد. له وه دهچوو شهوئی بیکا بههه ور و هه لا.

پووری گوئی:

– بهسه گریان، گریان چی لی شین دهبی. هه هیندهیان له دنیا بهش بۆ برابوووه. مردوو که له دنیا کۆچی کرد، دست له هه موو شتی هه لده گری، زیندوویش دهبی خۆی کۆ کاته وه. ئیتر ناوها.

شهرمین پی و پلی قورای بوو بوون، شوشتنی. دای پی چوو ژوروه، له کن ناگردانه که هه لگورما. دهیویست له بهر نه وهنده ناگره ی دامرکابوووه، خۆی گهرم کاته وه، نامینه یسی به دوا دا هاته ژوروی، هه روا له بهر خۆیه وه دلی کولی دها و ده گریا.

ئنجا پووری هات، لاقه ته ره کانی هیشک کرده وه و کراسیکی وشکی له بهر کرد.

شهوئی، که تاریک داهات، کاتی نه وه هات نه خشه بۆ ژیانیکی نوئی بکیشی و په رده بهسه ر نه و رابردوووه تاله پر مهینه تیهه کوتوپردها بداته وه.

– شهرمین، مادامیکی تو لهسه ر نه وه سووری، نامینه دهبی خویندنه کهی ته واو بکا و بی به فیکار. دهبی شاقه لی هاریکاریم له گه لدا هه لکه ی، ئیمه ده توانین کاره که جیبه جی بکهین، یارمه تی و هاریکاری دهوئی.

– ئهمه خواست و ئاره زووی باوکه مه پووری. ئهمه ی له ستۆی من خستوه.

خواست و ئارەزووئەكەى بەجى دىنن، ھىستىرەكەمان ھىچ پىويست نىيە، دەيفرۇشىن، پارەكەى بۇ ئامىنە دادەنتىن، لەبەرەو، وردە وردە، خوئىندەكەى پى بەسەربىا، من و تۆش پىكەو دەست بەنانەوايى دەكەين، نان دەفرۇشىن. شىرى مانگايەكەيش چەندى لىمان زىادبوو دەيفرۇشىن.

ئامىنە بەدەم فرمىسك سىرپنەو، ھەلى داى:

– جا ئەگەر واىە، خۇ تۆ ئەوئەندەى تر بارت گران دەبى پوورئ. بۇ بەپارەى ھىستىرەكە مانگايەكەى تر نەكرىن، مانگايەكەى كەم بەناو سالداجووتر، بەشكو گوپرەكەى ساغ بىتى و لەبارى نەچئ.

شەرمىن دلى بەم پىشنىھادە خۇش بوو، گوتى:

– ئاى كە چەند شتى چاكە، پارەى ھىستىرەكە مانگايەكەى ترى بەشىرى پى دەكرىن.

پوورئ ھەلى داىە:

– كەواتا، سبەينى چەندى پارە كرد، دەچم بۇ گوندى ھەسەناوا، كوئىخايەكەى، لالۇ قادر پىاوئىكى زۆر چاكە، باوكى منداآلكانمى زۆر خۇش دەويست، پارەكەى دەدەمى مانگايەكەى بەگوپرەى دلى خۇيمان بۇ بكرئ. ئەھمەد قىواندى:

– دوو مانگا، شىرى زۆر. ئەى ئالفى لە كوئى بۇ پەيدا دەكەين؟ خۇ بەرۇزى باران و تەرپوتوشى ناتوانىن بۇ لەوهرىان ببەين.

– ئى ديارە دەبى ئالفى بۇ بكرىن. دەبى بۇ رۇزى تەرپوتوشى ئالفى بۇ دەباركەين.

– كەواتا بەباران و تەرپوتوشى پىوھىان ماندوو نابىن.

شەرمىن گوتى:

– مانگاكان شىرى چاكيان دەبى. لە پارەى ئالف كرىنىش زىاد دەبى، لەپاشان ئىمە،

پووری به خووشی خوشییه وه، قریواندی:

– ئه ی ریخ و تهپاله که ی، ئه ویش بۆ ته ندوور داخستن و، خوا تا دهروو به کت
لئ نه کاته وه دهروو به کت لئ داناخا. بهنده ی چاکی خو ی له بیر ناکا.

هه ر له سبه ی نیوه ژووری دووهم ده بی به هی خوشکه که ت شه رمین گیان.
وهختی خو ی هی من و پهحمه تی هاپۆتان بوو.

له و پۆژه وه، له کن منداله کان دهخه وم، ههروهک خو ی چۆن، هه روا ماوه ته وه.
چرايه کیشی تیدا به سنگی که وه هه لاواسراوه، پاک کریته وه، به شه وقه بۆ کتیب
خویندنه وه و دهرز و دهور.

شه وگار داها ت، کهس هیچی نه خواردبوو، خه م و په ژاره دیسان وهک په له
هه وری رهش سووکه بایهک بیانجمینئ، که له که بیان کرد.

هه مو له خه و پاچوون، پووری ده بوو سبه ی نیو زوو به خه بهر بی، نان بکا بۆ
فرۆشتن، بیر له سه روکاری هه یستره که بکاته وه. سبه ی نیو که پۆژه له لات
ئاسمان سامال و بی گهرد بوو.

دنیا تینیکی پۆژی پتوه دیار بوو. جۆگه له ی نیو کووچه و کۆلانا ن لیتاوی
سه رله بهر، به ره و شیوه گه وه که کان پادا بوو. پووری نانی ئاماده کرد و
به منداله کانیدا ناردی، له کۆلانه کانی نزیک خو یان به سه ر مشته رییانیدا
به شه نه وه. چیشته انیکی قایم، هه یستره که ی به کورتان و ته نگ و به ره یه وه
به پیتش خو ی دا، بۆ مهیدانی، په یتا په یتا له خوا ده پارا یه وه: سا به شکو
نرخیکی چاک بکا، مانگایه کی به شیر ی، به خواستی خو ی پی بکری.

خوا هه لئاگرئ، شه رمینیش چاکی مهردانه ی لئ هه لکرد، نیو مائی
کۆکردوه و نیسکینه یه کی به ئاو و تاوی لینا. له یه کی له دراوسیه کانی مائی
پووری پارا یه وه شایه تنامه ی راگویزتنی ئامینه ی خوشکی له فیرگه ی گونده وه
بۆ فیرگه ی قهزا بۆ بیئئ.

له گه ل پۆژگار راشکان و ئیواره ی تاریک و سارددا خه یزانه که به ده م
له ناوهختدا چاوه پروانیی پر هه راسانییه وه ترس و سامیان لئ نیشتبوو، به لام

به ره کهت دا . پووری به مانگایه کی چاکی زله وه گه رایه وه و ترس و سام
ره وییه وه . مانگایه که له و مانگا ره سه نانه بوو که شیرری زور ددهن . ره شیکی
به له ک بوو .

سمه کانی قوراوی بوون . کلکی له زهوی دهخشی .

شهرمین گوتی :

– ئەمەت له کوئی هینا پووری؟

– نێستا پیتان ده لیم، ده تو بۆ سهه ناخوره کهی راده، ده بێ نهختیکی تر
بیدوشین، شهویش جلیکی به سهه پشتدا دهین . مانگاگان هیچ ناکۆکییه کیان
لێ نهقهوما . بۆ شهوئی، پاش ئەوهی شوڤبا نیسه که گهرم کرایه وه و نهختی
خهست و خوئی تێ گه را و خورا، پووری دهستی به گێپرا نه وهی باسی
مانگایه که کرد :

– هه ره که گه یشته گوند و نه گه یستم یه کراست چووم بۆ مائی کوئخا قادر،
هه ره ئەوه ندهم خوئش بوو کاره ساته کهم بۆ گێپرایه وه، به لێ خوئشی بیستبووی،
دایه یه که کاره رات و گریانێ ئەوسه ری دیار نه بوو .

گوتی :

– مێردیشت چوو، برایشت چوو، خوا سه بووریت به و دوو منداله
خۆشه ویستانه دا بداته وه .

چیتان لێ بشارمه وه، هه ره که پاره کهم له مستی نا، مانگایه کم بۆ بکری
راست و رهوان پاره کهی بۆ گێپرایه وه، گوتی :

– ئەمه بۆ ئەو منداله سیویانه دانێ . من مانگایه کتان له مانگاگانی خوئم
پیشکیش ده کهم، له هه موویان چاتر بێ . من گوئله کهیم به سه، پاش سالیکی
تر وه که دایکی شیریکی زور ددها .

ئینجا هه ستا، روئی . دواي قهیری مانگا کهی هینا، گوتی : «ئمه شیرری
زوره، مادامیکی ئیوه شیره کهی ده فرۆشن، ئەمه چاکه . به لام ئەوه ندهم تکایه،
که به هار داهات، با که ل بگری، مانگایه کی بزۆک و شفته ژییه » خو هه ره که

باسی مانگایه که تانم بۆ گئیرایه وه، که چۆن هه موو سالی گویره که ی مردار بووه وه ی ده بوو، نهختی پئی که نی، گوتی:

– گوناها، هه موو گوناھی ئه و نه بوو. به شی زۆری گوناها که بهر ئه و که له گایه ده که وئی که که لی لی ده گرت و گویره که ی وای له پشت نه ده که و ته وه بهر که ی چه رمه سه ریی ژیان بگری. تۆ، کاتیکی به هار هات هه ر تکیانم بۆ بنیره، جا ئه وسا ده بینی که له گایه کانی من چۆن گویره که ی مردار بووه وه یان لی ناکه و نه وه.

ئه حمه د گوتی:

– ئای که چه ند مانگایه کی به رزه. خو ده بی هه ر له ئیستاوه خو می له گه ل رابینم، نه کو سه بی نی پیه وه ی ماندوویم.

دایکی گوتی:

– نانا، مانگاگان ده بی دوو هه وتوو له پشتیردا بن، ئه وسا له پاشان بۆ له وه ریان ببه.

هه موویان بریاریان دا ئه حمه د خو ی و برا که ی تری بچن، ئالف و ئالیک بۆ مانگاگان دابین که ن. ئه وی بۆیان خر کرایه وه خری که نه وه و ئه وه ی به کرین بی بۆیان بکرن.

خیزانه که، پر به ژوره کان و به دنیا یییه وه، بۆ ئه وه ی سه بی نی، سا، ژیان چۆنی هینا ئاوا تی هه لچنه وه، لپی نووستن.

پووری:

– بۆچی شه رمین گیان، له ده ورت گه ریم؟

– نامه وئی بیر له مه بکه مه وه پووری گیان.

– جا بۆچی کچم، کوره هه موو کچی به ئاواتیه وه یه. کوره کاربه ده سه ته که ت ره ت کرده وه، به به قاله حال و بال خو شه که قایل نه بووی، ئه مه ی تریشیان کوری پیاویکی خاوه ن ملکی زۆره و له پیاوه به نامیه کانی ناو شاره.

– ئه گه ر هه ز ده که ی نیوان هه ر خو ش بی واز له مه بینه پووری.

– له‌مه؟

– له هەر خوازیننیه‌ک، من بریارم داوه، تاوه‌کو ئامینه‌ی خوشکم نه‌بێ به‌فیرکار شوو نه‌که‌م.

– جا ئه‌و چه‌ندی تری ماوه، ئه‌وا ئه‌مسال له خویندنی ناوه‌ندی ده‌بینته‌وه و ده‌چیته‌ فیرگه‌ی فیرکاران بۆ خۆی. پێویستی به‌چی هه‌یه؟ که شوی کرد، حال و گوزهران به‌ره‌و خۆشی ده‌چێ.

– ئه‌ی نا‌کرێ به‌عوزر هینانه‌وه‌م دلت دا‌که‌وێ پوورێ گیان؟
پوورێ قه‌یرێ مات بوو، لای وا بوو وه‌لامدان‌ه‌وه‌ی دلم ده‌شکینێ، شه‌رمینیش سۆسه‌ی ئه‌وه‌ی کرد.

– پوورێ ره‌نگه‌ پیت وا بێ ناته‌واوبیه‌کم هه‌بێ.

– نا له‌ ده‌ورت گه‌رێم، من چۆن بیر له‌ شتی وا ده‌که‌مه‌وه.

– پوورێ گیان، ره‌نگه‌ خه‌لک وا بیری‌کاته‌وه، به‌لام دانیابه‌ شوکور هێچ ناته‌واوبیه‌کم نییه، منیش وه‌ک هه‌ر کچیکێ له‌م ته‌مه‌نه‌دا ده‌یگری، سپ و ساغ و روخته و ته‌واوم.

هه‌رچی له‌ کچینیم به‌گومان که‌وتنیشه‌ ئه‌وه له‌ پرۆپووج به‌ولاوه‌ چیی تر نییه و جیی داخیشه، من خۆشم و ئامینه‌ی خوشکیشم له‌و وه‌رزیره به‌ئاو‌رووه‌ین لافاو رای مائی و که‌س نه‌یزانی به‌له‌ت و په‌تکراوی له‌و دۆلانه، له‌ کوێ گیرسایه‌وه.

– جا کێ گومانی له‌وه‌ کردووه‌ شه‌رمین گیان. چه‌ند روژیکه‌ وه‌ک بلایی زۆر دلت ناسک بووه‌ته‌وه.

– منیش فه‌رقم پێ کردووه، ده‌ستت ماچ ده‌که‌م، هه‌ر بۆیه‌که‌یش له‌ شیر و نان به‌شینه‌وه‌ت هه‌ساندمه‌وه و ئه‌وه‌شت له‌ ستۆی خۆ گرت.

– به‌لام تۆ کاری له‌وه‌ سه‌ختتر ده‌که‌ی. مانگا دۆشین و نان‌کردن کاریکێ سانا نییه، ماندوویتی و ئه‌رکه‌ گرانه‌که‌ هه‌موو له‌وه‌دایه‌ شه‌رمین گیان. ده‌بێ منه‌تبارت بم.

- چاڪه پورڙي گيان. لاشت وا نه بي ته نيا هر بير له نامينه دهڪه مهوه.
- ئه له ڪي تريس؟
- له وهرزيره ڪانيس پورڙي، ئه حمهه و خاليديش، ئاي كه ڪوري چاڪن.
- نيرينه، ناني خويان له سهه بهردى رهق دهردين، لپيان مهترسه
- ئه حمهه ديان ئه وه بڙ خوي له گهل مانگا له وه پانندا خهريك دهبي و هرچي
- خاليديشه ئه وه تو بڙ خوت دهزاني، هه موو رڙي له ناني خوي پتر پهيدا
- دهڪا. به ئيواران خويندني خوي دهخويني و به رڙيش له چاخانه كهى قادر
- ئاغا شاگردي خوي دهڪا.
- ئيمه لاديين شهرمين گيان، وهرزير له وه رڙيري به ولواه بير له چيى دى
- ناکاته وه.
- ئاي له و خوشييه، چوار دڙميان زهوى و زار ههيه. راسته ئاوايى
- سهه له بهر لافاوهكه راي مائييه ناو شيوهكه وه، به لام زهوى و زارهكه هيتستا
- هر له شوپن خوي ماوه، باوڪم ئه و ساله هرچي بنه تووي چاكي هه بوو
- پيوهى كرد. ئه و ساله دهبي چاڪ هلي دابي، جا نازانم دواى ئه وسا، شين
- بووه ته وه يان نا؟ زهوى شو نه ڪري دهبي به بووره، زهوييه بناره، ئاي كه باوڪم
- چهندي خو به پڙا ڪردنييه وه ماندوو ڪرد. با هرچي تووي دار و درهخت و
- دهوهنى بي كه لڪ ههيه، تيى داوي. ئيتر هرچونى بي.
- پورڙي دانه وييه وه، دوو جاري شهرمين ماچ ڪرد، گوتي:
- كه واتا دوا رڙي منداله كه روون و ئه لدهيه.
- زهوييان ههيه...
- دڙميكي بڙ تووتن چاندين، هه لدهه قولئ.
- ترس و سام نه ما پورڙي.
- منداله ڪان گاجووتيك و هيسٽريڪيان دهوي. به لام ئه دوو...
- به راستي مانگاي چاڪن. جا دهبيني ڪيلگه تووتنه خنجيلانه ڪه مان چون
- ده بووڙيته وه.

– بەژنە گەنمە قەنارى و رەشگۆل و گەنمە شامىش لەسەر سى دۆنمەكەى
تر ھىندەى بلىى ھەلدەدا و ئەستور دەبى.

– تۆيش ھۆ زەويىيە بەيارەكە، شەرمين گيان، شوو دەكەى و مندالى جوان
جوانى وەك گۆلت دەبن. جا ئەوسا دەبىنى ژيانى دايك و فرزەندى چەند
خۆشە.

ئامىنە لەولەو بەلۆژە لۆژ ھات:

– لەو دەچى دەمەتەقتىيەكەتان زۆر خۆش بى.

– ئىكجار زۆر...

زانىت پورى، خۆ ديسان دەستى بەرووى ئەمىنانىشەو نا.

– نا نا ئامىنە بىروايم بەنيازى دلى ھىنا، ئىتر لەو زياترى زۆر لى ناكەم.
لەبەرى گرانە. خۆ ھەرچى بلىم بى سوودە.

ئامىنە بەرى بەلای شەرمىنەو کرد، بەدەنگىكى ھەرەشاويىەو گوتى:

– ئەمە ھەموو لەبەر من خۆت لەم خوازىننىكەرانە بى بەش دەكەى، جا كى
دەلى دوارۆژ مېردى وەك ئەمانەت دەست دەكەوئ. سا بەوئندە سوئند و
قورحانە شوو بەمەى دوايىيان نەكەى، منىش دەست لە خويندن ھەلەكەرم،
شار بەجى دىلم، دەچم كارى بۆ خۆم دەدۆزمەو.

شەرمين لاشانى ئامىنەى بەتورپەيىيەكەو راتەكاند، گوتى:

– ئامىنە، بۆ ئەوئندە كەودەن و ھىچ و پووچى ئەگەر كار بەشار
بەجى ھىشتەن بى، من بۆى دەردەچم، ئەوئىش بى پالپشت و پشتىوان و بى
ئەوئى كەس بناسم و سەرەودەرەبى لە ژيان دەركەم. خۆ رۆژى لە لايەكەو
خولكى بكرىم، جا ئەوسا دەبىنى چۆن بۆى دوور دەكەومەو و كەس
بەسەرەوشوئىنم نەزانى. پورى ھەلى دايە:

– ئا ئەمىيان تەنيا شتىكە كە دەبى دەسەلاتمى لى بەكارخەم و بەرى لى

بگرم، چۆن دەروى و بۆ كوئى؟

ئەحمەد بەدەنگ ھات:

- پووره شهرمین تو برۆی منیش هەردوو مانگاگان دەکوژم و ئەم دنیاپە
بەجی دێلم، جا داخوا دەبم بە دز، بە پیاو کوژ...

پووری توورپە بوو، گوتی:

- واز لە کێشە و هەرای بی تام بێنە، ئیتەر لەمە و پاش، قسە قسە ی من
دەبی و برایەوه. نەکەس دەروا و نەهیچ بی ئاوەزیکیش حەدی ئەوەی هەپە
بیر لەوه بکاتەوه، زیان بەمانگاگان بگەینێ.

پاللا هەموو بۆ ژوورەوه. ئەم شەو زۆر سارد دەبی، زۆر زۆر شهرمین...

کەس بەرپەرچی پوورپی نەدایەوه، نەبەچاک نەبەخراب. بیگومان هەق بەلای
ئەوهوه بوو.

پیش ئەووی بگه‌پته بەر دەرکەیی بازاری گەورە، کە لە کۆلانی تەنگەبەرەکەیی بەرەو مەیدانەکە لات دەرکەدووە مائى کازم عەباس بوو. مائى کازم عەباس لەچاو مائەکانى ئەو کۆلانی لە هەمووان گەورەتر و ئاپۆرەتر و بەقرە و برە و هەرا و هۆریاتر بوو. بەم رۆژگارە سەعاتى کپى و بى قەرەبەیی بەخۆیەو نەدەدیت. کازم عەباس هەرسى ژنەکەیی بەیەکەو لەو خانووەدا دەژيان. ژنەکانى هەریەکە لە تەمەنیکدا بوون. کەلۆورانى نەو و نەویرەیان لى کەوتبوو، هەریەکە بەلایەکدا پەرش و بلۆ بوو، نەو و هەر خواخواوى ئەو بیان بوو رۆژى زووتر لەو مائە دوور کەوتەو. هەندیکیان مائەکە بیان ناوانابوو دۆزەخ، چونکە بۆ چاوترووکانى شەڕ و شۆڕ و هەللا و بگری لى نەدەبرا، جینو و ئیکتر هەلدان و تیتک یەک لەبن دەرکیشان و دەستەویە رۆک وەستان نەدەبرا، هەرچى سەرەک خیزان بوو لەم هەنگامە و هەرا و بگرەدا، وەک گولمىخى ئەستوورى بەر رەشمالى داتەپىو دەووستا و ورتەى لەزارى دەرندەهات، هەرکە توورەش بوایە، ئەویش بەدەگمەن و رۆک دەکەوت، بەدەنگىکى کەرخ و لرخن، وەک لە قەمیشکى پوکاوووە دەرچى، پر بەدنيا دەبهاراند، دەگوت.

- بى دەنگ بن، رەشە و لایخینە بى دەنگ. با دەوتان بەقور نەئاخنم، کە بۆ هیچ دەست نادەن، کام شت لە بازار تاسووق و خۆشە دەیخۆن و وەک هێستری ماچە قەلەو دەبن.

بەسە ئیتەر. چەند دەقیقە یەک بى دەنگ دەبوون. ئەویش بوو، بایە بەخاتونى مائى و بەووە بوو، بایە بەچوار ژن، داخۆ بۆچى پى قایل نەبوو و پشووێک رادەما، بیری دەرکەدووە. خۆشترین شتى کە بیری لى دەرکەدووە ئەو بوو کە شەرمین شووى پى کردبا و گالتهى پى دەرکرد. ئەو لەحنەتییە لەخۆبایییە خۆى

به‌شۆخترین كچانى ئەم سەر زه‌وینه ده‌زانى. هه‌رچه‌ند له‌ رینگه‌وبان تووشى ده‌هات، ده‌یگوت:

– هۆ مانگی چوارده‌ی گه‌ره‌ك و هه‌موو دنیا، چۆنى؟

ئەویش وه‌لامى ده‌دايه‌وه:

– له‌ تاريكيدام مام كازم.

– تاريكى چى تۆ مانگی چوارده‌ی.

– چونكه‌ تۆ مانگ ده‌خه‌يه‌ ناو هه‌ور و هه‌لاوه.

مام كازميش ده‌دايه‌ پي‌كه‌نين و له‌ خۆشيان مه‌ست ده‌بوو و له‌شى خاو ده‌بووه‌ يه‌كسه‌ر ده‌چوو چيشته‌ خه‌ويكى بۆ ده‌كرد. حال و با‌لى خۆش ده‌بوو، دي‌يه‌كى به‌زه‌وى و زارى هه‌بوو، به‌شى ما‌ل و ورگ دادراويى ئەو كه‌لووارنه‌ى ده‌كرد.

شه‌رمين به‌پي‌كه‌نينه‌وه‌ هاته‌ ژوورئ و هه‌ر له‌سه‌ر پي‌كه‌نينه‌كه‌ى رۆيى. پوورئ له‌ هه‌موو كاروبارئ بووبوه‌وه‌، كو‌انوويه‌كى له‌ هه‌يوانه‌كه‌ قوت كردبووه‌وه‌، ئاوى خستبووه‌ سه‌ر ئاگر، پئ و پلى به‌ئاوى گه‌رم، پاك شوشه‌، گوتى:

– شه‌رمين ئەوه‌ به‌ چى پئ ده‌كه‌نى؟ خۆ خواخامه‌ هه‌ميشه‌ دم به‌پي‌كه‌نين و دلخۆش بى. پياو له‌م ژيانه‌ قورس و گرانه‌دا جار به‌جار نه‌يداته‌ بارى بئ عارى و پي‌كه‌نين و بئ باكى، هه‌ر به‌جارئ لئى ده‌بيتته‌وه‌ مۆته‌كه‌.

– به‌هيچ پوورئ گيان، هيچ.

– بر‌وا ناكه‌م. ئينسان له‌ هيچه‌ پي‌كه‌نينى نايه‌.

– شتتكم بيركه‌وته‌وه‌، پي‌كه‌نيم.

– دي‌سانه‌وه‌ كابران بئى، پيره‌م‌پرده‌ سئ ژنه‌كه‌ى كه‌ جارجار، به‌و چاوقايمييه‌ بئ شه‌رمانه‌ى خۆيه‌وه‌ گه‌رت له‌ گه‌ر ده‌ئالئى.

– كابراره‌كى قۆشمه‌ و گالته‌چييه‌، به‌ئى ئەو بو. ده‌يويست له‌ سه‌رده‌رانه‌ى

ماليان نزيك كه‌ومه‌وه‌، گوايه‌، شتتكي خۆشم به‌گويدا ده‌چرپئى. شتتكي كه‌

گوایه خیری منی تیدایه. له قسه بی تامهکانی بهولاره چپی تر بلی.

- هەر ئهوهیه بهخیرییهت بیی بهژنی چوارهمی.

- ئهی بهسزمان.

- بههموو ههراوبگر و شههشهقیکییهوه، ژیانیکی خووش و ئاسووده دهژی.

- بهراهاتن بهرگهی شتی ئهوتۆ دهگرین پیمان وایه لهکیش و توان بهدهره.

- بهلی شتی وا روودهدا. وهره ژووری. له خاوینکردنهوهی ژوورهکه بوومهوه.

ئیواره داهات. ئیوارهیهکی زستان بوو. گهواله ههوری پاش بارانیکی دوو سهعاتی بهئاسمانهوه بوو. هههچهند باران بهتاو باریبا، خهم و پهژاره دای دهگرت. پوریتیش، بهمهی دهزانی. مانگاکی ههوهلهمینیان وهک ئهویش، گونده خنجیلانهکی لافار رای مالی بهبیریتتهوه، قۆراندی، خووشبهختانه، ئهوهی نهبوو.

که دنیا تاریک داهات و خیزان ههموو له دهورو بهری خریبونهوه گوپیان له دهکه لیدانیکی سووک بوو. لهپاشان کابرای چهتهول بهلۆژهلۆژ هاته ژووری، سلای کرد.

- کهیوانۆ؟

پووری ههئستایه سهههپیان سلارهکی ساندوهه. کابرا دراوسییهکی کۆن بوو. کاتیکی میردهکهی ئهم خانووهی بنیات نا، یارمهتییهکی کردبوو، قهتی لهبیر نهدهکرد.

- فهرموو، مام کازم، فهرموو بهرهژوور. رهشهبايهکه کپ بووهوه؟ کابرا پتلاوهکانی داگند. گۆرییه رهنگاورهنگهکانی بهدیار کهوت و پتی چهپی یهک دوو جار بهدهستی ههگگۆفت و بهسسستییهکهوه دانیشت و پشتی بهدیوارهکهوه دا. پووری پری دایه بالیفیکی پهراخن له ژیر پشتی دانا.

شهرمین هەر لهودهمی چوووه دهروهه. کابرا بهدهنگ هات:

- ئەو بۇ كۆي؟ من بۇ كاريكى گەورە هاتووم. جا بۇ ئەو ھەلنەيىيى،
باھەر لە ئىستاو ھەتت بلىم، كارەكە ھىچ پىئوھندىيەكى بەخووزبىنى و
شووكردنەو ھەيى، تى گەيشتى؟ دانىشە دانىشە، تۆ ئەو ھەي منى؛ من ھەر وەك
ھەموو دەزانن عەيىم ئەو ھەي زۆر ھەز لە گالئە و گەپ دەكەم.

پوورى، بۇ ئەو ھەي پىي گلە و گازنى لى بگري ھەلى داىي:

- بەلام تۆ بەگالئەت نەبوو.

مام كازم گوتى:

- پەنگە و ابى، بەلام من پىم وا بوو ئەو ھەي خستەمە روو، كاريكى خىر لەگەل
ئەو كىزە چاكەدا دەكەم.

پوورى بەتەوسەو:

- تۆ لە مالئەو ھەتت لە جىي قازى دانائە، كەچى وەك بىستوومە،
بەھەقيانەت داد ناپرسى.

مام كازم دەستى بەپىكەنن كرد. دەم و ددان كەل و كۆم بەدوو كەلى جگەرە
رەش ھەلگەراو ھەكەنى بەدباركەوتن.

- دەلئىن قسە لە شوپن خۇيدا خۇشە. شەرمىن ئەمە ھەلپكە و ھەلگەوتووه.
من بۆيە مەسەلەكە دەخەمە روو، چونكە تۆ شايانى بەتەنگەو ھەتتى، بۇ ئەو
دەست نادەي وەك ئاوى مەند لەم شارە چكۆلەيەدا ھەروا بىئىيەو ھەي سەيىرى
ھەر بابايەك دەكەي بۇ خۆي ژن دىنى و خاوخىزانى بەختەو ھەي پىكەو ھەي دەنى،
كەچى تۆ ئەمە بەبەختەو ھەي نازانى.

پوورى قۇرىيە چاكەي لە ئاگرەكە نىك خستەو، گوتى:

- دە فەرموو بزەنن چىت پىيە، ھەموو گوتت لى دەگرىن.

- قاسمى كورم بۇ سەردانىكى چەند رۆژە لە بەغدا گەراو ھەتتەو. خۆ تۆ
چاكى دەناسى. كورپكى لاوى لە سەرخۆيە. كورپكى خىرخوايە، خىزانىكى
خنجىلانەي لە دەورويەرى ئەو شارە گەورەيە ھەي. كاريكى چاكىشى ھەي،
بەئارەقەي نىچاوانى خۆي دەستى كەوتووه.

- چاڪه .

- پاش دوو رۆژى تر دهگه رېته وه . هه موو سالى ئه م پياو تيبه م له گه لدا دهكا . ئه م هه موو ريگه وبانه دوور و دريژه ده بريئى ، سهردانتيكم دهكا .

- چاڪه مام كازم ، جا شهرمينت دهوئى؟

- نانا ، بيرم له وه نه كرده و ته وه . كور كه م ژنه كه ي خوئى زور به دلّه ، به لام پيم گوت كارئى بۆ شهرمين له به غدا بدؤزېته وه ، مادامتيكى دهستى ده روا .

شهرمين له خوئشيان پئى به زهوى نه ده كه وت ، پرسى :

- چى گوت؟

- له زور شتى پرسى ، دوايييه كه ي به وه هينا يه وه كه چاكترين كار بۆ تۆ ئه وه يه ببى به سسته ر .

- جا چۆن ، من چى له سسته رى دهگه م .

- ده زانم ، به لام گوتى يه كئى له دؤسته كانى كارگيڤرى نه خوئشخانه يه كى كه و ره يه و نيازبان وايه ده و ره يه ك بۆ سسته رى بكه نه وه ، به لام كؤسپ ئه وه يه ، شهرمين شا يه تنامه ي خوئندن ته واو كردنى سه ره تاييى نيبه ، ده ي گوتى مه ده يه ، مادامتيكى شا يه تنامه ي پؤلى پينجه مى به ده سته وه بئى ، كار كه هاسانه .

پوورئ پئيدا هه لكالا :

- رۆژئ نه هاتى خيڤيكت به ناوچه وانوه بئى ، دووعايه كى خيڤرت بۆ بكه ين .
- ده زانم ، جا منيش بؤيه ئه مرؤ ئه م كاره خيڤرم بۆ هيناون ، ئه گه ر برازا كه تت به دلّ خوئش دهوئى ، دهرووى خيڤر و به خته وه ريبى لئى دامه خه . چ ده لئى شهرمين .

- پيم وايه ئه مه هه لى خومه و بؤم هه لكه وتوه ، مام كازم .

- ئافه رين ، بتره ژم ، ده زانى كچيكي چهند جوان و شوخى ، ئه وهنده ش ژير و زيره كى . كه واتا دوو سبه ي خوئت ئاماده كه . هه ر له گه ل رۆژ گزنگى دا بؤى به ريئ ده كه وين .

پووری به ناقایلییه وه هه‌لی دایه:

- نابیی، شتی وا چۆن دهبی؟ جا من ئەم کارمامزه بیوهیه چۆن ددهمه بهر که‌لبه‌ی گورگی ناو ئەو شاره گوره‌یه.

- کارمامزه‌که‌ت، نه‌تووشی داو و ته‌له‌که‌ ده‌بی و نه‌ گورگ. ئی له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ...

شه‌رمین به‌پاران‌ه‌وه‌وه سه‌یریکی ناو چاوی خوشکه‌که‌ی کرد، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا، خوشکه‌که‌ی گوتی:

- جا قه‌ی چیکا پووری. ئەمه هه‌لئیکه و به‌پیی خۆی هاتووته ماله‌وه بوئی؟ بوچی ده‌س به‌خیرییه‌وه ده‌نیی؟

شه‌رمین به‌گه‌رم و گوپییه‌که‌وه ماچیکی خوشکه‌که‌ی کرد:

- ده‌مزانی تۆ خوشکی دلسۆزمی ئامینه گیان، ده‌مزانی ئەوه‌تا تۆ...

به‌ری به‌لای پوورییه‌وه کرد:

- نایه‌لم غه‌ریبیم بکه‌ی. مانگان‌ه‌که‌مت هه‌موو بو ده‌نیرم، هه‌مووی. باشه مام کازم، جا له‌ کوئی ده‌بم، چۆن به‌رپتوه ده‌چم؟

- له‌و جیگه‌یه، که‌ بو دهوره‌که‌ ته‌رخان کراوه، هه‌ر له‌وه له‌سه‌ر ئه‌رکی نه‌خۆشخانه‌که، ده‌شخۆی و ده‌شنووی.

- هه‌روا به‌خۆراییی؟

- به‌لی به‌خۆراییی، چونکه‌ ده‌تکه‌ن به‌ سسته‌ر.

پووری گوتی:

- پیاو بروایی به‌شتی وا نایه. شتی وا چۆن ده‌بی؟

مام کازم پیا‌له‌ چا به‌تاله‌که‌ی له‌سه‌ر ژیر پیا‌له‌که‌ دانایه‌وه و هه‌ستا، پیا‌لوه‌کانی له‌ پێ ره‌قه‌کانی هه‌لکیشا، گوتی:

- مادام شه‌رمین بیه‌وی، هه‌موو شتی هاسانه. من نایا‌لۆزینم، لیت یاخی بی، به‌لام هه‌قی ئەوه‌شت نییه‌ ریگه‌ی به‌خته‌وه‌ری و دوا‌رۆژی لی بگری.

- پاش ئەوہی ھەموو بەخەمبارییەوہ مېرومۆچییەک دای گرتن .
سەرھەرای ئەوہی کە شەرمین دوو ھەوتوو بوو رۆیشتبوو و لە بەغداوہ
کاغەزی چاک و چۆنیی نارەبوو، خەمباری و مېرومۆچییەکە ھیشتا ھەر
بەمالەوہ دیاربوو .

ھەموو شتێ لە بارودۆخی خۆیدا بوو، بەلام ئەو گەرم و گورپیەیی جارانی
نەمابوو . شەرمین کانگای خۆشییەک بوو لەبن نەدەھات .
ئامینە تا نیوہرۆییەکی درەنگ، سەرگەرمی دەور و دەرز بوو، ماندویتی و
خەوہکوکتی تەواو کەشەنگی کردبوو، خواخواوی بوو نەختی ھەلاژێ، تا وشت
و گورپیکی تی گەریتەوہ .

ھەرچی کورہ گەرہکەیان بوو خەریک بوو رەنگ و پووی لاوینی لێ
دەنیشت، نەختی زووتر لە قەراخ شار گەرپابووہوہ . ھەر وا لەبەر خۆیەوہ
دەیبۆلاند :

- چی وام بەگیرنەکەوت مانگاکانی پی تیرکەم . ئەمە چۆن وشکە سال و
قات و قریکە، ئەم ھەمکە بارانەیش باری، کەچی ھیچ، لە بەرد و تاویز و لیتاو
بەولاوہ ھیچی تر نییە .

دایکە ھەستی بەپەشیویی کورہکەیی کرد، گوتی :

- لای ئیمە، ھەموو سالی گیانلەبەر ماوہیی تووشی بی لەوہری و برسیتی
دین، بەلام ھەر کە زستان بەسەرچوو و بەھار ھات، ھەردوو مانگا کە دەبەیی
بۆ ھەسەناوا، لەوێ لە کن کوێخا قادری بەجی دیتی، چاوی پیت بکەوێ،
کوئی دلی پیت دەکریتەوہ، چونکە لە باوکت دەچی ئەھمەد . باوکتی زۆر خۆش
دەوێست . دە دەست و دەم و چاوت بشۆ، نانەکەت بخۆ، لە دەورت گەرپیم .

بەلام خوا کردی، دیمەنی ئەم تالی و کوڵ و کەسەرە تا سەر نەبوو . ھەر لە
دوای مانگی پۆستەچییەکە نامەییەک و ھەوالیەکی بۆ ھینان، گوتی :

- دایکی ئەھمەد، بچۆ بۆ پۆستەخانە، پارە وەرگرە .

ھا ئەم پسوولەییەش لەگەڵ خۆتدا ببە .

- پارەى چى كورم، كام پارە؟

پۆستەچىيەكە سەيرىكى پىسولەكەى كرد:

- ئەو پارەيەى كە لە بەغداوہ بۆت نىردراوہ، دە دىنارہ.

پوورئ دلى بەكوئل ھات، فرمىسك بەچاويدا ھاتە خوار. وەك لەسەر ئاگر بئى، سا ھەر چۆنئ بوو، خۆئى گرت چاوەرپئى ئامىنەى كرد، لە فئىرگە بگەرئتەوہ، كاغەزەكەى بۆ بخوئىنئتەوہ و چاترى لئى ھالى بئى، ئەوھشى لئى ھالى بكا، پارەكەى چۆن وەرگرئ.

ھەرچەندە، ترش و تالى و گرژ و مۆنى، كەمئى، وردە وردە پەويپەوہ، زەردەخەنە و پەنگ و بوو و رووخۆشى گەرانەوہ سەرلئوان، بەلام مەسەلەكە بەلاى شەرمىنەوہ وا نەبوو لە بەغدا.

سەرەك بژىشك بەنەرم و ناسكبيەكەوہ گوتئ:

- زۆرم ھەول دا بچىتە دەورەكەوہ، بەلام قوتابى دەبئى شاىەتنامەى خوئىندنئ سەرەتايىي ھەبئى، جا لەبەر ھەندئى، وام بەچاك زانى لە قاوشى ژنانت بەھارىكار دامەزئىنم. قاوشەكە راستەوخۆ لە ژىر چاودىرئى خۆمدايە. لەوھش دئنيا بە كە وەك سىستەرئ تەماشاشا دەكرئى و ھەرچىيەكى بۆ سىستەرئىكى چاك و لئزان پئويست بئى بزائئى، لە سىستەرە پىسپۆرەكانئ قاوشەكەى فئىر دەبئى. دەبئى بروات بەقسەكانم ھەبئى شەرمىن، ئەمنئش زۆرم مەينەتى كئشاوہ. باوكم سەوزەفرۆشئىكى ساويلكە بوو، ھەژارئش بوو. ناھومئىدى و ھەناسەساردىيەك كە خەم و پەژارە لە مرۆئى بار دەكا بەسەبر و بردەبارئ نەبئى چىي دىكە سووكى ناكا. ژوورئىكى چكۆلانەم لە پائىن قاوشەكەوہ بۆ جوئى كر دوويەوہ. شپە و پرەئى تئدا بوو، بۆيان رئىك خىستووى و چىت پئويست بئى تئيدايە.

شەرمىن بەمنەتبارئ و سەردانووشتانندنەوہ وىستئ دەستئ دكتۆر كەمال ماچ كا، دكتۆر ئەستەغفىروللايەكى گوت و پاش و پاش كشايەوہ، دەستئىكى بەسەر و قژە سوورەكەيدا ھئنا، ھەر دەتگوت خەياتەئى خاوہ.

شهرمین لهو ژووره چکۆلهیه‌دا پازده مانگی خشتی گوزهراند، له سه‌عات هه‌شتدا له قاش ده‌چووهر ده‌روهه، ده‌هاته‌وه ژووره‌که‌ی خۆی. چراکه‌ی پێ ده‌کرد و ده‌ستی به‌خویندنه‌وه ده‌کرد، سبه‌ینان ئاو و هه‌وا به‌هه‌ر چه‌شنی بوایه، په‌نجه‌ره‌کانی ده‌کرده‌وه و ده‌یروانییه‌ زه‌وی و زاریکی پر کشتوکال سه‌ه‌وز و ره‌نگاوهره‌نگی دوور، خانووبه‌ره‌ی چکۆله‌ چکۆله‌ی لی دروست کرابوون، یه‌ک لی‌ره‌ یه‌ک له‌وی.

کاتی هه‌ره‌ خۆشی ئه‌وه‌ بوو که مانگانه‌که‌ی بۆ پۆسته‌خانه‌ ده‌برد. مانگانه‌که‌ی سه‌ره‌به‌ر بۆ پووری و ئامینه‌ی خوشکی ده‌نارد، ئه‌ویش له‌ فێرکه‌ی فێرکاران ده‌یخویند له‌ شار.

ناویه‌ناو دیاریشی به‌ناوونیشانی ئامینه‌ی خوشکیه‌وه‌ ده‌نارد. له‌ جل و به‌رگی گه‌رم و گوری زستانه، له‌ بابه‌تی شتی جوان و سووکه‌له‌ سووکه‌له‌، شتی جوان جوانی بۆ ده‌نارد، لی‌ی ده‌بوون به‌نه‌خش. دیارییه‌کانی زۆریان له‌وانه‌ بوون، که‌ نه‌خۆشان له‌پاش مندالبوون ده‌رچوونیان ده‌یاندا. زۆر به‌ته‌نگ پاره‌ کۆکردنه‌وه‌ بوو. ده‌یتوانی مانگانه‌که‌یان سه‌ره‌به‌ر بۆ بنی‌ری و هه‌رچییه‌کیشی لی‌ زیده‌ بوایه‌ پاشه‌که‌وتی کردبا. خۆی ئاتاجی به‌هیچ نه‌بوو. ته‌واو شاره‌زای ناوشار بووبوو، له‌ رۆژانی پشوو و وچاندا له‌ نه‌خۆشخانه‌ وه‌ده‌رده‌که‌وت، به‌بازار و جیگه‌ی ئاپۆره‌ و قه‌ره‌بالغدا ده‌گه‌را.

جگه‌ له‌ شته‌یه‌ک که‌ سه‌ر به‌پیشه‌ و کاره‌که‌ی بوو، زۆر شتی تر فێر بووبوو و ته‌واوی چاوی کرابوووه‌. ته‌نانه‌ت زۆر له‌وانی که‌ له‌ میژتره‌وه‌ سسته‌رییان کردبوو به‌ده‌ستوبردتر و لی‌وه‌شاه‌تر بووبوو، بگره‌ له‌وان زۆرتریش و چاتریش فێر بووبوو.

ده‌تگوت هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ گورواوه‌، مل له‌به‌ر ملی ژنان بنی و کۆل به‌ته‌نگانه‌ و هه‌له‌موت و تووشیی دنیا بدا. خۆی له‌سه‌ر برده‌باری و کۆلنه‌دان و هه‌لنه‌هاتن ته‌واو راهینا و له‌م خۆراهینانه‌شدا، پیاو هه‌ق لی‌ی، سه‌رکه‌وتبوو. له‌و ماوه‌یه‌دا زۆر که‌س داوای کردبوو، جا به‌راسته‌یش شه‌رمین بووبوو

به‌کچیکى تا بلّی شوخ و جوان و ئه‌وه‌ندى دلّ هه‌لبگرى تهر و بر و ژنیتى لى
هه‌لده‌قولاً. ئه‌وه‌تا دیسانه‌وه‌ خوازگینیه‌کى دیکه‌ی به‌پاشه‌وه‌ دا.

ئیحسان لاویکی خاوه‌ن شایه‌تنامه‌ی زانستگا بوو، تا بلّی له‌بار و ئاکار و
ره‌وشت هه‌موار بوو. یاریکاری حسۆگری نه‌خۆشخانه‌که‌ بوو، پاش ئه‌وه‌ی که
هه‌رچى واسیته و واسیته‌کاری هه‌بوو چى لى شین نه‌بوو و هومیدبیربوو،
رۆژیکیان یه‌کسه‌ر خۆی پى گوت:

- گوئ دیره شه‌رمین، با یه‌کراست بچینه ناو مه‌سه‌له‌که‌وه. کاره‌که
پیه‌وندی به‌هه‌ردوو کمانه‌وه هه‌یه. نه‌ک ئیستا، ته‌نانه‌ت دواروژیش، زۆر
زه‌حمه‌ته‌ پیاویکی وه‌ک منت ده‌س که‌وئ، خۆشى بوئى و هه‌موو جووره
پیداویستیکى ژيانى هاوسه‌ریت بۆ دابین و فه‌راهه‌م بکا. چى منت به‌دلّ نییه
شه‌رمین؟ ده‌با لیره نه‌ختى دانیشین، خۆ هه‌موو ده‌زانن من خه‌ریکی ئه‌وه‌م
به‌ته‌ینمه‌ ره‌دایى.

- کاک ئیحسان من له‌ که‌س ناترسم.

به‌ته‌ک یه‌که‌وه له‌سه‌ر یه‌کى له‌ ته‌خته‌کانى ناو باخچه‌که‌ دانیشن.

- ده‌مه‌وئ بزانه‌م بۆچى شووم پى ناکه‌ی شه‌رمین؟

به‌ تالییه‌که‌وه بزهی هاتى:

- جا هیچ پىویست ده‌کا پیت بلّیم بۆچى؟

- هه‌ولّ ده‌ده‌م بزانه‌م. تۆ بۆ خۆت ده‌زانى من چه‌ندم هه‌ولّدا. که‌چى تۆ وه‌ک

به‌ردى ولّاته‌که‌ت وای، ده‌ نه‌ختى بجزوئ شه‌رمین، نه‌ختى نه‌ختى بۆ دواروژ.

- من قسه‌ی خۆم کرد کاک ئیحسان، زۆریشته‌ پزى لى ده‌گرم. له‌وه‌ش زۆر

دلّنیام که‌ له‌ تۆ چاتر که‌س خوازبىنیه‌ نه‌که‌ردووم. ئه‌گه‌ر دواروژیش

ده‌فه‌رمووی ئه‌وه‌ به‌ده‌ست که‌س نییه‌ و کى ده‌یزانى، یا شتیکی پیاوهره‌ و له‌

پشت رۆژگاریکه‌وه‌ چى لى نازانین.

- ئه‌مه‌ دوا بپارته‌ شه‌رمین؟

شه‌رمین بزیه‌کى ناسکى پشووکورتى خه‌ماویى هاتى:

- جا بۆچی ئەو درشتییە لە قسان بار دەکەى کاک ئیحسان؟ من خواستم بەپاشەو نەداوی، عوزرم بۆ هینایتەو.

- ئەمە لە کارەکە چ سووک ناکاتەو شەرمین، بەپاشەو دەدان بۆ یا عوزرە هینانەو، زەبریان یەکە. شەرمین زۆرم حەز دەکرد زانیبام لە بەرچی، هیچ کۆسپێکی لە دەسەلات بەدەر لە گۆریدا هەیه؟

شەرمین بەدەنگێکی نزم هاواری کرد، وەک بقیژینی:

- تۆش پوورم ئاسایی ئیحسان، دەتەوێ بۆ ئەوێ ئازارم بەدی بەخواستی خۆت بگەى. من کیژتێکی تەواوم، بۆ گومان رەواندەو، هەر وەک بەپوورم دەگوت، بەتۆش دەلێم، من کچم، هیشتا کچینیم وەک خۆیەتی و لەجێی خۆیەتی ئیحسان.

- شەرمین گیان، تۆ بۆ خۆت دەزانی کچ چەند زۆرە.

- دەشزانم چەندت گەری و خول دەدەن و زۆریشیان چاوی تەماح تى بریوی.

- دەى كەواتا بۆچی شووم پى ناکەى؟ پشووێکی درێژت مۆلەت بەدم، جارێکی تر بیر بکە یەو؟

- ئەمە کەلک ناگرێ، بریارێکی کۆنە و تازە براوەتەو، پاشگەزبونەوێ لى ناکرێ.

ئیحسان دەستی خستە ئیو هەردوو دەستیەو، بەپارێانەو، گوتی:

- باشە بۆچی شەرمین؟ بۆچی؟

شەرمین پشووێک چاوی قووچاند، گوتی:

- من کیژە گوندییەکم، لەم شارە گەورەیه شتی زۆر فێربووم، بەلام هیشتا هەر گوندیم.

- شەرمین؟

- قسەکەم پى مەبرە تکا دەکەم، ئیحسان.

پیش ئەوێ لافاو گوندەکەمان رامالێ مانگایە کمان هەبوو، مانگایەکی زۆر

چا كيش، مانگا يه كى به شيرى جوان. پروا بكه، له گايه ك به هيتزتر بوو. له گايه كى كه باوم له جووتى ده به ست، به لام سه د حيف و مه خابن ئيحسان...

- حيف و مخابن يوچى شهرمين؟

- بو ئه و مانگا جوانه به شيره، هه موو سالى يه ك له دووى يه ك گوپره كه ي مرداره وه بووى ده بوون. هه ركه ده زا گوپره كه كه ي به سه ر پييان ده كه وت و نه ده كه وت، چوار په لى ده له رزى و ده كه وت، ئيمه يش گوپره كه كه مان كه ول ده كرد و به كا ده مانناخنى و مانگا كه مان پى ده باناند و به و جوژه ده ماندوشى تو خوا به زه بيت پيدا نايه ته وه ئيحسان؟

- زوريش، به لام هيچ چاره سه ريكي نه ده كرا.

- نه خيتر، هيچ چاره سه ريكي نه ده كرا.

- باشه، مانگا كه تان فروشت؟

- نه خيتر، هيتشتا هه ر ماوه و شير يكي خه ست و خو ليش ده دا.

- به سزمانه.

- چاوت ليه تويش پى له به سزمانيه كه ي ده ني ئيحسان. جا منيش وه ك مانگا يه كه شوو بكه م، مندالى مردووم ده بى.

- باشه تو ئه م هه موو تفهنگ به تاريكه شه وه وه نانه ت له كوپوه هيناوه؟

شهرمين ئه وى مانگا يه كى نه خو ش و ده رده دار؟

- منيش وه ك ئه وم، له شت يكد ا هه رتكمان هاويه شين. زورى خو ش

ده ويستم، داوينى كراس و كه وايه كه ي ده جويم. هه ر بو دوشينى، لتي نزيك ده كه وتمه وه، چى له گواندا بوايه به چاويى و دلاواييه وه هه مووى ده دا.

- ئه گه ر له مه ده ترسيى شهرمين. به لئنت ده ده مى هه رگيز، مندالمان نه بى.

- گوپره كه بنياده مانه ي مردوو، ئاى كه خه ونى كى خو شه، به لام ئه مه قه ت

نابى و به دى نايه.

- شهرمين، تو ژيانى كى ته ر و پارا و له گيژه لوكه ي خورپه و هه راسانيدا،

لەناو دەبەیی، تۆ لەم رۆژانەدا زۆر بێ حال و کەشەنگی. بۆچی سبەینی
سەردانیکی دایکم ناکەیی لە مائی خۆمان، سبەینی ھەینییه.

- ھەزم دەکرد ئیحسان، بەلام لەو دەترسم، ئەوەندەم زۆر لێ بکا، خۆم
لەبەری نەگرم و مندالی مردووم بۆ کورەکەیی لێ بکەونەو. ئەمەم زۆر جار لە
نەخۆشخانە دیوہ ئیحسان. دەبینی ھەر مندالە لە دایک دەبن و ھەموو لەش
ساغ و پوختە و پتەو، کەچی زۆری پێ ناچێ میلیان لار دەبیتتەو. بەراستی
کارەساتیکی گورچوویرە، بریا دەم و چاوی دایکیانەت لە جەنگەیی
مەینەتیەکەدا دەدیت، جا ئەوسا بزانی بیری لە ژنھێنان دەکردوہ قەتت بیری
لەوہ دەکردوہ ئەو ھەموو ئازارە لە دلێ ژنیکی بەراست خۆشت ویستتبی
رۆکەیی.

- شەرمین وام بەخەیاڵدا دئی،

- منیش ھەر وای دەبینم، ئەمە بەلای منوہ سی و دووی نییە، ھەول و دەول
بئی سووہ. من زۆر ماندووم. پێویستیم بەھەر شتیکی ئەم مەینەتیەم لەبیری
بباتەوہ، ھەییە.

- خەم و پەژارەکەت بەسەر دلێ مندا دەیی، من دەتوانم ئەمە بکەم، جێی
ھەموو شتیکی تیندا دەبیتتەوہ، چونکە جێی ئەوینی تۆی تیندا بووتتەوہ، ئای کە
چەند گەورە و فرەوانە، بریا دەترانی.

- وا وچانی فراوینە، دەبئی لەوئی بم.

- دەبا بەتەلەفۆن داوای ژەمی فراوینت بۆ بکەم.

- نا، سیاست دەکەم کاک ئیحسان. بەلام پیاو کە لەو دالانە درێژەدا
فراوین دەکا ھەست بەدینجی و سەرسووکێ دەکا. ھیندێ جار دەچم ھیچ
بەرناکەوئی. زۆر خۆشیی لەو زگە لە برسان بەپشتتەوہ نووساوانەوہ دئی کە
چەند تیکۆکەییەکیان بەبئی جویی تەواو بەپەلەیک تئی دەکەون.

- کەواتا ھیچ.

- ھیچ ترووکەیی نییە، بەداخوہ کاک ئیحسان، من خۆم ناویمیدم و زۆرم

پئی ناخۆشه یه کئی له ئاواته بئی تاوانه کانی توویش تووشی ناکامی دهکههه.
شهرمین ههستا، زۆری له پێش چاو بلایند بوو، رۆژ بهسهه قژه
خورماییه کهیدا دهباری و له گههله سهروهتن و مه ندبوونه وهی بادا ئه ویش بئی
خهه سهروهت بوو.

- چهند شوخ و ژیکه لهی شهرمین، هه رگیز له بیرم ناچییه وه. چ ژنی ههیه
ببئی به ژنی من و بتوانی چیگه ی تو له دل و دهروونمدا پر کاته وه.
- خوا خوشت کا، کاک ئیحسان. منیش به چاک یادت دهکه مه وه، تو
کورپکی چاک و ئاکار به رزی.
- دهشت په رستم.

- کهواتا، وای لهه بته دلره قه ی که دووعا و پارانه وه کهه له نیاز و مرادم
ناهومید دهکا. به خوات دهسپترم.

به ئه سپاییه وه، به ریزه وه قیرتاو کرا وه که دا، به رهو ژووری ناخواردن دای
کیشا. گیا و گۆل تا نپو ریزه وه که داکشابوو، بووبوو به خلیسک.

ئیحسان، تا کچه له پێچه که ی پێش ئه زمونگه که وه رچه رخایه وه، هه ره له وئی
مایه وه. ویستی زینر بمینیته وه، نهیتوانی له سهه لاقی راوهستی. پئی له پشت
تهخته که وه دریز کرد، به پارژنه ی له قهیه کی پیدا کیشا، دهیویست خوینی تی
وه رگه ری، له پاشان راست بووه وه، رۆیشت، به کۆلی په ژاره و خه مه وه،
چوووه بۆ شوینه که ی خوئی.

شهرمین به دریزایی نیوه ی شه و گار خه و نه چوووه چاوی. چه خماخه و
هه وره تریشقه دنیای که روکاس ده کرد و دهینه راند. باهوژ لک و چلی دار و
دره ختی ده هینا و ده برید، هه ره دنگوت هه لۆرکن و سه رچالانی به جووری
داده نه وانده وه هه ره ئه وه بوو له ریشه ی دهر نه ده هینان. له په نجه ره که وه لافاو و
لاسامه دیار بوو، پر به ئاوه رۆ و جوگه لان هه ستابوو، شو سه و تهخته
هه ریزه کانی به بنه وه ده کرد.

هه رچه ند، شه وانه عاده تی وا نه بوو چرا نه کوژینیته وه، به لام ئه و شه وه

نەیکوژاندبوو، پیتی وابوو لاشانی بەگور پال بەدەرکەو دەنی.

– دەبی، بابی.

زریکاندی:

– کی پال بەدەرکەو دەنی؟ کتیە؟

کەس وەلامی نەدایەو، بەلام دەرکە بەشەق و شوق کەوتیوو، هاواری کرد. رینگە و پیرەوی قاوشە تازەکان بارانیکێ زۆریان لێ دەباری، بەلام ژیانێ خەلکەکە هەر لەسەر بارتی خۆی دەڕۆشت. گویم لە هەراوەزەنا بوو، گویم لێ بوو خەلکی لە ئۆتۆمبیل دادەبەزین. دەبی ژنیکێ دیکەشیان بە ژانی مندالبوونەو هینابی و مندالکەیی بەناسانی نەبووبی. جاریکی دیکە بەدەنگ هات:

– ئەو کتیە پال بەدەرکەو دەنی؟

– بیکەو شەرمین. شتی لەناوەخت رووی داو هیندی خانوو بەرهی کۆن بەسەر نیشتەنییەکانیاندا رووخاوان. نەخۆشخانەکە پێویستی بەیارمەتی هەمووانە. بەخۆکەو، تکا دەکەم.

– بەلام من...

– لەهەر باریکدای، خیرا کە، وەرە بەرپێو.

لە بەرەبەیاندا، بەشەکەتی و ماندویتی گەرایەو بۆ ژوورەکەیی، خۆیشی نەیزانی چۆن خەوی پێ داکەوت، بەلام زۆری نەکێشا، بەخەبەرەت مۆتەکە سواری سینگی بوویوو، کاتیکی بەخۆ زانی پەتۆکەیی کەوتە خوارەو، دەستی لە لێواری قەریۆلەکە توند کرد.

مۆتەکەیهکی زۆر قورس و گران بوو، هیشتا ترسەکەیی لێ نەپەوابوو، ئەمجارە خۆی لەوێ دیتەو، نەک لە گوندەکە، لەو سەر چیاپەیی خێوەکەیی لێ بوو، مەزرا تووتنەکە بەرز بوویوو، پر لە گەلای پان پان. لەپاشان خێوەکەیشی دیتەو، تەماشای کرد، وەک خەلکەکە باسیان دەکرد بەو چەشنەیه. بەسینگی رووت و تەنیا باسکیکەو لە زارکی ئەشکەوتە

تاریکه‌کوه دهردهات، شیریکی لی دها، که شیره‌که‌ی راست دهرده‌وه، خوین فیچقه‌ی دهرکرد و وهک فواره‌ی گری و بلتسه به‌رز دهبووه.

خوین له یهک ناوه‌رودا جوگه‌ی به‌ستبوو و به‌ناو مه‌زرا تووتنه‌که‌دا، به‌راست و چه‌پ ری‌ی دهرکرد. پاشان شتیکی سه‌یری دیت. ته‌ماشای کرد، ختوه‌که شیره‌که‌ی به‌ه‌موو گوریکیه‌وه هه‌لدا و به‌سینگی گرتیه‌وه و به‌لادا هات و که‌وت.

ئینجاکه، سیلاوی خوینی برینی گاشه‌به‌رد ده‌وستنا. ئەمه‌خه‌ونی بوو. برپایه‌وه، شتی له‌وی پرووی دا.

شتی وا زور جار پرووی دها، باوی، که ده‌گه‌پایه‌وه، هه‌مووی بو له نووکه‌وه ده‌گه‌پایه‌وه، به‌لام ئیستا نه‌باوکی دیاره و نه‌هیچ. باوکی تازه رابرد. ختوه دوکاغه‌زی راگه‌یاندی، رای‌گه‌یاندی ئی دی برپایه‌وه، به شیره‌که‌ی هه‌موو شتیکی برپیه‌وه.

– شه‌رمین.

– به‌لی.

– ئەمه‌چاشته‌که‌ته‌که، دوکتور گوتی بوی به‌ره. دوی شه‌وی بو هه‌مووان ناخوش بوو. ده‌دهرکه‌بکه‌وه، شه‌رمین.

شه‌رمین راست بووه‌وه، دهرکه‌ی کرده‌وه. ئەو ئافره‌ته‌ی نان و شیوی بو نه‌خوشان دادنا میزه‌دارینه‌که‌ی به‌خواردنه‌که‌وه له پیش دانا و رویشت، هه‌روا له‌به‌رخویه‌وه گوتی: «به‌لی شه‌ویکی زور ناخوش بوو، کی بر‌وا ده‌کا ئەمه‌شه‌رمین بی.»

کووی شیریی تی کرد و نه‌ختی که‌ره و توژی مره‌بایشی به‌پارچه سه‌موونیکه‌وه سوی. که برسیتی زوری بو هینا تووشی سه‌ره‌خولی و دل هه‌لشیوانیکی ناخوش دهبوو.

دوکتور له زووره‌که‌ی سه‌ریکی لی دا، به‌وردی ته‌ماشایه‌کی کرد، بزانی چیه‌تی. له‌چوونه‌دهره‌وه‌دا، به‌وانی له‌گه‌لیدا بوون گوت:

- پشوی حه و توویکی بۆ دهنووسم. تووشی نشوستییه کی سهخت بووه. ئیستا له باریکی ده مارگرژی و پرکیشییه کی سهختدایه. له ترسان وای به سه رهاتووه. داخۆ ئەم کچه ئاکار ناسکه شهوئ جیی به سه رهاتبی. سسته ره که ی له گه لیدا بوو، گوتی:

- نهخوشیی و له ناكاو زۆر شتیکی پیسه. ده لێن چاوی به ئافرهتی که و تووه له حالی ژانی له ناو مهختدا بووه. گوایه له ژیر خانووی رووخواویان ده ریئاوه و له ووه مندالی له بارچوووه.

دوکتۆره که ی دیکه یان گوتی:

- جا بۆ ئەمه که مه. دیاره له حالی وادا تووشی وادی، ئە ی چۆن.

دوکتۆره پسیپۆره که گوتی:

«مه سه له که له حالی وادا له گرئ و گۆلێکه وه سه ره له ئدهدا که له نیو دل و میشکدا په نگا بیته وه...»

دیاره هه راسانییه که که پیشتر تووشی مرۆ بووی، له جیی مه ترسییه کی وریا ده کاته وه که سه ر و شوینی به دی نا کرئ، ئە ی شه رمین به م دواییانه تووشی هه راسانییه که نه هاتبوو؟ خو من زۆرم سه رنج دا بووی. یا تو بلایی کاره که م وای ئالۆزکابی، روالهت و هوئی راسته قانیی مه سه له که م لئ تیک چووی؟ دووریش نییه وایی، ئیمه، به ره ی دوکتۆران زۆر جارمان به و جۆره لئ ده فهومی.

شەرمىن سوۋدىكى چاكي لە ماۋەى حەسانەۋەكەى ۋەرگرت. رەنگ و پروى ھەرەتى جوانى و مېياپەتتى تى گەراپەۋە. بەلام شتى واى لى پرودا كە بەبىردا نەدەھات. لەپاش حەسانەۋەكە خەرىك بوو بەرەۋ قاۋشەكە بېروا لە پر سەرسوۋرپكى تووش بوو و ھېلنجى ھاتى.

دوكتۇرەكە بۇ ژورەكەى خۆى برد. لە پاش پشووئىكى چاك گوتى:

– ھەست بەئازارى كوئت دەكەى شەرمىن؟ خۇ ئەم جۆرە حالەتەنە...

– ھېشتا ھەر كچم، گەرەم. ئەم جۆرە گومانانە بۇ ئافرەت بەلاى سەرە.

– دەزانم، شەرمىن. دەزانم ئەمە بېزوۋ نىيە. من لە داۋىن پاكىيەكەت دالئىام. بەلام ئەم حالەتە، دەبى ھۆى راستەقانىم بۇ يەكلا كاتەۋە. ناكىرى بەھەردوۋ لامان ئەمە يەكلاى كەپنەۋە شەرمىن؟

– گەرەم، چى خۇت دەفەرموۋى و چۆنى بەچاك دەزانى ئاۋا دەكەم.

– چاكە تۇ چى وات لى دەكا ھەست بەسەرەخولى و دل ھەلشپوان بەكەى؟ ئەمە ناۋبەناۋ لە ترسان پرودەدا. ئەمە جۆرىكە لە ھەلاتن و خۇ لەپەنا بىانگە شارندنەۋەپەكە، لە بىانگەى نەخۇشى لەش كەمتر و پائىنرە.

– رەنگە لەبەر ئەۋەى، كە ۋەختى خۆى مۆتەكەپەكم دىتېى، لەۋ لادىيە تاپۆيەكەم لەخەنمدا دىت، بە شىرەكەى لە بەردى دەدا، خۆپنى بەكول دەتەقىيەۋە، خۆپن بەكفەكفىكى ماسىاۋەۋە بەلاكەنارى چكۆلە چكۆلەدا رىچكەى دەبەست، دەرژاپە ناۋ كىلگە توتتەۋە.

– كەۋاتا خۆپن؟ ديارە ھىچ مندال بوونىكىش بى خۆپن نابى، تى گەشىتم. چ دەلئى راکوئىزىيە قاۋشىكى دى؟ خۇ تۇ بۇ خۇت دەزانى چەند دۆستى دوكتۇر قەرىبى سەر بۇشىكى قاۋشى نەخۇشىى دلم. تاقىيەكى بەكەۋە، لەۋى

کار بکهی، لهوئ شتیکی تازه فیر دهبی.

– جا قهت ئو چاکه یه تم له بیر دهچئ گهورم، خوشکه کهم وا له دوا سالی
خویندن ده بیته وه، هر که بوو به فیرکار، له هر کوئییه ک گیرسایه وه، په نای
ده به می. ئه م رۆژانه چاک نیم.

مانگیکی له قاوشی نه خویشی دل لی به سه رچوو، هر به و دستویردهی
جارانی فییری هه موو شتی بوو. ژوور به ژوور دهچوو ژووری
به به ره خو هینانه وه. به لام سه رله نوئ خورپه و هه راسانییه که ی هه لی دایه وه.

– گهورم، ئیتر بۆ کاروباری نه خویشخانان ده ست ناده م، چم به به ره وه
نه ماوه. لیکم دایه وه، ده زانم چه ندیم پاشه که وت هه یه، ده توانم دوو مانگان به بی
کاری بمینمه وه، ئه و ئه گه ر ئامینه ی خوشکم لی بایه وه، ری و راست بۆ وی
ده گه رامه وه.

– به لی، تی ده گه م چاک تی ده گه م شه رمین.

– ده تۆ ودمیکی دیکه ییش بۆ مه ودا ی هه وتووی وهرگره، پزیشکی قاوشه که
ده تدا تی، ته له فونی بۆ ده که م. ده برۆ پشوویکی بۆ ده.

– بی سووده گهورم. ودمه که وه ک جاران به سه رده چئ و سه رله نوئ بۆ
خۆم ده گه ریمه وه سه رباری پيشووم. پیم ناخۆشه نارحه تت بکه م، گهورم.

– نا نا، شه رمین، تۆ وه ک یه کی له کیژه کانمی. من نه تیژه و تۆره و سۆره م
سه رله به ر کیژن. شانازی شیان پتیه ده که م. شانازی به تۆوه ییش ده که م.

له ژووره که چوو ده ری. به وه لام هینانه که ی باوکانه بوو، شتیکی، دلنایای و
شایای به خو بوونی پی به خشی.

له ریگه تووشی کاک ئیحسان هات. به خه مبارییه که وه سلاوی لی کرد:

– به نه خو شییه که ت ژۆر نارحه ت بووم، شه رمین، منیش وه ک تۆ نه خویش
که وتم. ئه وه دوو هه وتوو به ودمم ده بینی.

– بی وه ی بی، له نازار به دوور بی، به لام هه رچی منم، پیم وایه ژبانای من و
نه خویشخانه یان نه گوتوو.

- جیگه‌ی تۆ مال و حالئیکى به‌دلى خۆت و خیزانئیکى تازه‌یه، خیزانئیکى له‌سه‌ر بنچینه‌ی خۆشه‌ویستی رۆنرابی.

- کاک ئیحسان؟

- هەر هیچ ئومئیدى نییه، ته‌نانه‌ت، پاش ئه‌وه‌ی به‌سه‌ریشت هات و منیش به‌م حاله‌ گه‌یشتم.

- ده‌بى نه‌خۆشخانه به‌جى بیللم. کارى ئیره‌ کۆلۆلییه‌کم توش ده‌کا. له‌ تاو و توانم به‌ده‌ره.

- که‌واتا وهره، له‌گه‌ل دایکمدایکمه‌وه بن. زۆرت خۆش ده‌وئ.

- بمبه‌خشه، به‌خوات ده‌سپێرم. بۆ قاوش ده‌چم نیازم وایه‌ ودمئیکى تازه‌ وهرگرم.

ودمه‌ تازه‌که‌ بۆ شه‌رمین به‌خیر نه‌گه‌را. هه‌شتا هەر زۆرى ریک له‌ دیمه‌نى خوئین ده‌بووه‌وه. زۆرى لى دردۆنگ بوو. ژیان هیچ شیاوى ئه‌وه‌ نه‌بوو به‌وه‌ هه‌ست و خوسته‌ وه‌ک مه‌ودای بیرتیزانه‌وه به‌سه‌ر بېرى.

به‌دریژایی مه‌ودای ودمه‌که‌ی، نه‌خۆشخانه‌ی به‌جى ده‌هه‌شت. به‌و ناو شاره‌ گه‌وره‌ به‌ربلاوه‌ به‌سامه‌ ده‌که‌وت، له‌ فه‌رامۆشییه‌ک، له‌ ترووسکه‌ی ئومئیدى ده‌گه‌را. له‌ هه‌رجییه‌کی هه‌لۆیستابا برى سه‌رسه‌رى و هیچ و پووچى به‌دوده‌که‌وتن، هاوشانى ده‌هه‌ستان، به‌بیانگه‌ی به‌جوانی هه‌لدان و په‌سندانئیکى زۆب و دزیوه‌وه قسه‌ی هه‌ره‌ پیس و به‌توانج و ته‌شه‌ریان داویشتی و ده‌یانویست ده‌رکه‌ی قسه‌ له‌گه‌لداکردنى لى وه‌سه‌رپشت خه‌ن.

ئه‌ویش هەر هه‌نده‌ی بۆ ده‌کرا خۆی له‌ گه‌ریان لادا، به‌هه‌موو ئاورووئیکه‌وه، ره‌فتارى تیک نه‌ده‌دا، به‌رپى خۆیدا ده‌رۆیشت. هه‌رکه‌ ئیوارى داده‌هات ده‌گه‌راپه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی خۆی.

له‌سه‌ر دالانه‌که‌ بوو، هه‌ستی به‌وه‌ ده‌کرد بنمىجى ژووره‌که‌ ده‌ستئیکى پێوار ده‌یه‌ه‌ژینى و ها ئیستا ها نه‌ختئیکى دیکه‌ به‌سه‌ریدا ده‌ته‌پى و به‌بن خاک و خۆل ده‌که‌وئ.

دانیشت به کاوه خۆ دەستی به گریان کرد:

- خوايه چيم به سهر هات؟ بۆچی روو له ههر كوێ دهكهم، مۆتهكهى ترسم له دوو نابيتهوه؟

چيى به سه رهاتبوو؟ تارمايييه كهى شهوئى هاتبووه خهونى؟ جارێكى ديكهى هاتبووه خهون، به لām ئهوى ئهم جارهيان پياوێكى چاكي سهر و ردين سپى بوو. زۆر باوكانهى له گهه ل جولايهوه:

- تا ئيستايش ههر له شير دهترسى؟ خۆ نه شيرم ماوه و نه هيچ. كانى خوينى سوور و ئالى بهرد هه موو سپى هه لگه راون، وهك فرميسكى بى خهوش كه له ژير پيلووى سيحراوييه وه ريجكه ده به ستن ده چريسكينه وه. بگه رتوه بۆ ئهوئ شهرمين. به ههر لايه كدا ده رۆى تووتن به ژنه زه لāmى هه لى داوه، ته نيا كيلگه كهى باوكت نه بى. خه لف و نه مامه دار به روو به كيلگه كدا بلا بووه ته وه، خهريكه داى ده پۆشى، وهك پۆهه كه ژ و كنوانى دا پۆشيوه.

- باشه، تارمايييه پياوچا كه كه ده تهوئ ببى به هاريكارم له م تاك و ته نيايييه مدا؟

- من ههر هاريكارى خه لك بووم. هه ميشه دۆستى هه موو خه لكى ئه و گوندانه بووم. به دنيهاد و پياوخراب منيان كرد به مژده زمه يه كى به سام. - كه واتا، ده بى سالىكى ديكه يش چاوه رى بكه م. كه ئامينهى خوشكم لهوئ بوو به فيركار، ئه وساكه منيش ده گه ريمه وه بۆ گوند. ئاوه دانيان كردووه ته وه كه وره م؟

- به لى. ئيتير لاسامه و لافاو، وهك جار ان، راى نامالى.

- ده رۆمه وه گه وره م. به لām ده بى له پيشان له ترس رزگار بم.

- رزگار ده بى، جا له چى ده ترسى شه رمين؟

له ركان سه رى بادا و چه پۆكيكى به هه نيه ناسك و بيگه رده كه يدا كيشا. تينكى قزى خورماييى ته نكى پيدا شوڤر بوو بووه وه، ههر ده تگوت بلآسه ي ده مه و ئيوارانه. له وه لāmى پرسى يارى ميژده زمه كهى، شهوئى هاتبووه خهونى،

گوتی:

- شهرمین له چی دهرسی؟ جا به راستی من له چی دهرسیم خواجه،
دهبې له چی بترسیم؟ نهوهی پټویسته بیکه...
قهدهرئ بیرى کردهوه، چ پکا، به لام هیشتا پټی له کردنی شتئ تهواو
دانهگرتیوو.

بؤ سبهینى، چیشتانى، چوو بؤ ژووهکەى دوکتۆر کامیل. دۆستانه بهروویدا
گرژایهوه. نهویش فرمیتسک له چاویدا قهتیس مابوو.

- گهورهم ئیتر بهکه لکی ئیره نایهه، پشوو و هسانه وهیش هیچ دادیکم
نادا، دهمهوی برۆم، وا کاغهزم نووسیوه، تکام وایه لیمی قبول بفرموون.
دهمهوی دست له کار هه لگرم.

- دانیشه شهرمین، خه ریک بووم خۆم بانگت کهه. من له وه دانیام که تو
که لکی کارکردنت پټوه نه ماوه به لام نه که له هه موو جیکه یی، تو هیشتا له
هه رپهت و گوری لاوینیدای.

دووکه لکی جگه ره ی به با دا، بی نهوهی خوی هیچ بخاته دلایه وه، له
نه خشی دم و چاوه په شیوه که ی راما، پرسى:

- بروات به بهخت هه یه؟

- زۆریش گهورهم.

- که واتا ئەم جاره بهخت دهیهوی خزمهتیکى چاکتر به ژيانت پيشکيش
بکا، ده لئى چى؟

- دهربارى چى گهورهم؟

- دهرباره ی کاریکى تازه، خوش، رهعت، متمانه به ژيانت پيشکيش بکا،
ده لئى چى؟

- تى ناگهه گهورهم.

- کاریکم بؤ دۆزیویته وه پر به بالای خۆت و مووچه یه کی زیتريش. له جياتى

ئەو ھى خىزمەتتى سى نەخۇش بىكەي، خىزمەتتىكى كەسى دەكەي چەند بلىيى
دلاوا و پياوى چاكە. تەنيا مرويەكە.

- تەنيا مرويەكە؟

- پياويكە لە تەمەنى مندا و لە من بەدەولەت و سامانترە. وەختى خۆي
ساماننىكى زۆرى وەسەرىك ناوہ و بەھەللىشى وەسەر يەك ناوہ، بەرەنجى
شانى خۆي پىكىيەوہ ناوہ. ئەندازىارىكى ميعمارى بوو، مقاليش بوو، بەلام
رۆژگار دەستى خۆي لى وەشاندا.

- نەخۇشە گەرەم؟

- مېرۆيە، بەسەر كورسىيەوہ دەگەرئى. پياويكى جى بروايە و لەجىي
باوكتە، تا بلىيى دلاوا و بەبەزەيە. ئەگەر بلىم بەلاي مەوہ دۆستىكە ھەرگىز
بى ئەو ھەلناكەم راست دەكەم.

- پىئويستى بەخىزمەتى ئىنساننىكى ترە.

- خىزمەتى كچىكى چاكى وەك تۆ.

- باشە تا ئىستا كى خىزمەتى دەكرد، گەرەم؟

- ژنىكى دىكەي زۆر چاك خىزمەتى دەكرد، ھەر لەو رۆژەوہ تووشى ئەم
نىوہ مېرۆيىيە بوو پىنچ سالى خىشتى لە خىزمەت و چاودىرپىدا بۆ تەرخان
كرد، چونكە كورەكەي كە بۆ بەرازىل كۆچى كرىبوو زۆرى لى پارايەوہ
خىزمەتى بكا. ئەويش ھىچ بىيانوويەكى بەدەستەوہ نەما لەوئى بىئىتەوہ،
بەتايىبەت دواي ئەوہى كە ھەردوو كچەكانى گەرەنەوہ بۆ ئەوئى.

- لە كەيەوہ وا پىئويستى بە مەنە؟

- ھەتوويەك نابى. دويئى تەلەفۆنى بۆ كرىم، چووم بۆ كنى، ئەم كارەساتە
تازەي بۆ گىرەمەوہ. چا بوو بەختى ھىناي، ئەوا خوا تۆي بۆ رەخساندا،
خىزمەتى بىكەي.

دەلىيى چى؟

- ئەو راي چىيە؟

- له‌به‌رئ‌وه‌ی که به‌دۆستی خۆیم ده‌زانئ و زۆری متمانه پیمه، زۆری سوپاس کردم، گوتی ئه‌ویش ده‌بئ به کچی سئیه‌م.

- که‌واتا پیاوه‌که دوو کچی هه‌ن گه‌وره‌م.

- به‌ئئ، له مائیکی تر ده‌ژین. ئیوانیان له‌گه‌ل باوکیاندا خو‌ش نییه، به‌ده‌گمه‌ن دیده‌نیی ده‌که‌ن.

- به‌مال و می‌ردن؟

- به‌ئئ شوویان به‌دوو پیاوی به‌نامی‌ی خاوه‌ن کاروبار کردوو. کوری دۆستی کۆنن.

- قایلیم. سوپاس، جا که‌ی ده‌فه‌رمووی ده‌ست به‌کار به‌که‌م گه‌وره‌م؟

- دوا‌ی ده‌وام، ئه‌مرو، له‌گه‌ل خۆمتدا ده‌به‌م. جا ئیستا تو برۆ شمه‌که‌کانت خرکه‌وه، هئیشتا دوو سه‌عاتمان به‌ده‌سته‌وه ماوه.

- ئه‌ی له کار ده‌ست کیشانه‌وه‌که‌م؟

دوکتۆر کامیل گوتی:

- وا بزانه قبو‌ل کراوه، پئیشتر له‌گه‌ل کارگی‌ری نه‌خۆشخانه‌دا قسه‌م کردوو. تیم گه‌یاندوو که له چ حالیکی نیگه‌رانی و نار‌حه‌تیدای.

له دالانه‌که ئاودیو بوو و به‌ره‌و ژووره‌که‌ی وه‌رچه‌رخایه‌وه، له وه‌رچه‌رخانه‌وه‌دا ئیحسانی تووش هات، هه‌ر ده‌تگوت چاوه‌رپئی ده‌کرد.

- شه‌رمین؟

- ئیحسان؟ چۆنی، چاکی، چاتر دیاری.

- تویش شه‌رمین، تویش. قه‌تم وا به‌م جوانییه نه‌دیتووی تا ئیستا. ئه‌وه بو کوی ده‌چی؟

- وا خۆم کۆ ده‌که‌مه‌وه کار به‌جئ بئلم، ئیتر که‌لکی ئه‌وهم پئوه نه‌ماوه لئره بمینمه‌وه کاک ئیحسان، کار له‌م ناو خوین و ژان و ئازاره‌دا ره‌گ و ریشه‌ی ده‌رینام، ده‌بئ ئه‌وه‌نده‌ی به به‌رمه‌وه ماوه فریای که‌وم.

- جا بۇ كۆي شەرمىن؟
- ھا ئىستا دەست لەكار كېشانە ۋە كەم خىستە بەردەم كارگىر، دەگەر ئىمە ۋە .
- بۇ كۆي؟
- بىدەنگى و پەژارە بەجارى تەنگى پى ھەلچنى، لە يەككىنە ھەر پرسىيارەكەى
دووپاتە دەكردەۋە:
- بۇ كۆي دەگەر ئىمە ۋە شەرمىن؟ بۇ كۆي؟
- بۇ شارەكەى خۆم.
- بۇ شارەكەى خۆت؟
- ھەر كە گەر ئامە ۋە بە بەختە ۋە ھەرى ناو خىزان شاد و شوكور دەبمە ۋە
لەگەل پوورمدا، لەگەل ھەردو كورەكانىدا، كە لىيان دابرام ھىشتا ھەرزەكار
بوون. سوپاسى بەتەنگە ۋە ھاتنمت دەكەم.
- ئىحسان گەرۋى پى بوو لە گرىبان، فرمىسكەكانى لى بوون بە شتى
لەمەۋداى گويزان دەچوو. بەلادا ھات، چابوو خۆى بەدىۋارەكە گرتەۋە..
- منىش دەپرۆم.
- بۇ كۆي كاك ئىحسان؟
- بۇ دوور، بۇ جىگەيەكى دوور، زۆر دوور.
- بۇ كۆي؟
- بۇ بەرازىل شەرمىن. دايكم مىراتىيەكى بەركە ۋە توۋە بەبىردا نايە، نىۋەى
بۇ من داناۋە. دەپرۆم سالى لەۋى بەئاسوودەيى بژىم.
- ئاى كە شتى چاكە. ئىتر ھەست بەئازارى وىژدان ناكەم. خوا حافىز،
ھىۋادارم كە دەگەينەۋە يەك زۆر بە بەختە ۋە ھەرىت بىبىنمە ۋە.
- دەر كەى پىۋە دا. قەدەرى بە دۇشداماۋى ماپە ۋە.
- پەنجەرەكە نىگا ۋەك پشكۆ گەشاۋەكەى بەرەۋ دىمەنگەلى رادەدا لە
دىتنيان راھاتىۋو. تا چاۋ برى دەكرد خانوو و بەرەى تازه بوو و بەۋ كىلگە و

بِستارانانوهه بلآو بووبونوهه، به لآم قهراخ شارى تازه پهيدا بوو خهمل و رهوشى پى نههشتتوبون. پاشان بهئاگا هاتهوه، دهبى ج پكا؟ ژيان نهمهيه. له پيناوى وهدهستهپينانى شتيكى تازهدا، دهبى كونهيهكى لىي راهاتووين، لهدهست دهين، لى راهاتنيكى تارادهى لى وهپهن بوون.

تهماشاي كرد ئيحسان له دهركانهى نهخوشخانهكه پالى بهداريكهوه داوه جانتايهكى پى بوو ههچى شتى دلخوازي بوو تييدا بوو. چاوهپتى دوكتور كاميلي دهكرد، دهگهله خووى بيا بى كاره تازهكهى. له پر خه م داى گرت، بوچى نهو درويهى لهگهله ئيحسانى لاودا كرد. كورپه له پيش چاوى راوهستابوو، خووى به لكى دارهكهوه شوڤر كردبووهوه.

دوكتور له دوورهوه دهستى لى ههلهكاند، كيژه بهتاو چوو بو كنى. ههر هيندهى بلپى يهك و دوو له بهرچاو ون بوو، له پيچى مهيدانهكه، له چاوى ئيحسان ون بوو. كچه ههردوو چاوى پرپوون له فرميسك.

- شهرمين نهو كتيبى ستيههكهت بو هينا بام.

- كتيبى ستيهه؟

- نهوهى له ريزى ستيههدايه، بهلاى راستهوه.

شهرمين چوو كتيبىكهى هينا.

پياوه چهند لاپهريههكى له كتيبىكه نهمديو و نهوديو كرد، گوتى:

- رووناكى كزه، بهردهى پهنچهرهكانت نهختى ههلهديهتهوه. رووناكيههكى له ههپهتى لاويدا بهشى دهكردين نهوورۆ بهشمان ناك. سوپاس، خو نارمهههتم نهكردى؟

نهوهندهت شت لى داوا دهكهه وهپزم كردى.

- نا، مامه، نهى من بو ليرهم.

- چاوت له رووناكى بى چهند خوشه. بهراستى رووناكيى روژ جوانه. نهه كتيبى كونه. پياو خواخواوى نهوهپهتى شتيكى دهخوينتتهوه، جار له دواى

جاری بخوینیتته وه.

- ئەگەر چووینیتته دلّیه وه.

- ئەگەر پێویستی پێ بێ. من پێویستم پێیهتی، بۆیهی دهخوینمه وه.
ههرحهنده پێم وایه ناوهڕۆکه کهی گۆراوه. زانست هه میشه له گۆراندايه، زوو
زوو دهگۆرێ. ئەوهی ئەمڕۆ له کتیبیکیه وهی فێر ده بین زانستی سبهینێ
له بهریه کی هه لده وه شینیتته وه.

- وهکو خۆمان، مامه.

- به لێ وهکو خۆمان. خۆ به پێ لێ داگرتن نازاندی، داوای ئەو کتیبه
بکهم، که به تهک ئەم کتیبه وهیه.

پیاوه قه ده رێ به خویندنه وه وه خه ریک بوو. پاشان وازی له کتیبه که هینا و
کورسییه کهی به رهو په نجه ره که رادا.

- له م ته مه نه دا پێویستمان به زۆر شت ده بێ، چونکه جارن نه مانده توانی
هه موو شتی بکهین. پروناکی لاده چی سێبه ره که ل پروناکیدا ده بزوی.

- رهنگه له به ره ئەوه بێ، په رده کان رهنگیان تاله. گولوووک و خه تخه تۆکه ی
سووری به پێچ و لوولی چه ند جوانن، به لام رهنگ تالی، تاریکی...

- ئەگەر په رده کانت پێ ناخۆشه، چۆنت ئاره زوو لیه وای ده گۆرین.

- په رده تیی گیانی تۆم گه ره که، گه وره م. ئەگەر چه زیان لێ ده که ی چ قهیدی
هیه. با بمینیتته وه.

- خۆره که رۆیشت.

- پروناکییه که یشی له گه لدا کشایه وه.

- هیچ شتی، تا شتی نه با، ناکشیتته وه.

- شتیکیش به جی دیلی.

- تۆ کیژیکی زیره کی، من زۆر چه ز له زیره کیی ئافره ت ده که م. که واتا
خویندنه که ت له پۆلی پێنج به ولاره تی نه په راند.

- باری ژيان و گوزهرانه کهم وای ویست گهورهم. دایکم تووشی نهخوشی پشوسواری بوو بوو. زۆر به ئیش و ئازاره وهی دهگرت. باوکم ناچار بوو. یه کیکمان بکا به مامۆستای قوتابخانه، یا من، یا ئامینهی خوشکه چکۆله م.

- تۆیش وات پهسند کرد، خوشکه کهت بیی به فیکار.

- به ئی وام پهسند کرد، گهورهم. پیاوی تاین به تووره یییه وه زاری لیک نا و یه کراست ئاره وانه کورسییه کهی بنی به ره و درکه رادا.

- رووناک، ئهم جاره به تیشک و ئاورینگه وه دههاته ژووری.

- هه ر ده لئی په پووله یه. رووناک تا به تیشکتر بی، وایه.

- چونکه رووناک هه رچییه کمان واز لی بی ده مانداتی، گهورهم، بهش به حاللی من، خو هه ر هیچ نه بی شه بهنگ و تارمایی لی دوور ده خاته وه.

- شه بهنگ و تارمایی؟

- له رووناک هه لدین، به لام که دهنووم، چرا نه کوژتیمه وه، ههست به نارمه ته ده کهم.

- ئه منیش هه ر وهک تووم، به لام من له بهر نه و باری ژيانه ی تیدام پیوستیم به رووناک هه یه. ده لئی چی په رده کان به رهنگیکی جوانتر بکوړین؟

- مهیلی جه نابه، گهورهم. رهنگی هه لده بژیرم، له دادانه ودا، بهر رووناک زۆر نه گری.

- چۆن ده لئی، با وا بی.

- تۆیش له و ماوه یه دا، که من له په رده ی تازه ده گه ریم.

- ده توانم چاوه ری بکه م. له گه ل ئه وه بيشدا، چاک وایه، که ده چیه ده ری، ژنی باخه وانه که ناگادار کهی، لیم نزیک بی. نازانم به چاکی ناسیت؟ ئه گه رچی ناوه و هیش وشک و مونه، ئه وه له بهر هه ندیکه یه، هه ر له سه ره تای ژيانیه وه زۆری تالو کیشاوه. میرده کهی بیست سال له خو ی گهوره تر بوو. پاسه وانی دار و دهسته کی ئهم خانووه بوو که بناخه مان لی دا. که له خانووه که بووینه وه کردمان به باخه وان.

- هەر ئوھا .

- بە ئۆ ئوھا، بەم جوړه ئو ژوورهی له گه ل ههردوو ژووره چکۆلهکانیدا بۆ خۆی دروست کرد و له پيشان ويستی بيکا به زنجی، پاشان به گوپی کردم، ئو ژوورهی لی بنيات نا که ده بينی. ئه نجا چاو ه خانیکي دیکه شی بۆ منداله کانی لی زیده کرد. ههقی بوو. منداله کان له خه م پره خسيبوون.

- ژنه که خراپ نه بوو، گه ورم.

- خراپ نه بوو، به لام کولۆلی که شه قل و مؤرهی خۆی به دل و دهر وونی که سیکه وه نا، تا مردن کویر نابیته وه.

شه رمين ده پوژي ده بوو، خزمه تی پياوه ئيفليج ه که ی ده کرد. به ره به ره له گه ل ژيانه که راهات، تا و ناتاوئ هه لی بۆ هه لکه و تبا سه ريکی ژنه باخه وان ه که ی دهدا، له وسه ری باخه که وه ليی داده نيشتن، ده ستیان به قسان ده کرد. باخه وان ه که ی ش چ ئيش و کاری نه ده کرد، له ولاره هه ر خه ريکی ئو وه بوو په يتا په يتا مژ له کوته قه نه که ی بدا و دوو که ل به با دا. جار جار ئيش به داخه وه سه يری دار و دره خته کانی ده کرد و زۆری هه یف لی ده هاتن، که ئو به نه مامی ناشتن و ئیستا وا گه و ره بوون، که سی نيه که زاخيان کا. خاوه ن مائيش له وه تی له پی که و تبوو، ده ستی نه ده گه يشتنی.

ژووری پياوه، پان و به رين بوو. پر فه رش و رایه خ بوو. کتیبخانه که ی وا دانابوو، کورسیه چه ر خداره که ی به ره و خه و گایي راده دا و راده کشا، به سانایي ده يتوانی کتیبی لی ده ریڼی. کتیبه کان زۆر به دانسقه ريز کرابوون. هه مو هه لاوێرده ی ده ستی خۆی بوون. ده رکه ی ئاوده ست و سه رشۆرکه هه راوه که به لای ده سته راستیه وه بوو. ژووره که ی شه رمينيش رپک به ته ک ژووری پياوه که وه بوو. ئه ویش وه ک ژووری پياوه که پر فه رش و رایه خي چاک بوو. له چیی که م نه بوو. رهنگی له نيوان هه ردوو ژووره که دا هه بوو، پياوه هه ر کاتئ پیويستی به شتی هه با، له زهنگی دهدا. کيزه يش ئه مه ی، ته نانته له خرپه ی خه ويشدا با، له بهر گران نه بوو.

- ئەمىرۆكە زۆر دلخۆشى، شەرمىن؟
- ئەى چۆن، گەورەم. ئەمىرۆ نامەيەكم لە خوشكەكەمەو وەرگرت.
- ديارە خەبەرى خۆشى تىدايە.
- زۆرىش گەورەم. شوکور ئەمسال دەرچونەكەيشى دەردەستە. ئاواتەكەى باوكم بەجى دەھىنى. كىژە وەرزىرى لەو ناوچەيە دەبى بەمامۆستاي قوتابخانە.
- ئاي لەو خەبەرە خۆشە. ئىتر چىي تر؟
- باشە، دەرکەى ژيانىكى خۆستىرى لى دەكرىتەو.
- ئەى تۆ؟
- ئەى بى بەلا بى. گوايە ئەم ھەموو خىر و خۆشىيەى تىيدام، بەس نىيە.
- تۆ كچى چاكى. شەرمىن. من پىنج مانگ لەمەويپىش زانيم. تۆ كچى وا چاكى. ھىچ نەگۆراوى.
- شتى خۆرسك پتر دەمىنى، گەورەم.
- ئەو دەزانم، شەرمىن، بەلام تەنانەت شتى خۆرسكىش زۆر جار لە ژىر بارى ناچارىدا رىرەوى خۆى دەگۆرى. ئەتۆ ھەموو جارى، ئەتۆ ھەمىشە دەلىنى ئەم كىژە گوندىيەكم، چاكە بەبىرت نايە، جۇگەلەى چكۆلەچكۆلە مل لە گابەردان دەنن، چ دەكەن؟
- پىچ دەكەنەو، پىچ دەكەنەو، زىتر پىچ دەكەنەو.
- تا رىرەوى خۆيان دەدۆزنەو و دەتوانن پىيدا برون، رىژەويش لە ژىر بارى ناچارىدا دەگۆرى. تۆ ھەروا ئەووى بەشىكە لە لەشمان و ئەندامى ھەرە نرىكمان بەنموونە بىنەو.
- لە رووداوى كوتوپىدا وا دەبى يەكى لووتى دەبىرى، ئەتۆ خەلكى بى لووتى ديون، لووتى وات دىوہ نەكۆمابىتەو، من ئەندازىارى ميعمارى بووم، شەرمىن. زۆر لەوانەم ديون.

- هیندی جار، کار، هره شتی پیداوایستم له دست ددا .
- بهم زوانه وهلامی خوشکت ددهیهوه؟
- هر ئه وشهوهکه، گهرهم .
- ده ئه کلپله بهره، ئه قاسهیه بکهوه. دسهوارهیهک پارهی لی دهرینه .
- دسهواره پارهکی دهرینا، له پیشی دانا .
- پیاوکه سینهکی لی دهرکیشا، گوتی:
- ئه مای بهموژدانه بۆ بنیره .
- شهرمین دسهوارهکی لی وهرگرت. یهک، دوو، سی، چوار، دهستی بهژماردن کرد .
- ئه مه ئیکجار زوره. بهشیاری نازانم هه مووی وهرگرم. بی لهویش من بهپاره خزمهتت دهکم. ئه وهی دهیکه مزی لهبری وهردهگرم .
- ئه مه بۆ تویه، شهرمین. بهختت وای هینا، ئه وهنده پارهیهت بهدستهوه هات .
- بهلام...
- شتیکی بنهبر، بریارم لهسه ردا، هه زناکه م کیشهی لهسه ر بکری وچهند وچونی تیدابی. ئه وه چهند سالیسه، لهسه ر بریاریکی دابیتم، کهس هه لی نه داوه تی .
- سوپاس گهرهم. ئه تق منت کرد بهشتیکی بهنرخ. ترس و دیوه زمه م له کۆل بووه وه .
- ئه وه له بهر هه ندیکه یه، که ته واو پشتت به ژیان به ست و له نگه ری خۆت گرت. ژیان هه رچهند ناله بار و ناخۆشیش بی مرو ناچاره، ده بی به سه ری ببا .
- چهند له و پاره یه بۆ خوشکت دهنیری؟
- شتیکی که م، گهرهم .
- باشه، ئه وی دهمینته وه بۆ خۆت .

- بهائی، گه ورهه، نه گهر زوری بۆ بنیرم، رهنکه لیم به گومان بکهوئی و بیبری خراب بکاتهوه، له دلی خۆیدا بلئی، داخوا ئەم هه موو پارهیە لە کوئی هینابئی، وا مووچهیهکی کهمی بوو و نه بوو.

- تۆ زیرهکی.

- له وانی دهگه لیان ده ژیم، فێردهیم، جه نابت به و چهند مانگه بیر و هۆش و روحت به زۆر شت پارا و کردمه وه. زۆرت پی به خسته وهرم، گه ورهه. ویستم بپرسم؟

- بۆ ناپرسی، کئی پیتی لئ گرتووی؟ سه ره به سستی ته واوم داویتی. له سنووری شتی به چیدا هه موو شتی بلئی و بپرسه و بخوازه.

- له وهتی له م به هه شته ی ژیر سببه ره ی تۆدا نیشته وومه وه، هه موو شتی کم به گویره ی زهوق ریک خست، هۆله گه وره که، ژووری نانخواردن، میزی بلیارده که، به لام ژووره درێژه که ی به سه ر باخچه که دا ده روانی، هه ر وه ک خۆی چۆن، پتیه دراوه، هه روا پتیه دراوه، ئەئ هه ویش نه خستی پتیه سستی به ریکخستن نییه؟

- بیکومان. به لام ئەمه کرده نییە و نا کړئ.

- لیم مه گره، بۆچی گوایه؟

- چونکه کاریکی زهحمه ته. نه ک هه ر کچی، یا ژنی، ده کچ و ژنیش پتیه ماندوو ده بی.

- گوایه ئەوهنده داغان و ناریکوپنیکه؟

- زۆر، له وهیش خراتر.

- بی زهحمه ت ده توانم کلپه که ی وه رگرم؟

- ده بی چه وتووێکی ته واو پتیه بگلی.

- جا له وه هاسانتر هه یه، گه ورهه، به لام یانی چی وا به و رهنکه پشتگوئی خراوه؟

- چونکه ژووری هونرمه‌ندیکه، ژووری ئەو کورپه‌یه، نهختی له‌مه‌وپیشت باسم بۆ کردی. ژۆرم پێ ناخۆشه له‌گه‌لم ناژی، که سه‌رئیکیشم لێ دهدا ژۆر نامپێتته‌وه.

- له‌ دوور ده‌ژی.

- له‌ جیگه‌یی که هه‌رگیز به‌بیرتدا نایه. ئەویش سه‌باره‌ت به‌دایکی، که هه‌ر له‌ منداڵییه‌وه که‌وتبووه سه‌ر که‌لکه‌له‌ی ئەوه، کورپه‌که‌ی هونرمه‌نده و به‌ به‌هره‌یه. پۆژۆی دێی کاری هونرمه‌ندانه‌ی له‌ دنیا به‌ده‌ری وای لێ ده‌وه‌شیتته‌وه مه‌پرسه. دایکه‌که‌ی ئەم خولیا به‌ی له‌ مێشکیدا چه‌سپاند.

- جا به‌راستی هه‌ر خولیا و که‌لکه‌له‌ بوو و چیی تر؟

- شتیکی راستی تێدایه. دایکی خاوه‌ن به‌هره‌ بوو له‌ نیگارکێشیدا، به‌لام ژیا‌نی خۆش و که‌ش و فش و هه‌یت و هووت و به‌ده‌ده‌به‌ی سه‌روه‌ت، به‌هره‌گیری لێ ساندوه‌وه و ئەو ئه‌رکه‌ی له‌ ئەستۆی کورپه‌ تاقانه‌که‌ی، دوا به‌ش و که‌رمه‌که‌ی خوا، خست... هه‌رچی به‌که‌ی له‌ که‌س و کاری به‌میرات بۆ مابوووه، بۆ کورپه‌ی به‌جی هێشت و ئیدی خه‌می ده‌ستکورتی و هه‌ژاری دوا پۆژۆی له‌ مل که‌وت.

کاتی فرۆکه‌که‌ به‌ربوووه و دایکه‌ له‌ فرۆکه‌خانه‌یه‌ک له‌ فرۆکه‌خانه‌کانی ئەوروپا مرد، کورپه‌ به‌سزما‌ن بۆ خۆی تووشی مێشک هه‌ژان بوو و منیش ئاوا وه‌ک ده‌بینی، بۆ خۆم مجرۆ بووم و هه‌یج بژیشکی چاری نه‌کردم.

ئینجا کورپه‌ بانه و بارگه‌ی بۆ پێچا به‌وه، لێی دا پۆشیت. گوتی ئەو باره هونرمه‌ریه‌ی دایکی له‌ ئەستۆی خستبووه ده‌بێ به‌جی به‌ئینی. ده‌بێ ببێ به هونرمه‌ندیکی گه‌وره و به‌ناوبانگی وا مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ یادگاری دایکی بوه‌شیتته‌وه. شار به‌شار گه‌را، ئەم ولاتی کرد، ئەو ولاتی کرد، وه‌ک بۆ خۆی ده‌یگوت، له‌ سرشتیکی راسته‌قانی ده‌گه‌را، کاریکی هێنده گه‌وره‌ی لێ هه‌لازنی هه‌تا هه‌تایه‌ میژوو په‌سنی بدا.

- نامه‌شت بۆ ده‌نووسی؟

- جارجاره کارتیکم بهماچیکهوه بۆ دهنیرئ، بهوهدا دهزانم هەر ماوه و بهخورداره.

- کهواتا پتویسته ژورهکهی بۆ رێک خەم، بهشکو هاتهوه.

- هاكا هاتهوه. ههربینا بهسهريدا داین و گهرايهوه، ئەو ژورهيش وهنهبی هەر ژوروی نووستنی بی و بهس، ژوروی نیگارکیشیشییتی، بیبینی ههروا سهرت سوپدهمینی، له لاینی بۆیه و تابلۆ و داو و دهرمانه، له لاینی نهخشهیی تابلۆی وایه بۆ تهواوکردن دهست نادا.

- جا لهبهه ههندي، زۆر حهزدهکههم ئەو ژوره ببینم و ئەوهندی پتویسته لهگهڵی خهريک بم. لیشتهوه دوور نابم.

- چاکه.

دهستی لهبن بالیفهکهی راکرد، ئالقهیهکی دهرینا، تاكه کلیلیکی پتوه بوو، گوتی:

- ئەوه کلیلهکهیه بهلام ههقی ئەوهت نییه هیچ له جیی خۆی بگۆری. کارهکه ورده و بیرى تیژی دهوئ. وا چاکه له سبهینتیرا دهست پئ بکهی.

شهرمین کلیلهکهی له بهریکی هاویشت، ئەوجا پاش ئەوهی پیاوهکه کورسییه چهرخدارهکهی له پاین تهختهکهوهی بهجی هیشت و له سهه جیگهکهی راکشا، شهرمین چوهوه ژورهکهی خۆی.

کلیلهکه هەر که جاری دووهم خولگی خوارد و نهخوارد، شهرمین بهئهسپایییهکهوه پالی بهدهرکهوهنا، سهبرتیکی نیو ژورهکهی کرد.

پهردهکان بهسهه هەر ههشت پهنجهههکاندا دادرابوونهوه. تاریکایی شمهکی نیو ژورهکهی وا شاردهبووهوه، له ناسینهوه نهدهاتن، پری دانئ بهکه بهکه پهردهکانی ههلايهوه. نهختیکیش زهحمهتی پتوه کیشا. پهردهکان بهیهکهوه گری درابوون و تهواو پتکهوه چهسپیندرابوون.

رووناکیی رۆژ له پهنجهرانرا فیچقهی کرد و رهنگ و رووی ههمووستی ئاشکرا بوو، ژورهکه ژوریتی خواسایی نهختی درۆژوکه بوو. بهو نهخته

دریژییهی وهک دالانی دهچوو. ئەو شمه‌کانه‌ی تیدایا بوون، هه‌مه‌ جوړ بوون. هه‌ریه‌که له‌بابه‌تی بوون. له‌ ژوور نه‌دهچوو. هه‌ر ده‌تگوت کوتومت ئەشکه‌وتی جروجانه‌وهر و شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه.

چهند سه‌پایه‌کی نیگارکی‌شی تیدایوون، هه‌ندیکیان نیگاری شتی وابوون پیایان به‌پیکه‌نین دینا. سه‌ر زه‌وییه‌که، سه‌ر میزه‌ درێژه‌که پر بوو له‌ فرچه و رهنگ و بۆیه و قه‌لهم و په‌ره‌کاغزی شروهوری له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که‌کراو.

که‌واتا ئەمه‌یه نه‌خش و نیگار. پیاوهر رای سپاردبوو، ده‌ست له‌ هیچ نه‌دا و هیچ له‌ جیی خۆی رانه‌گوێزیت. وا دیاره ئەم پیاوهر ده‌زانێ چی کورپه‌ توهره ده‌کا و جیی پێ خۆشه و جیی پێ ناخۆشه، ئەو هه‌ر هینده‌ی له‌سه‌ره‌ تۆز و گه‌ردی شمه‌که‌کان داته‌کینێ. تۆز و گه‌رد نه‌بوو، هه‌رچی هه‌بوو نه‌بوو له‌و ژوورده‌دا، به‌ بار لێی نیشتبوو. ئەوجا با زه‌وییه‌که بمالێ و په‌رده‌کان داته‌کینێ. ئیدی ده‌ستی به‌کار کرد.

ده‌یویست زوو لێ بێته‌وه. نه‌ده‌کرا ئاغا ئیفلیجه‌که‌ی به‌جێ بێلێ. ته‌نیا بوو. کاره‌که زۆری نه‌برد. هه‌ر له‌گه‌ل لێ بووه‌وه و لێ نه‌بووه‌وه ته‌ماشای کرد. ده‌رکیکی نیوه‌ به‌تاک له‌وسه‌ری ژوورده‌که‌وه دیاره. له‌ویوه‌ چووهر ژوورده‌ره، نواری ته‌ختیکی به‌رین داندراوه، خوین و پێخه‌ویکی نه‌رم و نیانی له‌سه‌ره. په‌نجه‌ره‌یه‌کیش به‌سه‌ر باخچه‌ گه‌وره‌ پشتگوێ خراوه‌که‌دا ده‌روانی.

– که‌واتا ئەمه‌ ژووری نووستنه‌که‌یه‌تی.

پادیویه‌ک، ریکۆرده‌ریک، چهند کتیب و وینه و نیگار و په‌روازیکی نه‌خش له‌سه‌ر هه‌لکه‌ندراو و ده‌فریکی بلووری، که‌ هیندێ توێکلی میوه‌ی کۆنی پێوه لکابوو، له‌سه‌ر میزیکی خنجیلانه داندرابوون.

په‌تویه‌کی ئەستووری خویش له‌ پاین ته‌خته‌که‌وه که‌وتبوو، له‌وه‌ ده‌چوو ئەوی له‌وێ نووستی، له‌پ له‌خه‌و راپه‌نێ، شه‌قیکی له‌ پێخه‌وه‌کان هه‌لدا، په‌تۆکه که‌وتبێته‌ خوار. هه‌ر له‌خۆرا وه‌ک بلی به‌زه‌ی به‌خاوه‌ن ژوورده‌که‌دا هاته‌وه. خۆ وه‌نه‌بێ بیشیناسی، به‌لام به‌و رهنگه‌ی ئەو وا خه‌مناکه‌یه‌ی بیر لێ

کردبووهوه، دیاره بهزه‌ی بۆ ده‌بزووت. هه‌رچی چه‌رچه‌فی سه‌ر ته‌خته‌که‌یش بوو، وه‌ک ناوه‌ندی بالیفه‌ شینه‌که‌ی سه‌ری چلکن بوو.

خۆی به‌خاوی‌نکردنه‌وه و خه‌رکردنه‌وه‌ی ئەم ژووره‌وه زیتەر ماندوو کرد. هینده‌ی ریکوپیک خه‌رکرده‌وه، ده‌نگوت وه‌تاغی ئوتیلی گرانبا‌یییه. شه‌رمین هه‌ر له‌ نه‌خۆشخانه‌را فیره‌ خه‌مه‌تیک‌ی زۆر بووبوو.

تۆیکله‌ میوه‌کانی خه‌رکرده‌وه، چه‌رچه‌ف و به‌رگه‌ بالیفه‌که‌ی له‌گه‌ڵ تۆیکله‌ میوه‌کاندا هه‌لگرت، له‌ ژووره‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت. کاره‌کانی هه‌ممو، به‌دلی خۆی جیبه‌جی کرد. له‌ هاتنه‌ده‌ره‌وه‌دا بوو، ده‌رکه‌یه‌کی داخراوی به‌رچاوی که‌وت.

ده‌ستیک‌ی پێوه‌ نا، نه‌ختی به‌زه‌مه‌ت کرایه‌وه. ته‌ماشای کرد سه‌ر شه‌ژورک‌یک‌ی پان و به‌رینی تیدایه، له‌به‌ر رووناکی‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ هیندی ئامیری کاره‌با‌یی چا لینان و چیشته‌ لینان و سه‌پای کاره‌با‌یی دیاربوون. سه‌ر شه‌ژورکه‌که‌ ئاوده‌سته‌خانه‌ی تیدابوو، بانیه‌یه‌کی په‌مه‌یی تیدا بوو. ره‌فه‌یه‌کی خنجیلانه‌ی شووشه‌ به‌دیواره‌که‌وه‌ بوو، تاخمی ریش تاشین و شووشه‌ کۆلۆنیا و ئه‌و جۆره‌ شتانه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بوون.

که‌واتا ئیروکانه‌ جیگه‌ی هه‌ممو شتیکن، جیگه‌ی کاره، وه‌تاغی نووستنه، ئاوده‌سته، سه‌ر شه‌ژورکه‌، هه‌رچی پیداو‌یستی ئینسانیک‌ی شارستانی سه‌لت و قولت، قاچاخ، لیقه‌وماو هه‌یه. تیدایه.

پیاوه‌که‌ ته‌واو وه‌ره‌ز بووبوو، گوئی.

– ئه‌وه‌ گه‌راپته‌وه، سه‌ر و رووت به‌جاری تۆزای بووه. ده‌مزانی زۆر پێوه ماندوو ده‌بی. ئه‌وه‌ جیبه‌ پیت؟

– چه‌رچه‌ف و به‌رگه‌ بالیفه‌که‌یه‌ گه‌وره‌م، زۆر چلکن. خۆ ده‌بینی چه‌ند چلکن. گوتم به‌شکو‌یه‌ک دوو ئاراویکیان بگرمه‌وه. بیانشووم. دالان و ژووره‌که‌م وا خاوی‌ن کرده‌وه، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ ده‌شی کیژه‌ میریک‌ی لی دانیشی.

– یا میری.

– به‌لی ئیستا زۆر له‌باره‌ بۆ میری.

- ئەگەر ھات و میرەكەيش ھونەرمەند بوو. چى زىتەر سەرنجى پراكىشاي لە
 نىوئەو ھەموو تابلۇ و نىگاراندەدا شەرمىن؟
 - سىنگ و مەمك گورەم. بمبەخشە.
 - سىنگ و مەمكى چى؟ تى ناگەم.
 - سىيەكى تابلۇ و سكىچەكان سىنگ و مەمكى چكۆلە چكۆلەن. چەند
 جارى وەخت بوو زەندەقم بچى كە سىنگ و مەمكى پروتى بى سەرم دىت. وا
 ديارە، لە لەش و لارى ئافرەتدا، لەو بەشەى پتر بەتەنگ چى دىيەوہى
 نەھاتووہ. بمبەخشە. خۆت لىت پرسىم، بۆيە بەو راشكاوييەم وەلام دايئەوہ.
 - لە شتىك بەناگا ھىنام، لى بى ناگا بووم. لە مىژە نەچوو مەتە ژوورەوہ،
 بزنام چى تىدايە.
 كابرە ھەناسەيەكى ساردى ھەلكىشا:
 - دايكى سىنگ و مەمكىكى ئاوەدانى ھەبوو، ھىشتا تەمەنى چل سال بوو،
 كەچى لە ئىستاي تۆ دەچوو.
 - مندالى چاك و لەبار دايك و باوكى خۇيان خۆش دەوئ.
 - منى زۆر بەدل بوو، شەرمىن، بەلام دايكى زۆر خۆش دەويست. ھەموو
 خۆشەويستىيەكەى بەر دايكى كەوتىوو.
 - ھىندى كور ھەر بەمندالى دەمىننەوہ.
 - كە يەككىيان بۆ برەخسى بەسىنگ و مەمكى پر شىر و خۆشەويستى و
 گەرم و گورى گۆشيان كا، ئەو گەرم و گورىيەى بۆ ئەوان لە شىر بە بەھاترە.
 دەبرۆ دەى، پىويستەم بەھىچ نىيە.
 ئىوارە چەرچەفەكە و بەرگە بالىفەكە ھىشك بوونەوہ، چووہ ژوورەوہ بۆ ناو
 دىوہخانە چۆلەكە.
 ھىشتا رۆژگار نووزەيەكى تىدا ما بوو. دنيا زۆر تاريك نەبوو. وپراى
 ئەوہش واى بەچاك زانى چراكە ھەلكا.

رووناکیی گەش لە ھەموو لایەکەو دەریپەری، شوێنەکە ی پڕ کرد، ئەو ناوھ سامتیکی رۆحانیی تێ گەرا. دەتگوت خاوەنەکە ی لە جێگە یەکی دوورەو ە بەسەریدا دەروانی.

لەسەرەخۆ چوو، پەردەکانی ھەلکشاند، ھیندە ی دیکە کپی ئەو ناوھ ی داگرت. ئەوجا لەپاش ئەو ی چەرخەکە ی بەسەر دۆشەکە کە دا داداپەو ە و بالینەکە ی لە بەرگە خاوینەکە ی ھەلکێشایەو ە، پشوو یەکی رەحەتی ی دا.

نەیزانی بە چ نیازیکەو ە لەسەر جێگە کە راکشا و سەری لەسەر سەری نەرم و نیانە کە دانا. قەدەر ئ بەپەشو کاوی یەو ە خەیا لی خو شکە لە خو شکە لە بریدیەو ە. دەم و چاوی بەگەوالە ی قژی سووری ھەلگرا و دا پۆشی. سەر لەنو ئ نو قمی نیو خون و خەیا ل بوو ەو ە.

– تابلۆ یەکم، لەوانە ی سینگ و مەمکیان تیدا نیگار کێشاو ە، بۆ بی نی. لەبەر رووناکییە کە ھەرە چاکیان ھەلاو ێرە.

پیاو ە لەسەر جێگە کە ی تەواو کە شەنگ و خەمناک دیار بوو.

بەوردی چاویکی بە تابلۆ کە دا گێرا.

– کەم و کورتی نییە، شەرمین. لە رووی ھونەر ەو ە زۆر تەواو ە.

– بەلام نازانم بۆ سەری پتو ە نییە؟

– سەر، بە دەم و چاو ەو ە یە، رەنگە نە یویستی بۆ دەم و چاوی ئاشکرا کا. رەنگە ھەر لەبەر ریز لێگرتن و قەدرزانیی خاوەنە کە ی بوو ی.

ئاخیکی ھەلکێشا، وەک بگری، گوتی.

– کێ دەزانی. نازکێشان و بەناز و نووز بە خێوکردن نە خو شیی سەیر سەیری لی دەکەو یتەو ە.

کە زانی شەرمین رەنگە لەو ئیشارەتە تێ نەگە یشتی گوتی:

– رەنگە سینگ و مەمکی دایکی بەدڵ ەو ە چوو ی. زۆر دەچوو ە ژوورە کە ی، بەسەعات لەو ئ دەمایەو ە، ھەل ە و کەم و کورییەکانی پی چا دەکرد. دە یگوت، ئەمە ھەل ە یە، ئەو ە وا دەبی، ئەمە وا ...

- بەراستی دایکی چاک بووه وا دیاره گهرهم.
- خوا لئی خوش بی. که زور له ژوروهووه دهمایهوه دههمپرسی:
- ئەوه چیه، خو کورهکه مندالۆچکه نییه. ئەویش دهیگوت:
- بەلێ هیشتا له نیگارکیشاندا مندالۆچکه و گاگۆلکی دهکا، وازی لێ
ناهیتم تا وەسەر پێ دهکەوی. که پێرۆکه و وەرۆپکه بوو ههنگی له خهم
دهرخسێ.

ئەتۆ پیت وایه چیه، شهرمین؟ خو تۆ کیژیکی زیرهکی؟

- مه بهستت چیه گهرهم؟

- ئەو پێوهندییه کرژ و ئالۆزه ی دایک؟

- ئەدی هه موو دایکی وا نییه، گهرهم؟

- نه خێر، ئەو دایکیکی جیاواز بوو. دایکیکی تایبەت بوو. لهو برۆایه دام، که
زور جار له ژوروهکهیدا دهمایهوه.

شهرمین مچورکیکی به له شدا هات، دهتگوت له گۆماویکی شهخته به ندیان
هاویشت به رووتی، ئاگای له خوێ نه بوو، قیژاندی:

- شتی وا چون دهبی، شتی وا ناشی و ناکری گهرهم، قهت نابێ.

- چی نابێ شهرمین؟ ئەگەر دایکه که جوړیکی تایبەت بی، سهیر و
سه مه رهیبی له چدایه، پێ خراب نه بووه له بهردهم کوره کهیدا وهک مۆدیل
بوهستی.

- ئەیه رۆ، به سینگ و مه مکی رووتهوه. هەر هیچ هیچی له بهردا نه بی.

- رهنگه، ئەی تۆ هیچ تابلۆی به ناویانگی وات نه دیون، نیگارکیشه کانیان
دایک و خوشکی خوێان به رووت و قووتی نیگارکیشابن. ئەوهی له جیهانی
هه لکه و تدا سهیر و سه مه رهیه له جیهانی واندا شتیکی دیکه یه. جیهانه که ی
ئیمه سروشت، جیهانی سروشته. ژیانیش دهره تانیکه بهو، رووبه رووی
سروشت و پێداویستی به کانیان دین. هه رچی ئەوان خوێان جیهان بۆ خوێان

دهگورځين. جا له بهر نه وهی که نهو جيهانانه به های نوځباويان پځويسته، زور جار به ټاکار و رځفتار ټکی پيرورځيان دوزانين، تخوب دهبه زځين و که لځنيان ټي دهخن.

- گوتت لاجاوخانه که ټامادهيه؟

- به ټي گهورهم. ټاماده و تهياره.

- چاکه، رهنکه به مزووانه بگه رځته وه. بهو کارته پيدا له م دوايييه دا نارديووه، روونه. له ټيسپانياوهی نارديووه.

- په ټويه کی دیکه ت پځمدا دابا. وا ههست ده که م ټه مشه و سارد بي.

- راست دهفه رمووی، گهورهم. سوځاکه هه لکه م.

- هځشتا ناو ژووره که له باره بځ من، به لام چاتر وايه هه موو په رده کان داديه وه.

که له دادانه وهی هه موو په رده کان بووه وه په ټويه کی دیکه پيدا دا و هه روا، زور دوور نا، له به رده ميذا دانځشت.

- رهنکه نه مشه و بيته وه.

- خوا دوزانځي.

- هځندځ جار سوځسهی شتي ده که ی، له حهوت ټيقليمه وه بي، دلټ خه بهر ددها. وا بزانه م مشه و له وانه يه بگه رځته وه.

- دياره زوري به تاسه وهی، هه قځشته.

- سوځاست ده که م. ژووره کانت بځ ټاماده کرد. به راستی لويکه شياوی به ته ننگه وه هاتنه. وه سيه ټيکی تالم له دايکيه وه بځ هه لگرتوه.

دهستی درځځ کرد، کليلی قاسه که ی دهرځنا، گوتی:

- قاسه که بکه وه، له چيني خواروه قوتوويي چکولنه ی ټاسن هه يه.

قوتووه که ی هځنا به کليلي ټيکی چکولانه کرديه وه.

- ده ته وي چاويکی پيدا بگځري، شه رمين؟ من جار جار شتي وا ده که م،

بیرهوهرى زۆر بههيزه، هيزى له كيشدا نيبه. شهرمىن نوارييه نيو قوتووهكه.

- ههريههكى تيدايه دهچريسكيتوه، گهورهه.

- خشل و زيرهكانيهتى. ئەوانهى بهميرات بۆ ماونهوه ئەمانه ئەو شتانهن كه له گهشت و گهراى ئەوروپايدا بۆى ماونهوه و كړيونى.

بارى ئەم ميراتييه بهكۆلى منهويه. وهسيهتى بۆ كردم ئەمانه ههموويان بدهم به بووكهكهى، به ژنهكهى عهدنانى كورى، ههريهه جارئكى بهسهفهه دهچوو ئەم وهسيهتهى لى دووپات دهكردهوه. دوا جارى ئەوهبوو كه له فرۆكه كهوته خوار و بهسوتناوى مرد.

پياوه قوتووهكهى داخستهوه و كليلى دايهوه، گوتى:

- ئەوجا له جيگهكهى خۆى دانئوه. سوياست دهكهه.

- دلم بهو كارهت خووش بوو. ئاى بۆ ئيمهى سووكهلهى شل و شاو كه دلمان بهم بهردانه خووش دهبۆ.

شهرمىن كليلى قاسهكهى بۆ گهراندهوه، چوووه سهه كوسيههكهى بهرانبههري دانيشتهوه.

- ئەگهه ئەم كوره بهداويكهوه بوايه، ههزى له ژنى كردبا و هانيباى ئەمنيش، ئەم بارهه له كۆل دهبووهوه.

- ئەى ئەگهه بهداوهوه نهبوو؟

- نهبوو؟ منيش، ئەمجاره ئەگهه هاتهوه، ميراتييهكانى دايقى ددهمى دهلئيم بيانبا بۆ بانقى لهويى بخهويئى، تا ژن دئنى. كه ژنى هئنا بيانكا بهديارىيى دهستى بۆ ژنهكهى. دهترسم بمرم، ئەم شتانه دهست ئەو دوو چهتيوه چاوقايمانه بكهون، بى بهشى كهه. بۆ خووت دهزانى ئەمانه خهلاتى شهخسين و بهتاييهت هى ئەون.

- پهككو لهو دايقى چاكه.

- لهو ژنه چاكه. پياوه له كارى خوا سههري سوپدهمئى. نازانم بۆچى خوا لهه بابتهه جوانه، له ههموو شتئىكدا، زۆر دروست ناكاه؟ له دم و چاودا له

سینگ و مەمکدا، لە زیرەکی و ئاوەزدا .

- وا بارانیش دەستی پێ کرد .

- کە داواى پەتۆیەکی دیکەم کرد هەستم کرد دەبارێ . سوپاست دەکەم .

شەرمین هەستا نوێنی دیکەى بەسەردا دا . چراکەى کوژاندهوه . چراپەکی چکۆلەى هێشتەوه . چوووه بۆ ژوورەکەى خۆى .

- بارانەکە تەواو خۆشى کرد . ئەمرۆ تەنوکى نەبارى . ئەوەتا رۆژیش وا هەلات و سامائیکى خۆشه ، گەواله هەورێ چیبە بەئاسمانەوه نییە . هەزەکەى با کورسییەکەت بۆ باژۆمە نێو باخچەکە .

- نا ، هەز دەکەم هەر وا لێرە بمینمەوه . هەوتووێهەکی خشته بارانە ، دنیا هەموو تەر و تووشییە .

- راست دەفەرمووی .

- سوپا کارەباییەکە هەلکە ، ئافەرىن پێشەسازى ، هونەر زۆر شتى هینایە گۆرێ لە ژياندا . ئەوەتا سوپایان وەک ئاگردان دروست کردوووه . کى دەتوانى بلێ ئەو ئەسکلانەى کاژێ مشکیان گرتوووه ، کوتومت ئەسکلێ راستەقەنى نین .

- گەرم و گورپی و جوانی . ئای لەو خۆشییەى لە نرخ نایە .

- دەبێ ئەوه بەپرواوه بزانی . جا لە خۆشەویستی بەولاه هەیهە بتوانى ئەو دوو شتە بۆ مرۆ دابین بکا ؟ گەرم و گورپی و جوانی هەر خۆشەویستی دەتوانى بیانبەخشى .

- ئای کە راست دەفەرمووی ، لە گوند مانگایە کمان هەبوو ، نەختى لەمەوپێش بۆم گێراپتەوه ، عەیبەکەى هەر ئەوهبوو گۆرەکەى ، بەمردویتی دەبوو . جا چەند بەتوان و گورپیش بوو ، دەتگوت گای بنهیه . شیریکى زۆرى دەدا ، پێى خەنى بووبوون ، زۆرم خۆش دەویست ، رەنگە ئەویش منى زۆر خۆش ویستبێ ، چونکە هەر لەگەڵ دەستم دەدایە گوانى و نەدەدایە هەرچى تێدا بوو ، خۆش دایدەدایە نێو دەفرێ . زۆرم پێ جوان بوو ، ژیکە لە بوو . لە

سەرلەبەرى مانگای سەر دنیایتیم بەجوانتر و ژیکەلانهتر دەزانی. بەئێ راست دەفەرمووی گەرەم، گەرم و گورپی و جوانی هەر لە خۆشەویستی دەکەوتتەوه، تەنانەت کە شتیکت خۆش ویست با لە چاویەکی دیکەشەوه جوان نەیبی بەلام لە چاوی تۆوه جوانە.

پیاوه، ئەفسانەیهکی خۆشی، لەمەر خۆشەویستی ولاتی جندۆکان بۆ گێراییهوه، زۆری خایاند، ئیدی شەوگار باروبنەئێ خستبوو، چوارمێردەکی لەسەر تەختی پاتشایەتی رۆنیشتیوو.

- گویت لێهە شەرمین؟

- لە چی گەرەم؟

- لە دەرکە دەدرئ.

- بزانی کێیه.

- ئاگات لە خۆبێ، پێرەوهکە، چاکانی هەموو پێکە. هەر دەستی بەدوگمەکەدا بنێ، هەموو پێ دەبن. ئەمن دۆست و برادەریشم زۆر نین، بەلام دەشبێ بزانی.

- شەرمین دەرکەیی کردەوه، روانی لاویکی کەلەگەتی دارودەستە ناسک، بەجانتایەکی قورسەوه، راپوستاوه دە بنیدا چرکەیی دێ، پیشوازیی لێ کرد. ئۆتۆمبیلەکەیی لە کن شوستەکە وەستابوو. چوو، دەرگاکی پێوه دا.

- بەداخهوه، وام زانی مائی خۆتانه... باوکت، زۆرت بەمەراقهوه بوو. دا دەئێو جانتایەم وئێ دە، با یارییەت بەدم.

- نا، نا... جانتاکە پرە، هەر بەوهدا رادەگەیشتم، بیکەمەوه، ببیشکن. سەد جاریان پشکنی. هەرچی تێدایە تێک و لێکیان ناوه.

شەرمین بەخۆشی خۆشییەوه هەرایی کرد:

- خەبەرێکی خۆش گەرەم، مزگینیم دەیی.

- چاومنۆری گەرەنهوهی بووم.

- ئەرئى وەللا گەرماھو، باوھ گيان.

- دە وپروھتر وەرھ.

- باو و كور بەگەرماھو دەستيان لە ملی يەك کرد.

- ئەوھ شەرمنە، كورم، بيناسە. شەرمنی كچی جوامپەر عەبدوللا. ئەوھ چەند مانگى دەبى، ئەو چاوپریم دەكا. كیژىكى نەدیو و نەناسیو ئەوھ دەكا، كەچی ھەردوو خوشكەكانت كە لە خوینی خوئن، پیاویكى كەنەفت و كەفتەكار پشتگوئى دەخەن. ئەوسا كە مردیشم، وەرھ سەیری شەروشوپیان لەسەر میراتییەكەم. ئە لێرە، لەسەر لیواری تەختەكە دانیشە. بۆنىكت لى دى ھەرگیز لە بیر ناكړی.

- زۆر شەكەتم، باوھ. ئۆتۆمبیلە لەحنەتیەكە پیاوی وەتەماحی خیرا ئازۆتن دىخست. لە فیهەننەوھ دەبئاژۆم.

- ئەم سەرکێشییەت كارساتیكت بەسەر دینی. تكات لى دەكەم، تا بەسەر دنیاوھم بە خوشت و بە منیشی نەكەى. بەلینی ئەوھم بەدی، ئاگات لە خو بی، كەسى باوی.

ھەر كە شەوئى بەتریكى چوو، شەرمن چاوی بۆ خەو شیلوو بوو.

- دەتوانی، بچی، بنووی بۆ خوشت. لەوانەییە ئیمە، تا بەرەبەیان دانیشین. ژوورەكەى ئەویش ئامادەبە.

ئاوری لە كورە داپەوھ:

- شەرمن زۆرى خو بەپاكژکردنەوھ و ریکخستنی ژوور و شتەكانتەوھ ماندوو کرد. تۆز و خوئل ھەموو شتیكى داپۆشیبوو.

حەوتوویەكى پر لە خوشتی بەسەرچوو. ھەرتك خوشك بەھەرسى مندالەوھ ھاتن، زۆریان دل بەدیاریى خالیان لە ولاتی دوور گەراوھ خوشت بوو. ھەرچی كیژەكانی بوون بە توورەبییەوھ رۆشتن.

- ئای لەو پیلانە كیژىكى وا شوخ و شەنگ، بەو جوانی و دلارامییە دە خزمەت پیاویكى گۆچی كەفتەكاردا. ئەمە ھەمووی لە پای چى؟ ئەوا كوری

گه مژه، گريگر گه رايه وه و سبه يني ده كه ويته داوي دلدارييه وهی و هه رچييه كي له و دايكه كه و دهنه بۆ ماوه ته وه، لی به ميرات ده گري و ئاو بيته و ده ستت بشۆ.
- راست ده كه ی، منيش تی گه يشتم، ئەتۆ ته ماشای دم و چاوی باوكمت كرد، كه به زۆلانه به روويدا ده گريته وه، چون ده گه شيته وه، ديتت به زه رده و بزه ی شه يتانانه، له خشته ی دهبأ.

ئیدی، تا توانيان، دوور و دريژ، له گه رانه وه ياندا، گوتيان و رستيان.

- ئەمروۆ پۆژه كه ی زۆر خو شه، كه سی باوی.

- راست ده فهرمووی باوه، زۆر خو شه.

شه رمين سيني و خوانی چاشتی پيچايه وه، گوتی:

- پۆژه كه ی هيند خو شه، هه ر ده لپی له يه كي له پۆژه خو شه كانی به هارداين.

- هه ز ده كه م.

- هه ز له چی ده كه ی باوه؟

- ئۆتۆمبيله كه ت چۆنه؟

- زۆر روخته و پته وه، بابته ی ده ست و ده ريشه و بۆ كه ژ و كيوانيش له باره.

- ده كه واتا، ئاره زوويكي له ميژينه م هه يه، بۆم به دی بيته، كه سی باوی، با نه ييه مه ژير گلّه وه. هه ز ده كه م بۆ راویم بيه ی.

- خولياكه ت لی نوئی بووه وه ته وه باوه گيان.

- ده مه ويی ده ست و نيشان ئەنگاوتنی جارنم تاقي كه مه وه، چۆله كه م له ئاسمانی ده پيكا، كي هه بالنده به بچووك ده زانی، به ئۆتۆمبيل رۆيشته وه، له ئاسمانيم ده نگاوت.

- وه ی به سه رچاو، باوه گيان، جا چ له وه سانتر هه يه؟

پاش سه عاتی پياوه سواری ئۆتۆمبيل كرا. عه دنان هه ردوو ساچمه زه نه كه ی

له پشت ئۆتۆمبىلەكە دانا .

- ياللا شەرمىن تۆيش سوار بە .

- پىويست بە من دەكا؟

- ئەي چۆن . باوكم يەككى گەرەكە ، بچىتە بن بالى . ئەدى وه نىيە؟

ھەر ھىندەي پى نەچوو شار لە چاو ون بوو . باخ و باخات لەبەر چاو ون بوون ، بوون بەرەشايىيەك وەك رەشايىيە ھەورى تۆز و خۆل . بەراست و چەپى رىگە قىرتاوەكەدا پىدەشتىكى كاكى بەكاكى ، بى سەروسنورى پروتەنى وەك چۆلى قرفە بەدىاركەوت .

پىاوه ھارارى كرد :

- بەراستا ، كورم .

- بۆ قەمىشەلانەكە .

- پاراوكەر ، لە بالئندەيەكى ئاوبى ئەوئى ناھومىد نابى . لە دوورەوھە راستانىكى بەرىن و بەدەرەتانى وەك ئاوينە بەدىاركەوت ، دەچرىسكايەوھە سىبەرى قەمىشەلانى دەورى گۆلاويكى لە ئاوەزى دوور پەيدا بووبوو ، بەكەرويشكە كەوت . پىاو ، وەك مندالىكى تووشى يەككى بى ، زۆرى بەتاسەوھە بى ، شادمان بى ، قىواندى :

«ئاي لەو بالئندە گەرەيە ، وەپاريزى كەوھە ، كەسى باوى» .

يەكەم ساچمەي راوى دەرىپەرى و دەرنەپەرى ، دەمودەست بالئندەي پىكراو كەوتە خوار ، لە دوور ئۆتۆمبىلەكە . كابرا چاوى پر بوو لە فرمىسك .

- دەست و نىشانپىكانم لە دەست نەداوھە . ئەوھتا بۆ خۆت دەبىنى ، شەرمىن ، بەئۆتۆمبىل رۆشستەوھە ، بالدار بەو ئاسمانەوھە دەپىكم . با وەدووى بالئندەكە كەوین . خەرىكە دوور دەكەوتتەوھە .

ەدنن خىرا دابەزى ، چوو بۆ كن بالدارەكە .

پىاوه گازى كرد :

ئەتۆيش شەرمين. وا دياره برينهكەى هينده كارى نيبه. له تهقه لای ژيانى
خا.

شەرمين هەراى کرد، پيش كورپه كهوت، كورپه دوو جار ان كهوت. شەرمين
كراسهكەى هەلى پفانديوو، هينده جوان و شوخ دەرکهوتيوو، هينده مييه تيبى
لى بووبوو به نهخش، پياوم دهويست خوئى له بهر بگرئ.

- بهدوى كهوه شەرمين، بهرهو زۆنگه كه دەر و، هەر بيگاتى له دەست
دهچئ.

شەرمين هەستى کرد بالندهى بريندار هەلپه و حەلوە لای ئەوهيه تى خوئ له
چاڤىكى بهرين قوتار كا. بازدى دا نئو چالەكه له بالى گرت. خويناوى بوو.

ئەوجا عەدنان به هەلە داوان هات، لەشى هينده گەرم داها تيوو، ئارهقه
به نئوچاوانيدا رچكەى بهستبوو. تيتكى كاكۆلەكەى به سەر هەنيهيدا
به ربووبوووه، تەر بووبوو. كاتىكى گەيشته سەرى هەناسەى سوار بووبوو.
شەرمين بالندهى به هيتاشى به ديوارى چالەكهوه په سارد.

شەرمين به كاوه خوئ چاوى نووقاند، هيج جوړه ناقايليبه كى دەر نه بىرى.
ئىكجار جوان بوو. پئ و پووزى رووتن.

سينگ و زۆپ، جووتئ مەمكى قوتى وهك گومەن هەلتۆقيوى به سەر هوه
نیشتهووه تهوه. عەدنان به جارئ سەرسام بوو. بوو به ئينسانىكى سەير.
برسىتى به رهو چلئسى راده پچا. جوانيبه كەى له وهدا نه بوو، له تيرخواردن
نه دههات. پياوم دهويست خوئى له بهر راگرئ.

چەندى وهخت پئ چوو. چەندى پئ نه چوو، بۆ خوشيان نه يانزانى.

شەرمين هەلستا خوئ هيشك كردهوه، نهختئ تەر بووبوو. ئەو دەستهى
به خوئنى بالداره خوئناوييه كه خوئناوى بووبوو جار يكى ديكەش به خوئنىكى
كزرى كچئنى خوئناوى بووهوه.

عەدنان له گەرانه وهدا، بالداره كەى به دەستهوه بوو، له گيانە لا و
دوا هەناسەى سەرە مەرگدا بوو. هەردوو چاوى پر بووبوون له فرميسك،

هاواری کرد:

- هه‌له‌یه‌کی تا بلّی پر له شه‌رمه‌زاری بوو. نازانم چۆنت بیانگه بۆ بئینمه‌وه شه‌رمین. شتّی بووی پیاوم ده‌ویست خۆی له‌به‌رت راگرئ. به‌راستی له‌وه‌ی رووی دا، زۆر نیگه‌ران و خه‌مناکم، هه‌رگیز به‌ته‌نیات ناهێلمه‌وه.

- ئەوه‌ی رووی دا، هه‌رچییه‌ک بّی، ئەمپۆ رووی نه‌دایه، پۆژئ له پۆژان هه‌ر رووی ددا. به‌خته‌وه‌ریش له‌وه‌دایه له‌گه‌ڵ یه‌کی‌کدا رووبدا که هه‌زی لّی ده‌که‌ین. به‌خه‌م و په‌ژاره‌وه مه‌تلیوه، خۆت نازار مه‌ده.

باوکه له سه‌ر را ده‌یروانییه با‌ئنده‌که، گوتی:

- قازه کی‌ویله‌یه، ره‌نگی قاوه‌یییه. وا پّی ده‌چّی هی ولّتی دوور بّی، ته‌ره بووبّی. ئەو خۆینه چییه به‌ده‌سته‌وه شه‌رمین؟ شه‌رمین ترووکه بزیه‌کی هاتّی، گوتی:

- خۆینّی با‌ئنده کی‌ویله‌که‌یه گه‌وره‌م. با‌لی بریندّیکی گه‌وره‌ی پّیوه‌یه. ساچه‌که به‌ر با‌لی که‌وتوووه.

هه‌رچی به‌لّین و گه‌فتی هه‌بوون، سه‌رله‌به‌ر، وه‌ک گه‌لّای پایز چۆن هه‌لّده‌وه‌رئ، ئاوا هه‌لّوه‌رین. ره‌شه‌با سه‌رله‌نوئ به‌روویدا هه‌لّی کرده‌وه. ده‌بّی ئەوه‌ی دا‌یکی ویستبووی به‌جّی بّینّی.

- ده‌بّی بجم به‌هونه‌رمه‌نددّیکی گه‌وره شه‌رمین. ده‌بّی له بارودۆخه‌که‌م بگه‌ی. ئەمن له‌سه‌ر لیواری (مه‌رگ یا دا‌هینان) دام. ده‌ته‌وئ بمرم.

- نه‌ه، دیاره نه‌ه.

- که‌واتا ده‌بّی خۆم له هه‌لّدّیری مه‌رگ رزگارکه‌م، ده‌رۆم، ئاواره‌بوون له‌هنه‌تدّیکی هه‌تا‌هه‌تایه، له به‌ختانمه، له دا‌یکمه‌وه‌م به‌میرات بۆ ما‌وته‌وه، تا مرد، له هه‌یچ شویندّی نه‌سه‌روه‌ت، تا مه‌رگ بۆ خۆی بریدییه‌وه.

- جا بۆ کوئّی؟

- دووگیانی، شه‌رمین؟

- ئۇرغى، دووگيانى چى؟ من خۆم سىستەر بووم، لىي دەزانم.
 زەردەيەكى بەگريەوہى ھاتى، گوتى:
- دەى كەوايە، چى رىگەى رۆيشتنى لى گرتووى. بۇ نارۆى، برۆ، ئەو ئازارە لە كۆلە خۆت كەوہ، بەلام بۇ كوئى؟
- بۇ ئىسپانیا. نىازم وايە ئەم جارە قەدەرئ لە ئىشبىليە بمىنمەوہ. لە باوكم دلىنا دەبم. مادامىكى تۆى لەتەك بى، سەرناسوودە دەبم. بەتەنگەوہ نايەم.
- جا بۇ ئىشبىليە؟
- قەرەجىكى پىرى لىيە، دەيناسم، نۆپىيە بەختم، ھەويايەكى گەرە بۇ ئافرەتتىكى گەرەى بەنامى بەدى دىنم. نازانم چۆنى زانى شەرمين؟
- جا خۆ شتتىكى ھىند ناخواسايىي نەگوتووه. كىپھە لاو بگرى، لەو تەمەنەدا ئافرەتتىكى جوانى لە مىشكدا نىيە.
- وىترى ئەوہش بەدوورى نازانم پىشبىنيەكەى بەراست بگەرئ. جا كاتتىكى دەگەرپمەوہ، دەبى چاوەنۆر كەى، ھەرچەندىشم پى بچى، دەگەرپمەوہ شتى لەگەل خۆمدا دىنمەوہ، دەستى رۆژگارى ھەرگىز بەخراپە نەگاتى. نىگارىكى بى ھاوتا و نەمر.
- لە سىنگ و مەمكى ئافرەتتىكى دەگەرپى، عەدنان، نىگارى بكىشى بەھىواشى كراسەكەى لە سىنگ و مەمكى خۆ دامالى، بەركەوہ مەمك بەندەكەى لە مەمكۆلانى ترازاند:
- ئەمەت بەدل نىيە؟
- عەدنان بە ھەپەساوى ھەپەسا، ھەردوو چاوى پىوہ دوورا، دەستى بەگريانى كرد. ھەر كە شەرمين سىنگ و مەمكى داپۆشىيەوہ سوور زانى بەداويەوہ بوو. لە ھەموو جارپكى دىكەى پر لە بەختەوہرى بۇ گر لە ھەناو بەربووتر بوو، بەلام ناھومىدى بەھىزتر بوو. بۇ شەوى پاشى ھەلات، فرى بۇ ئىسپانیا. لە كاغەزىكى پر شەرەپشيلەى فرمىسكاويى بەولاوہ چى ترى بۇ

بهجی نه هیشت.

کول و کسه سهری دنیاى لى ویک هینایه وه، هرله و رۆژه وهى عهدنان
بۆی دهرچوو پیاوه که نهفته که بهری ئاسمانى شادمانی، هور و هه لای خهم
و خه فهت دایگرت. نه رۆژى رۆژ بوو، نه شه وهى شه. رۆژ نه بوو یه که له
چه تیوه کانی، یا هه رتکیان به سه مألیدا نه دن، هرچی خوا هه لى نه گری له
قه سه رهق و درشت و ناشایسته به بهر گویتیدا نه دن.

- تۆیش وهک هه تیوه که مژکه ت به داوی نه شقی نه م چه تیوه هیچ و
پووچه وه بووی. نه تۆ کیت پى ده لىن و نه و کى پى ده لىن؟ تۆیه کى جه وده ت
وهه بى نه دن از یاری هونه رمه ند و زه بر به ده ست، نه دن از یاری به ناوبانگ و
لیه اتوو. نه و کتیه؟

- ئیمه ده زانین به داوه وه بووی، به داوه وه بوویش ده بى له چه نگال و
چنگورکى چه پهل قوتارکری.

کابرا وهک هه وره تریشقه به روویاندا ته قیبه وه:

- بیبره وه سوعاد. بیبره وه، رک و کینه ی دلت له هه موو به هایه کى
داشوریوی، کردوویتى به شتیکى زور به دفه ر و هیچ و پووچ. به راستى زورم
پى ناخۆشه ئاوه ات لى به سه ره اتوو.

- رک و کینه؟ رک و کینه له کى؟ له و قه ره واشه هه رچی و په رچییه؟

- به سى تیرو تواج تى سه ره وینه سوعاد. زاریس، ده لیم به سیه تى.
چاواقیمی و شوول لى هه لکیشان ئیکجار به م راده یه، به سه.

سوه یله به لای خوشکیدایا تاشی و هه لى دایه:

- ئاوها، ده توئ به قیژ و هۆر هه له مان لى به راست بگۆرى؟ من سوه یله م،
سوه یله، تۆ قسه له گه ل من بکه. خشل و زیه کانی دایکم کوا؟ نه و مانگا
لادییبه ناحه زه قووتى دان؟

- گوتم به سه، ده نا به خۆپه لکیش کردنه وه خۆم ده گه یینمه ته له فۆنه که،
داواى پۆلیس ده که م.

– له خوټی دوورخه وه، لهو مالهی دوورخه وه، ئه گینا به لایه کی ناگه هانی به سه ردی.

– به لئی، سا به ونده سویند و قورئانه ونجرونجری ده کهین. چما هاسانتر ههیه بۆ مه. ئه گهر سه ری تۆش له به لای قوتاری، سه ری هه تیوه که وده نه که ته لی قوتار نابی.

– کچی هه ی نا که سه سی ده مه وهر. تو خوا کی ده لئی ئه م کاژه نه رم و نیانه ئه و هه موو ژه هرو تا لاوی له بن دایه. لیره لاکه وه، وه ده رکه وه ده ی. کیژئی وه ده رکه وه سه وه یله، باوکی تو له مالله نه بووه و نییه. سوعاد تۆیش بۆ ده ره وه، برۆ، هه وت په لت له دوو. هه ی شملی شه پی خیزانه چاکه که.

گوری وه خو دا، به ره و ته له فۆنه که خو په لکش کا، کیژه کان وه ده رکه و تن. کابرا نه سه ره وت، تا گوره ی ئۆتۆمبیله که ی بهر گوی که وت. دایکیشا هه بی پی لی کرد.

سه ره له ئیواره زۆر که شه نگ و شه که ت دیار بوو، زۆریش کزبوو، ده تگوت سا لئی که په بقه به پۆژوووه و له خواردن مانی گرتوووه. که ئه مه رووی دا، شه رمین له ژوو ره که یدا ده رکه ی ژوو ری له ناوه وه له خو پیوه دا بوو. به لام گویی له زۆر به ی شه ر و هه را که بوو، بی ری کرده وه، له گه ل ئه و بارودۆخه نو ئیه دا چۆن هه لسه وری.

به کوپی شیر وه، به زه رده خه نه یه کی ناسکه وه، وه ژوو ره که وت، گوتی:

– برسیت نییه گه ورم؟ وا کوپی شیر ی گهر م و گورم بۆ هینای.

– که میکم برسییه. ئه ری تۆ گویت له و هه موو به زمه بوو، له گه ل ئه و دوو چه تیوه دلره شان هه دا رووی دا؟ کوره خو هه ر به چاری تا لاوی دنیا یان پی ده رخوارد دام. دوو توخمی خراپ له پشتی کی پاک و په سه ن که وتوو نه وه. ئه وه دایکی شیان هه ر وا بوو. ئای له و ئاکار درشتییه.

قومیکی گوره ی له شیر ه که دا. له پاشان داوای پیاله ی تک شه را بی کرد، له و شه را به ی که به سه ر خه م و په ژاره دا زال نه ده بوو، ده یخوارد وه.

- بهتەواوتى گويىت لە ھەموو شتى بوو شەرمين؟

پاست پوڤ.

- نەخىر، ھەرکە ھاتن، وام بەچاک زانى ژوورەكەم بەجى بىلم، چووم بۆكن
ژنى باخەوانەكە، يەك دوو ورتەى لەگەلدا بكەم. ترسام پىت و ابى رۆزگار وى
لى كرديم خۆم لى بەزلتر زانىبى.

- تو خوا ھەر بەراستى ھەر لەوى بووى شەرمين؟

- جا بۆچى بروام پى ناكەى گەورەم؟

- كەواتا شەروھەرايەكى توند و تيز رووى دا، دەك بەلام لە سۆرە و تۆرە
وا دا كە لە ئازاردان و خراپە بەولاولە چيى ديكەيان لى ناوھشيتەوہ.

- ئاى كە چەند بەداخەوہم، گەورەم، لەو دەمى تۆ ئەو ھەموو شتە
ناخۆشانەت لى دەقەومىن، من ئەو وەختە ھەوالىكى خۆش وەردەگرم، لەمىژە
چاوەنۆرى بىستىتى دەكەم.

- ئەو ھەوالە چاوەنۆركراوہ چيە شەرمين؟

- نامەيەكم لە ئامىنەى خوشكەوہ بۆ ھاتوہ، دەلى لە گوندىكى نزيكى
مالى پلكم بەفپركار دامەزراوہ، بۆى نووسىوم، بەپەرۆشەوہ داواى ئەوہم لى
دەكا لەگەلدا بىم. دەمىكە خەونم بەم رۆژەوہ دەدیت، خوا كردي، وا بەدى ھات
خەونەكەم. ئىشارەتتەكىشى بەوہ كردوہ، كە رەنگە شوو بەفپركارى بكا لەو
گوندە. لەوہ خۆشتر ھەيە گەورەم. ئەدى ئەو ھەمووہ دل خۆش ناكا، گەورەم؟

- نەخىر، نەوہلا، دل خۆش ناكا، ئەمە واتا ئەتۆ گويىت لەو ھەموو قسانە
بوو ئەو دوو چەتەيوہ دلپەشانە لەبارەوہيان گوتى. ئەتۆيش ئەو درۆيەت بۆيە
ھەلبەست.

- ئەمەيش ھەر لەبەر چاوى تۆ دەكەم، گەورەم. من نامەوئى لە نىوچاوانى
منەوہ ناكۆكى و دووبەرەكى ئەو خىزانە چكۆلەيە لەبەر يەك ھەلوھشپىنتەوہ.

پياوھەكە بەكول و كەسەرەوہ ئاخىكى ھەلگىشا، گوتى:

- فريكى ديكەم لەو شەرابە وئى دە شەرمين، وەى لەوى كوئىرەوہريئى،

وهنه پي يه که يه کهش داباري.

که جامه که ي به به تالی وي دايه وه، گوتي:

– کليله که هه لگره، خه زنه که بکه وه شهرمين، زوکه خيرا، کپه هه دسه واره
پارهت به دهسته وه هات دهری بينه.

شهرمين دسه واره پاره ي هينا. پياوه سه ريکی راوه شاندا، گوتي:

– هي گه وره تر هه، به لام چ ده ليی، به خت نه وه ي پي به نسيب کردی.
نه من نازانم نه وه دسه واره يه چنده. چم دسه لاته، هه وه خته هه لکوروزيم
له خه م و خه فته تان، چون دهری.

– نه گه ر ئيزنم بده ي سه يني بروم، به ژنه باخه وانه که ده ليم ناگای ليت بي،
تا يه که له کيزه کانت دپته خزمه ت.

– که واتا گويت له هه موو شتي بوو، که سيش نييه وهک تو خزمه تم بکا،
شهرمين. ده که وايه، نه وه سندووقه چکوله يه م بو بينه، له نهومي خواره وه ي
قاسه که دايه.

هه ر که سندووقه که ي کرده وه له گه ل به رده گرانبايي و خشل و زيړه کاندا
دهم و چاوي له بهر رووناکيه که ي بريسکايه وه، چنگيکی به گه رانه زيړيکدا
کرد، پيچکه که ي نه لماريکی دل بوو. گوتي:

– نه مه يش بو تو. چه ندم حه ز ده کرد، هه هه مووي بو تو بوايه، نه وه کوره
که ساسه ي تا ئيس تايش به ولاتاندا به دواي خه ونیکی پياوه هه له تيني
دوره وه وپله هانيبايي. تکام وايه نه م گه رانه يه بو يادگار هه لگري و خوتي
وهک هه موو کيزيکی جوان پي براز تينيه وه، وهک هه موو کيزيکی حه ز ده کا
جوانتر بنويي. هه ر کاتيکيش ليی بيزار بووي، يا تووشي ته نگانه يه که هاتي،
نه مه نه لماره، سامانيکی گه وره ده کا، له شوينيکی نه ميني قايم که. نه که ي له
دوعاخوازيدا، وشه ي مالواويم لي بکه ي.

دهم و چاوي نو قمي ژير سه رينه که ي کرد و فرميسک به هه ردو و چاويده
ريچکه ي به ست و به ي دنغييه وه دايه کولي گرياني.

ئاخر و ئۆخرى زستانىش تەواو بوو، بەھار ھات پاشان بەھارېش بەسەرچوو،
ھاوین ھات بەنيوہ بوو، ئەويش چوو.

ئۆتۆمبېلىكى چكۆلە پالى بە شۆسەوہ دا، تۆز و خۆلى سەفەرېكى دوور و
درېژى بەسەرہوہ نىشتىبوو. لاويكى لى ھاتە خوار بەتاو خۆى كرد بەژوورا،
دەتگوت بۆمبايە.

– ئەوہ تام باوہ، وا گەر امەوہ. گەر امەوہ، ئىدى قەت ناگەرېمەوہ. بېيارم دا
لېرە داى كۆتم و ئىدى بېرېتەوہ.

– ئەوہ تۆى عەدنەن، كەنگى گەر ايتەوہ، كورم؟

– ھەر ئېستاكەننى باوہ، دەبوو بگەرېمەوہ. باشە ئەتۆ چۆنى، چت
بەسەرھاتوہ؟ ئەوہندە سالەت قەت لى دوور نەكەوتوومەوہ، كاتى ئېرەم بەجى
ھېشت و نەبوو، شەرەمىن خزمەتى نەكردى، كىزىكى چاكى وا قەت ناشى
ئەوہ بكا، زۆرى رېز لى دەگرتى.

– يەك لە خوشكەكانت خزمەتم دەكا ئەو رۆژانە.

– ئەوہ لە كەنگىوہ پرووى دا باوہ؟

– ئەوہ چەند مانگى دەبى، ھەر پاش سەفەرى تۆ بەچەند رۆژى.

– شەرەمىن رۆيشت.

– رۆيشت، بەرەزامەندى رۆيى، كورم. تكا وايە ئەم خەمە تازەيە
نەتھەژىنى. زۆرى دل پى سووتام، چ بكام، دامە بارى بردەبارى، ئەوہتا دەژىم،
بەخۆت دەبىنى.

– زۆر خراترى باوہ.

- ئەمە ئەوپەرى دەسكە وتم كورم. نەدەبوو دايكت لەو سەفەرە لەحنەتییەدا
بمرى، نەدەبوو بۆ كوێرەوهریم بەجى بىلى.

سوهەیلە بەرەنگ و روویەکی خوۆش و پر لە بەشارەتەو وەژوورکەوت،
دەستی بۆ درىژ کرد باوہشى پيدا بکا، کورە خوۆی کيشايەوہ.

- کەواتا تۆ، لە ناوچاوانى تۆوہیە، سوهەیلە، خوشکی بەدەفەر. ئەو
داروہکازەى پشتەم پى قايم بوو، لە دەستت دام، ئەمن بەتەمای وەبووم بەو
داروہکازەى مالىکى بەختەوہر بۆ خوۆم پیکەوہ نيم، لاکەوہ لەپيش چاوم،
لاکەوہ، ھەى مارى زەرد.

سەرلەئيوارە، لەمەر گەرانەوہ و سونگەى گەرانەوہى لەگەل باويدا قسەى
کرد.

- ليزانە قەرەجە پيرەکەى دۆستم پى گوتم لە ئىشبیلیە، بگەرپۆە و لاتى
خۆت، ئەتۆ لە کارىکى پیت جىبەجى ناکرى دەگەرپى، بەلام يەکت لەپشت
ھەلدەکەوى، لە کيزىکى حەزى لیتە، ئەو جىبەجى دەکا، لە ولات و زىدى
خۆت.

منيش لەبەر ئەوہ وا گەرەمەوہ، لەبەر ئەو گەرەمەوہ، ئىدى ناگەرپمەوہ،
گوتم، بەلام ھەر لە سبەينى زووتر نيبە.

- ئەدى تۆ نەتگوت لەگەلماندا دەمىنيبەوہ؟

جارىکى دیکە دەگەرپمەوہ.

- بەلى، بەلان، تا نەيدۆزمەوہ، نە. باشە چ ناوونيشانى، شتىکى بەجى
نەھىشت بۆ کوۆ چوو، لە کوۆ دەبى؟

- نەخپەر کورم، تەنيا ھەر ئەوہندەى گوت، کە گۆيا دەچى لەگەل
خوشکەکەيدا دەزى. ئیللەللا و براپەوہ.

ههستم کرد له نیو باگهړ و باهۆزه کرپوهیه کددام، له سه رما چۆقه ی ددانم دئ،
 ومخه بهر هاتم، له په نجه ره پرا نۆریم، په رده کانی به تاک بوو، زانیم لاپه ربه کی
 نوئ له پیر و بهوپه یری دلره قییه وه کرایه وه. سه رماوسۆله به هه موو زه بر و
 زهنگیکیه وه شالای هینا. هه ور و هه لایه که ی دوینن خه ست بوو بووه وه،
 په نگی که وه بوو بووه وه، بارانی دنیا ی به کۆله وه بوو، ده بی دوی شه وی
 هه مووی هه لپشتی. هه ر له سه ر جیگه که مه وه وه که هه موو سه بهینانی،
 سه رنجیکم دا.

– سلّو. سوورک کتوه دۆسته که، وا دیاره به و زوانه لیک داده برتین. ئەتۆ
 زۆر گه وره ی، هه ر خۆت خاوه ن رۆژگاری دوور و دریتیت و ته نیا هه ر له خۆت
 دئ زه بر و زهنگی زستان بچیتئی، هه ر تۆ توان و گوری ئەوه ت هه به.

کاتیکی به فر تارای سپیت به سه ر هه نییه ی به رین و هه راودا دهگری،
 به نده ن و ترۆپک و لووتکه و که ل و که لوه ز و نزار و داوینت داده پۆشی، په نگی
 سووره تاله که ت لی وه شیرئ، ده بی بۆی ده رچم، کی ده لی سالیکی تر وه به ک
 ده گه یه وه. خۆ هه رچی، تۆی چیا ی ده وران و رۆژگاران ی سه ر دنیا، ئای که
 یار و یاوه رانت زۆر ده بن هه تا دئ. هینده ی هه تا هه تایی، هینده ی نه مریت
 تاسه ده که م.

سلّو رۆژ باش. تا مالایوی دئ.

له سه ر ته خته که هاتم خوار، پالتۆیه که م به سه ر شانمدا دا. پالتۆیه که م
 کولکن بوو، ئاغله به که بۆ ئەم ناوه ده هاتم ده مه ئینا.

گوتم:

– چاک وایه چاشته که م له ژووری به رده ستییه که له گه ته که ی ئوتیلی بکه م،

كابراى بەردەستى زۆرى حەز لە قسان دەکرد، وەرەزى بەقسان خاوەندەکردووە، ئیش و كارى لەكۆل بووبوووە، ئوتیل چۆل و هۆل بوو.

ژووریکى چكۆلانەى بۆ ھاوێز كەردبوو، چەپەك، كەسى بەسەرەووە نەبوو، ھاوچۆى بەسەرەووە نەبوو. ئاى چەند خۆش بوو. ئىستا هیند گەرم و گۆرە. كابرا لەر و لاوازە، بەسەرما زۆر قەلس دەبى. نۆریم دەرکە داخراوە، لیم دا، بەهیاوشییهكەووە، یەك دوو تریەم لێووە هینا. گویم لى بوو، گوتم:

– فەرموو گەورەم. كە وەرژوور كەوتەم، دیتەم خۆى لە شالینەییكى خورى ئەستورەووە پێچاوە، رووى لە شیووەكە كەردووە، خەمگین لەو دنیاىە دەروانى. دانیشتم.

– ژوورەكەت گەرم و گۆرە، هەر وایشم دەزانى.

– ھاوړییهكەم حەوتوویەكە چوویتەووە ماله خۆى، ئوتیلەكە لەو رۆژەووە داخراوە.

– ھاوړییهكەم زۆرم برسێیە زۆر، ئىكجار زۆرم برسێیە.

– هەر ئىستا چاشتم لەگەل دەكەى، ئەو یەكەم جارە پێكەووە نان دەخۆین.

– منیش هیشتا چاشتم نەكەردووە. بەو زوانە ئۆغر دەكەى؟

– ئەگەر بەفرەكە بارى.

– هەى لەو بەلێنە سەیرە، گریمان سالى لە سالان بەفر نەبارى.

– لێرە لە كەن تۆ دەمپنمەووە.

– دەى خواپە، بێكە بەگەرەبى خۆت، تەنیا تەكایەكەم لى قەبوول كە،

ئەوسالەكە بەفر مەبارینە.

گوتمان لە تەقەى دەرکە بوو.

گوتم:

– دەبى كى بى؟

– كىيە؟ ئەدى كابراى دوینیت لە بىر چوووە گەرەم، ئەوى لە بالکۆنەكەدا

پٽڪه وه شووشه ٿي شهر ابتان له گه لدا خوارده وه و به دور و دريڙي له گه ل
ئاخاوتي.

- فرموو ڪورم.

- عدنان خوي به پالٽويه ڪي گرانبه هاوه پڇا بوو، وه ژور كهوت، گوتي:

- له ژوره كهتم نه ديتوه.

- دانيشه ڪوره كهتم، چاشتي سبه ينيمان له گه لدا بکه.

- ناخر له سهر به لينين. ئي به لينني گه شتي ڪي دور و دريڙت نه دامي؟

- راست ده ڪي.

- ئه من ناماده و ته يارم، گوره م.

- جا بهم ته و تووشيه؟

- دويني، هور و هه لاکه ي له مريو که زور خهست و خو لتر بوو، و پراي

ئه وه يش به لينني گه شته كهت داني.

- ئه من له بهر ئه وه ي بوي هاتووم، ليرم، دنا ڪارم چ بوو؟ هر ڪاتي ڪي،

بي ليڪو لينه وه، به فيرو بچي به ره و نه مانم هه لده ديرو.

- ڪورم. خو تو بؤ خو ت ده بيني، سه فهر و گه شت سه خته، ئه م ژوره گهرم

و گوره به جي هيشتنه يش هر به ولاوه تره وه. پياو ژوري وا چون دلي ده ينني

به جي بي لي.

ئه تو هونه رهندي، ده كه وايه، فرموو، و ره له م په نجه رهي وه ته ماشاڪه،

بزانه خوا چ جوانيه ڪي به سامي گوراندوه، پروانه چ ئيجا تڪاريه ڪي

نواندوه.

سپاسي ڪردم، گوتي:

- كه واتا ده بي هر بروم، ده بي به ته نيا بروم.

ويستم به ري لي بگرم نه روا، به توندي گوتي، هر ده بروم. باو ڪيشم ويستي

نه هيلي بروم، چه ندي ڪرد و ڪوشا، به و په ڪه و ته ي و گو جي به وه به خشڪه

ھاټ بۆ ڪنم، توند گرتمی به جیٽی نه هیلم، به لام ئه وهتا وا لیڙهم ده بینیه وه.
 - ده بی برۆم لئی بگه پیم، له هه رکوتیه کی بی بیدۆزمه وه.
 بهردهسته که له گه ته که تی هه لچوو، پیاله به تاله که هی له ولاره دانا، پرسى:
 - ئاغا بهو ته روتووشی و ناوخته له چ ده گه پئی؟
 ته ماشایه کی عه دانم کرد، وهک یه کی شتیکی لئی بی پرسى تیمه پروانی،
 پاشانه کی گوتم:
 - له کیژی ده گه پئی وهختی خوئی له گه لیدا بوو، به جیٽی هیشت، تا گه رایه وه
 نه ماوه.
 - جا کیژی وا، شایسته ی ئه وه موو دلپاکیه یه؟
 کوره وهک فیشه که شپته هه لچوو:
 - ئه من ئه و پارسه نگ هاویشته سه رسانه م، بهو چاوقایمییه وه قبول
 نییه.
 - ئه من پیاوم و له گه ل پیاودا قسان ده کم، بهردهستی ئوتله که نیم لیڙه. تا
 زستان نووزه ی لئی ده پئی، ئه منم ئاغای ئیڙه. ئه گه نیگه رانیشم کردی،
 عوزرت لئی ده خوازمه وه، بمه خشه.
 ده بوو ئه منیش له سه ره له دمى، گوتم:
 - ئه من چیی وام لئی نه زانی کوری خوّم. چۆن چۆنییه، ناوونیشانی؟ به چدا
 ده ناسریته وه؟
 سه ره قژیڙ و تیكچوه که ی به دیواریدا دا له تووره بییان، گوتی:
 - کیژیکی به ژن شووشی، قشیتلانه ی، نه شمیلانه یه، قژه پیل پیله کانی له
 گوین پیله ده رایه، سووره وهک بلتسه و گپ و ها لوه.
 - ئه دی نیوی کوری خوّم، مادامیکی دوو به دوو لئی ده گه پئی؟
 هیندى قۆرت و گری به زاری کهوت، پاشانه کی گوتی:
 - نیوی شه رمینه گه وره م، شه رمین.

بەردەستی تاین لە پەر راست بوو، سووک لە ژوورەکە وەدرکەوت. زۆری
نەخایاند. پاش قەدرە ئی گەرایەوه. پارچە کاغەزێکی بەدەستەوه بوو. بەرەو
رووی هات، پرسى:

– نیوی شەرمین بوو گەرەم؟ شەرمینی جوامیر عەبدوللا؟

عەدنان بەهەناوی گرتی بەر بوو، قەردەستی:

– نیو، کەبیت چۆن بەو خەشتییە دیتەوه؟

کابرای بەردەست بە خۆ لە پرسیارەکەى عەدنان نەبانکردنەوه، ئاورپکی لە
من دایەوه:

– نیشتنەنییەکەى ژوورە ژمارە ۱۲-کەى نەمەکەى خۆتت لە بیرە گەرەم؟
نەبوو، حەوتووینی، لێرە بۆ وەخت کوشتنن مایەوه، کیژە بەژن شووشە، قژ
سوورە وەک گرتاگر هەلایساو، کەت بەبیر دیتەوه؟

– بەئێ، بەبیرم دیتەوه.

– ئەوى پێش هاتنى ئەم ناغا بەرێزە بەرۆژی رۆشت؟

– بەئێ، لەبیرمە. دەى جا چ بوو؟

– نیوی شەرمین بوو، شەرمین جوامیر عەبدوللا، ئەوهای نیوی خۆی لە
دەفتەرەکەدا نووسىوه.

عەدنان وەک پیلێکی بەلووزەو پری دایى، باوەشى پێدا کرد، بەک دوو جارى
وەخولاند، ئەوجا دایناپەوه.

– هۆ ئینسانە گەرەکە، هۆ چارەنووسە بۆ بە بزە هاتوو، کەم،
ناوینشانەکەى نازانى، نازانى کە لە ئۆدەکە وەدرکەوت بۆ کوئى چوو؟

بەهێمنییەکەى لە سەرکەوتوو، دابیندری و بەوپەرى بى پەر وایبیهوه
گوتى:

– بەئێ. ناوینشانەکەیشی لە دەفتەرەدا نووسراوه. لە قەزاوه بۆ چەند
رۆژى، هاتبوو، بەسێتەوه لێرە. بۆ ئەو پێش گەرایەوه. شوینەکەى لێرەوه زۆر

دوور نییه، بروانه، هر له پشت ئه و که ژه وهیه، هاها یرش دهچیته وه، که ژه
دریژ داکشاوه که. ریگه کهیشی خو شه.

عه دنان هرچی پاره و پوول له جزدانه که ی هه بوو، سه رله بهری له سه ر
پیچی ئوتیله که هه لپشت، گوتی:

- فهرموو گه ورم، وا چاوه روانتم، تا خو ته یار ده که ی.

گوتم:

- جا بهم ناوهخته؟ بهم ته ی و تووشییه؟

گوتی:

- ئه ی بی قه زابی، جا ئاو و هه وا له وه خو شتر و له بارتر ده بی. هرچی به کی
تیدایه هی به هه شتی یه زدانه. ده ئه گهر وایه، با خو م به ته نی برۆم.

گوتم:

- بمبه خشه، کورم، ئه من به لپنم دایتی، له وهختیکی دیکه دات له گه ل بپم.

لپم نریک بووه وه، به گه رمییه وه باوه شی پیدا کردم، گوتی:

- بمبه خشه، کورم، ئه من به لپنم دایتی، له وهختیکی که ئه ویشته له گه لدا

بی.

- بیگومان له گه لمدا ده بی.

به ره و کابرای به رده ست چوو، باوه شی پیدا کرد، کابرا و اقی ورمابوو،
ئه وجا وه درکه وت و درکه ی له پاشه وه پتوه دا.

قه ده ری بی دنگ بووین، ئه وجا گوتی:

- که ساسه، ده بی چهندی کۆسپ و هه له مووت تووش بی له ری بی. وا
به فریش سه ر ترۆیک و لووتکه ی که ژ و کیوانی سپی کرد.

نۆریم چپای سوورک هه وه ل که ژ بی بوو خه لاته به فری خو ی وهرده گرت،
راست بوومه وه، ئه وهندی خه یال بفه رموو ی دلشاد و که یفسان بووم، گوتم:

- ئه منیش واده ی خو م هات، له میژه لپرم، ئه وساله که زۆر مامه وه، ده بی

ئەمىنىش خۇ تەياركەم، بگەرئىمەوھ.

كابرانى بەردەست ھەناسەيەكى ساردى ھەلكىشا، چەندى چاۋ ھەتەر دەكا
نوارى، گوتى:

- پاش رۆيشتىنى تۆ تەنيايى دى، ئەو وەرەزى و بىزارىيەى لە يەكنەوازىي
شتان دىتە گۆرئ، ئەوھى ھەر لە مەرگ دەچى. بىرۆ گەرەم، بەھەويام
بگەرئىيەوھ.

كاتىكى پاش دوو رۆژان بەفر لىي كىردەوھ و ئاسمان خەلاتى خۆرەتاۋى
گەرم و گور و بەپىرشنكى بەزەوى بەخشى و بەنوخشەى زىستانى بەفراۋىيەوھ
چرىسكايەوھ، ئوتىلەكەم بەجى ھىشت، فرمىسك دوو جۆگەلەى درىزى بەدەم
و چاۋى بەردەستە دۆستەكەدا بەستىبوۋا.

۱ مامۇستىنا عەبدولمەجىد لوتفى، كاتىكى رۆمانەكەيم بەكوردى دەكرد، پاشكۆيەكى
ۋى دام. بياۋىمە سەرى، پاش وتوۋىژئى ھاتە سەر ئەوھ، ھىچى لى زىاد نەكرى
چاترە. جا ئەگەر، ئەمە دىنبايە، ھاتو ئەو پاشكۆيە بەعەرەبىيەكە بلۆكراپەوھ،
شتىكى سەير نەبى. ۋەرگىر

